rești o sumedenie de cărți. Acum, de curînd, «l-a terminat» pe Pinocchio și «Poveștile nemuritoare». «Mi-au plăcut cele 1001 de nopți. Aș mai fi vrut, dar nu mai există și alte volume. M-am gîndit însă ca-n vacanța aceasta să citesc multe cărți istorice. Am văzut la cineva «Săgeata căpitanului Ion». Mi-a spus că e de la biblioteca de cartier. Cu ea am să încep!»

mai mult: vreau să merg la handbal, la Rapid!»

Un tricou pentru Roxana, deci!

ÎN SERIOS... DESPRE PĂPUȘI

Elena Marian din Iași are multe proiecte. Dintre ele, cel mai arzător ține de îndeletnicirea ei de păpușar. Și nu un păpușar oarecare, ci membru al unei echipe ce a ocupat locul

FRUCTUOASE VACANȚĂ BOGATĂ

VOI VEDEA TRANSFĂGĂRĂȘANUL!

Mihaela Nechita din Hîrlău s-a sfătuit cu colegii ei de la cercul de turism al Casei pionierilor să facă un tur al României. Și i-a determinat pe toți să fixeze astfel traseul încît să vadă Transfăgărășanul! «După ce terminăm cu ultimele retușuri la satul nostru de vacanță, o să pornim. Vreau să văd Transfăgărășanul; o șosea asfaltată peste un munte, cu tuneluri și viaducte — cum am văzut la televizor — trebuie să fie o realizare fascinantă...

Cînd mă întorc acasă, am să vă scriu cum a fost.»

Așteptăm, Mihaela!

UN TRICOU PENTRU ROXANA!

La sport, Roxana Moldoveanu are 10. La învățătură, nu e mai prejos. Poate să sară coarda pînă la 200 — record de prestanță printre săritoarele de coardă din blocul de pe Rușetu nr. 2, București. «Îl invidiez pe Dan, fratele meu mai mare. El joacă fotbal la Rapid, la pitici. Vedeți, parcă vacanțele sînt mai vesele pentru băieți; ei fac mai multe lucruri plăcute — poate fiindcă sînt mai îndrăzneți. Eu, de obicei citesc, mai fac și treabă pe acasă, merg la mare, apoi la bunici.... Vacanța aceasta însă voi îndrăzni

I la faza județeană a festivalului pionieresc de teatru.

«Vă închipuiți: mergem la faza pe țară și trebuie să ne pregătim serios. Eu recit, dansez, mînuiesc păpușa. Un premiu I pe țară mi-ar împodobi frumos această vacanță, mie și colegilor mei.»

Succes, Elena!

«IAZUL MIC» VA FI... MAI MARE!

În comuna Poieni din județul Iași e un iaz mic, învechit de vreme, cu apa bălțită, năpădit de vegetație și broaște. Oamenii din sat l-au folosit cîtăva vreme drept sursă de apă pentru irigat, dar cum iazul, aflat pe malul Prutului, devenea tot... mai mic, sătenii i-au zis «iazul mic» și au făcut unul mai mare, mai în susul rîului.

«În vara aceasta — ne spune pionierul Dumitru Olaru, comandantul unității — nu ne lăsăm! **Noi avem nevoie de-un ștrand al nostru, și apoi, ar fi bun iazul și pentru irigarea culturilor de căpșuni din apropiere. Am vorbit cu primarul și ne ajută: îl secăm, îl curățăm, îl umplem din nou cu apă curată și... și gata!» Apoi Mitică Olaru se oprește să-și amintească ceva: «A, da! Și poate facem rost și de-o barcă, două!»**

O să faceți, băieți! Sigur o să faceți!

I. TRAIAN

stîrni o vizită la Combinatul Poligrafic «Casa Scînteii», acolo unde se tipăresc cărțile școlare, ziare și reviste îndrăgite (foto 4).

«La revedere, dragi prieteni. La revedere, Șoimița, pe curînd, Gustav, o să-ți scriu de la mare» (foto 5).

Zile frumoase de vacanță, zile în care o minunată floare, floarea prieteniei și-a deschis petalele. Gînduri frumoase, amintiri de neuitat sînt așternute cu grijă în carnețelul Elisabetei Drăgan, al Magdalenei Csani, al Cameliei Balborici. E sigur, și de acum înainte, între Cluj-Napoca și București vor călători des scrisorile, gîndurile.

Foto: CONSTANTIN POPESCU

VARĂ PIONIEREASCĂ DOBROGEANĂ

UCENICII RECOLTELOR BOGATE

Ca în toată țara, și în județul Constanța vacanța mare a intrat în toate drepturile. Pionierii din acest județ, scăldat de apele mării, au un program bogat în care jocul, cîntecul, excursiile, variatele concursuri și, bineînțeles, plaja, înotul își au locul lor anume, alături de ceasurile de muncă în microceapeuri sau la școală.

ÎNTR-O TABĂRĂ

Stațiunea de mecanizare a agriculturii din comuna «23 August» are oaspeți. Chiar în plin sezon de lucru, ați putea replica, nu-i prea indicat să primești vizite. Și totuși, nimeni de la S.M.A. nu-i supărat. Ba, dimpotrivă, cu tot ritmul puternic care îl cer lucrările de vară, atmosfera e mai destinsă ca de obicei. Pentru că oaspeți sînt cei mai harnici pionieri, reprezentanti ai celor 150 de cercuri de mici mecanizatori agricoli, pasionați de tehnică, dornici să cunoască și să dea o mînă de ajutor acolo unde este nevoie. Locul de tabără în cadrul S.M.A. a fost special ales pentru ca pionierii să cunoască direct lucrările de atelier, să asiste la desfacerea unor mașini agricole și la montarea lor pentru cunoașterea mai temeinică a părților componente ale mașinilor și a principiilor lor de funcționare. Într-una din zile, pionierii i-au rugat pe specialiștii S.M.A. să le arate tipurile cele mai noi de semănători și combine. În altă zi, pionierii au discutat despre problema modernizării agriculturii în cincinalul revoluției tehnico-științifice. Pasionant a fost concursul «Cel mai bun mecanizator al județului», organizat în tabără. În încheierea acestei interesante competiții, trofeul de aur i-a fost decernat pionierului Marian Dincă din Cogealac, care a făcut față tuturor probelor teoretice și practice. Avînd cunoștințe temeinice din domeniul mașinilor agricole, el a răspuns foarte bine la întrebările legate de randamentul, consumul de carburanți și lubrifianți și a dovedit o deosebită pricepere în probele practice ca depanarea tractorului și reparațiile unor defecte care intervin la mașinile agricole cînd sînt utilizate din plin.

În comuna 23 August a funcționat o tabără în care a răsunat tot timpul cîntecul și veselia pionierească, unde s-a făcut mult sport și multe excursii, dar unde în același timp s-au pregătit, de pe acum specialiști de mîine pentru agricultura noastră socialistă.

O CONVORBIRE

Ne aflăm la microferma pionierească din comuna Mircea Vodă. În întîmpinare ne iese chiar președinta, Elena Gavene, pioniera pe care am cunoscut-o în vacanța de iarnă la consfătuirea președinților de microferme pionierești de la Dragomirești. Am remarcat-o atunci, printre președinții microceapeurilor, pentru interesul și pasiunea cu care se interesa de experiența altor colegi în problema cultivării legumelor.

— Spune, Elena, intrăm noi direct în discuție — după întoarcerea de la Dragomirești, ați început cultura legumelor?

— Da, răspunde Elena cu bucurie. Am cultivat roșii și ardei timpurii în solarii pe care ni le-am făcut după modelul arătat la Dragomirești. Acum cultivăm varză, și gogoșari, și roșii. Cu roșiile am avut necazuri. A fost cam frig, răsadurile au rezistat cu greu... De aceea încă nu s-au copt...

— Dar cu recolta de fructe, cum stați? o întrebăm dinadins, știind încă de la Dragomirești că, împreună cu sfecla de zahăr, acestea constituie mîndria microceapeurilor. (Anul trecut au realizat 44 tone sfeclă de zahăr la hectar, stîrnind admirația cooperatorilor).

— Foarte bine. Vom avea recolte chiar mai bune decît anul trecut. Avem însă emoții cu vița de vie. Să vedem ce va ieși! Anul acesta am plantat experimental 200 de butuci. Pînă acum, n-am mai cultivat niciodată struguri.

Elena ne poftește apoi să-i cunoaștem pe pionierii Nicolae Ungureanu, Gheorghe Munteanu și Mihaela Petre, brigadieri fruntași. Îi găsim împreună cu alți colegi de-ai lor la prașila a doua a cartofilor și la copilitul roșiilor. Președinta ne arată apoi curtea școlii, frumos ornată, cu arborii tuia, pe care i-au răsădit si îngrijit pionierii din microceapeu. Elena ține să ne mai arate pepiniera de arbori ornamentali tuia și ne spune cu îndreptățită mîndrie:

— Comuna noastră ocupă locul II pe județ în întrecerea pentru bună gospodărire și înfrumusețare. La capitolul înfrumusețare am adus și noi, pionierii, partea de contribuție. Spațiile verzi sînt îngrijite de noi, iar din pepiniera noastră am furnizat mulți arbori ornamentali.

De altfel, despre hărnicia pionierilor vorbește întreaga comună. Numai în primăvara aceasta purtătorii cravatelor roșii cu tricolor au strîns din grădina de legume a cooperativei agricole 20 tone de ceapă.

— Pentru vacanță, ce planuri aveți? o întrebăm pe Elena.

— ...mari, bineînțeles. Întîi am fixat brigăzile pionierești care, rînd pe rînd, vor lucra în timpul verii pe ogorul nostru. Unii dintre noi mergem în tabere la munte, alții în excursii prin țară. În orice caz, vom avea o vacanță veselă, frumoasă.

În aceste zile, în județul Constanța, pionieria continuă să scrie pagini frumoase de activitate.

B. CARAGIALE

Piscul singuratic

SCHIȚĂ DE Leonida NEAMȚU

O furtună înfiorătoare se abătu asupra Piscului Singuratic; deasupra văgăunilor fulgere prelungi își încrucișau spada, tunetul hohotea diabolic, dînd o vibrație geamurilor dincolo de care Tudor și soră-sa, Veronica, urmăreau cu ochii mari desfășurarea stihiei.

—Oare are să-l atingă trăsnetul? șopti fetița, arătînd către Pisc.

—Tot ce se poate! rosti Tudor, cu importanță. E atît de înalt și de ascuțit!

Furtuna de vară se răsfăță prin spații cît pofti, apoi merse să se ascundă în lăcașurile ei de taină, pînă la următoarea desfășurare. Tudor și surioara sa mai mică ieșiră în grădină, în timp ce stropi grei se mai rostogoleau alene de pe frunzele arborilor, iar soarele, revenit la suprafață, le domolea pe toate cu sceptrul său de aur. Cei doi copii se apropiară de Piscul Singuratic; acesta nu era decît o piatră mare, albă, ascuțită, pe care Tudor, ajutat de prietenul său Ion, și îndrumați ambii de Veronica, o căraseră într-o roabă tocmai de pe malul rîului, instalînd-o aici. Îi dădură ocol, după care Veronica se pronunță:

—E prea singuratic aici, alături ar trebui să așezăm încă un munte... și mai înalt!

—Nu avem destulă putere să aducem un bolovan mai înalt, rosti Tudor, pe gînduri. Dar curînd îi veni o idee.

În zilele următoare aduseră pietre de toate mărimile, formele și culorile, le clădiră, așezînd între ele straturi de pămînt și foarte repede, lîngă Piscul Singuratic, răsări o altă culme: Muntele împădurit. De ce «împădurit»? Fiindcă Ion îl căptuși cu mușchi, iar Tudor înfipse pe-o margine un fir de baraboi; pe urmă, în alt punct al Muntelui împădurit, răsări ca prin miracol o minusculă floare, care-și aruncă spre lume privirea castă și uimită. Copiii făcură o plimbare, departe, pînă la cheile Turnișorului și aduseră de acolo, cu rădăcină cu tot, plante ciudate, de stîncă și de umbră, iar unele din ele, din aceste plante ciudate, se acomodaseră ușor cu condițiile de pe Muntele împădurit, și înverziră acolo; în sfîrșit, Tudor orîndui la poalele celor două «înălțimi» niște semicercuri de cactuși pitici. Acum, Muntele împădurit devenise aproape în întregime verde, iar alături de el Piscul Singuratic (care nu mai era atît de singuratic) strălucea ca o enigmă.

—Lipsește un drum între acești doi munți, observă într-o zi Ion, și copiii se tranformară în ingineri de drumuri. Șoseaua durată de ei ocolea în largi serpentine Muntele împădurit, iar apoi, printr-o cheie îngustă, se strecura mai departe, pe lîngă Piscul Singuratic.

—Ne trebuie o cale ferată și, neapărat, un viaduct, decise mai tîrziu Tudor.

Drumul de fier pe care-l construiră răsărea dintr-un tunel al Muntelui împădurit și continua cu un viaduct amețitor ce făcea legătura cu Piscul Singuratic. Trebuiră să rezolve probleme complicate, să găsească soluții inginerești, dar se pare că nu le-au găsit pe cele mai bune, căci primul vînt mai aspru frînse viaductul în două. Tudor, Ion și Veronica plecară într-o nouă expediție, și studiară cu atenție viaductul de la Salva și-l reconstruiră pe al lor după modelul acestuia; de data aceasta, următorul vînt se zbătu zadarnic să radă de pe suprafața pămîntului îndrăzneața arcadă.

Lipsea însă, pe calea ferată, un tren, adică locomotiva și vagoanele, iar pe șosea, ce să lipsească, dacă nu automobilele!? Nu exista altă soluție decît să le fabrice de urgență, ceea ce se și întîmplă: acum trenul țîșnea din tunel, iar locomotiva se afla, cu roțile din față, pe primul tronson al viaductului; cît privește șoseaua, o «populară» cu un șir de camioane care urcau greu coasta Piscului Singuratic.

—Bine, bine, interveni Veronica, dar pe munții noștri lipsesc animalele!

Se apucară să modeleze un lup, două capre negre și cîteva oi. Caprele negre pentru Piscul Singuratic, oile pentru Muntele împădurit, iar lupul, tot pentru munte, să le pîndească pe oi, așa cum îi șade lui bine! Numai că de data aceasta lucrurile nu au mers așa de ușor! Fie că erau din lut, fie din plastilină, oile lui Tudor semănau cu niște amărîți de șoareci, ale lui Ion, cu elefanții; lupul lui Ion aducea a cămilă, iar caprele negre ale lui Tudor semănau cu niște trotinete. Surprinzător, animalele Veronicăi, care era cea mai mică dintre ei, erau cele mai reușite, așa că fu nevoită să le creeze pe toate, plus o veveriță minusculă, pentru Muntele împădurit.

—Acum totul e perfect! declară Ion.

—Lipsesc, totuși cîteva ființe vii, obiectă Tudor.

—Păi sînt! zise Veronica. Furnici, gîze, muște...

—Ar trebui ceva mai consistent, mormăi Tudor.

NU TOATE VORBELE ZBOARĂ

SCHIȚA DE Viniciu GAFIȚA
DESENE Ofelia DUMITRESCU

Trenul a intrat între dealurile împădurite și, dintr-o dată, în compartiment s-a făcut liniște. Ochii privesc nesățioși pe fereastră, parcă ar vrea să soarbă cît mai multă frumusețe din peisajul de care au fost lipsiți vreme de două săptămîni cît au stat pe malul mării. Văzuți din afară, de pe culoarul vagonului, cei opt pionieri par obosiți de lungul drum de peste patru sute de kilometri. Dar pe fețele lor se citește nerăbdarea, bucuria întoarcerii pe locurile atît de cunoscute. Iată, aici e gura minei... Acum au trecut de noile blocuri... acum, prin fața lor se scurg șirurile lungi de vagoane cu minereu... acum..

— Ei, copii, de ce-ați amuțit așa? Să-i întîmpinăm cu un cîntec pionieresc, pe cei care ne așteaptă în gară.

Vocea profesorului comandant vrea să fie veselă, dar are și ea o notă gravă.

Copiii îl privesc cu un fel de neliniște: chiar îi va pune să cînte?

— Cine dă tonul? stăruie profesorul. Colegii voștri v-au întrecut.

În adevăr, din alte compartimente se înfiripă diferite melodii. Cei de acolo însă merg mai departe, n-au ajuns acasă. Numai aceștia opt vor coborî în gara Petreni. Profesorul îi înțelege, dar știe că dacă vor începe să cînte, bucuria le va spori. Așa e și după o absență mai îndelungă de acasă: parcă te sfiești să intri pe ușă, deși abia îți poți stăpîni nerăbdarea.

— Mai cu suflet, băieți, îi îndeamnă el, atunci cînd doi-trei hotărăsc să-și dezlege glasurile. Să lase cîntecul să zboare, așa cum spune Viorel despre vorbe.

Viorel simte o răceală de gheață în suflet. Nu cumva profesorul comandant știe? Oare i se citesc gîndurile pe față, în priviri? El n-a spus nimănui întîmplarea aceea care l-a chinuit de-a lungul celor două săptămîni cît a stat în tabără, iar acum îl face să privească în jur cu sfială, cu teamă. De fapt n-a fost chiar o întîmplare, poate alții, frații lui, părinții, Mariana lui Badea care a fost și ea de față, au uitat-o. El însă n-a putut s-o uite. Tocmai el care se mîndrea cu dictonul latin: verba volant, scripte manent. Ajunsese de pomină cu această zicală. După ce-și jignea vreun coleg sau chiar părinții, observa ghiduș: «Să nu ne supărăm, că doar verba volant...» **Dacă i se făcea observație asculta nepăsător și-n gînd își zicea: «Spune, spune, bate-ți gura, că doar cuvintele zboară...» Cineva îl poreclise** Verba volant, **dar cei din clasele mici nu pricepeau cuvîntul. Rostit repede credeau că e vreun nume italienesc. În dimineața aceea, tot așa, a dat drumul la vorbe, știind că toate zboară fără să lase urme. Deși era la mijlocul lunii iunie, primăvara se prelungea friguroasă, pomii abia își scuturaseră florile și-și împli-**

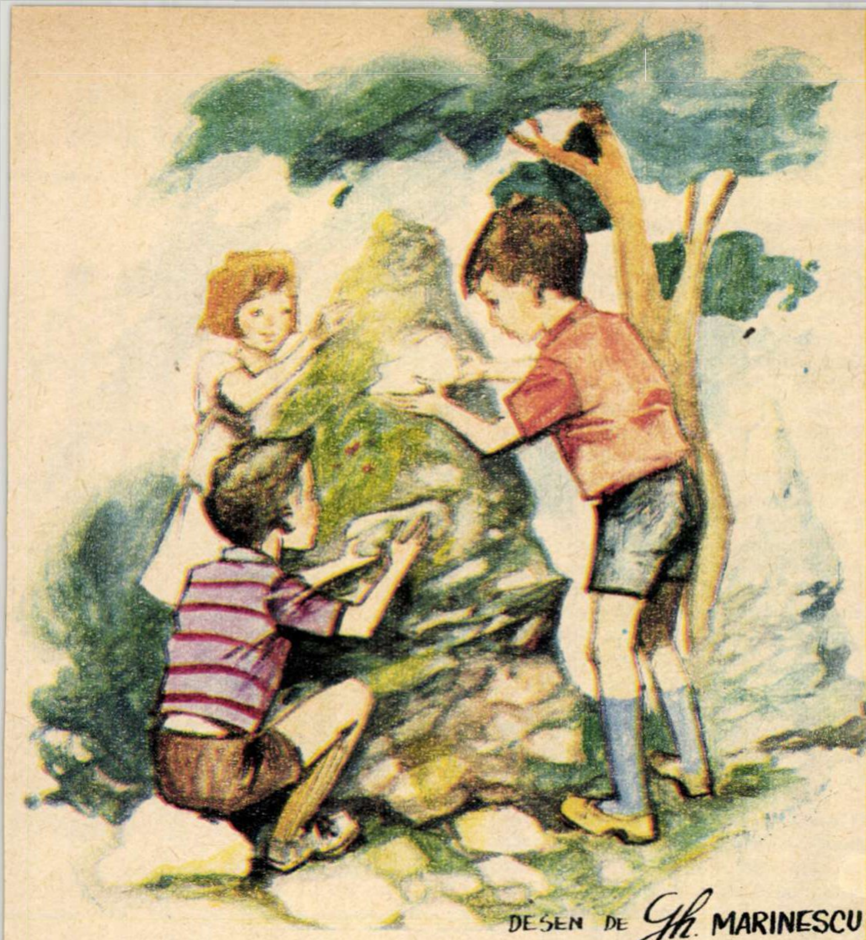

DESEN DE Gh. MARINESCU

Într-o după-amiază băieții își făceau de lucru în preajma «rezervației naturale», cînd Ion scoase o exclamație:

—Ia te uită ce a mai sculptat Veronica!

Tudor privi și el. Dintr-una din peșterile Muntelui împădurit răsărea pe jumătate trupul nemișcat al unui gușter, care, în verzimea sa, se confunda cu verzimea muntelui.

—Veronica! o strigară pe fetiță. Vino aici! Ce bine ți-a ieșit animalul ăsta, parcă ar fi adevărat!

Și chiar era adevărat... Fiindcă la o mișcare a lui Tudor, mica viețuitoare o zbughi fulgerător printre picioarele copiilor; Veronica scoase un strigăt, iar băieții tresăriră.

—Întoarce-te, prostule, fricosule! strigară apoi pe urmele gușterului, care se făcuse nevăzut. Întoarce-te, îți oferim cazare gratuită!

Două zile mai tîrziu, Ion și Tudor se apropiau de «munții» lor, cînd ambii împietriră: văzuseră, în aceeași secundă, ieșit pe jumătate din peșteră, trupul gușterului, pare-se al aceluiași, însă nu erau siguri. Nu erau de loc siguri.

—O fi veritabil, sau e «opera» Veronicăi? întrebă Ion.

—Habar n-am, spuse Tudor. E adevărat că ieri, cîteva ceasuri, sorămea a dispărut în chipul cel mai misterios... poate a vrut să ne facă o surpriză. Însă tot atît de bine ar putea să fie veritabil...

Cei doi băieți nu îndrăzneau să ridice vocea, să facă o mișcare, să nu gonească făptura aceea despre care nu știau dacă e vie sau nu. Stăteau neclintiți, nici nu se știe ce așteptau. O rază de soare, în amurgul începutului de vară, trecu prin văzduh. Muntele împădurit, încărcat cu plantele sale, părea că meditează, oile pășteau, lupul pîndea, iar Piscul Singuratic strălucea ca o enigmă, sau ca triunghiul unei corăbii la orizont, cum poftiți!

NOI

Cît de naltă-i, cît de vie-i
inima acestor fii
care sînt ai României
și vor fi întru vecii!
Nu știm viscole, nici ploi
să ne clatine un ram,
de copii purtăm în noi
seva unui trainic neam.

GEORGE CHIRILĂ

FRUNTE DE CUTEZĂTORI

Ard muguri pe ramuri
Să dăruie lumii din flori.
Copiii sărută cîmpia
Tăinuind trecute ninsori.

Din lecții crește lumina
Cu soare și setea de zbor,
Istoria țării le este
Arc de-mplinire în viitor.

Din basme focul și văzduhul
Le-adună serile în vise,
Cu mînjii-n steiuri urcă
Poteci de vîrstă aprinse.

Cu fluturii ascultă timpul
Săpat de meșterul olar
În mîinile căruia pămîntul
Își lasă neprețuitul har.

Pleoape de grîu poartă
Liniștea ivită-n zori;
Spre rodul verii se-nalță
Fruntea de cutezători.

ION VĂDUVA

---

niseră frunzele. Cu o zi înainte, însă, soarele strălucise cu putere și Viorel își scosese ghivecele cu răsaduri pe care avea să le planteze apoi în straturile din fața casei. Așa era obiceiul prin părțile lor, zonă cu păduri și țancuri ascuțite de piatră, unde frigul stăruie pînă tîrziu în vară. Așa făceau bătrînii, pregăteau răsadurile în lăzi și abia spre mijlocul lunii iunie le plantau în locurile unde aveau să rodească. Dar și atunci se întîmpla să vină cîte o perioadă mai rece și să le țină pe loc săptămîni de zile. În noaptea aceea venise un îngheț neașteptat. Adică, într-un fel fusese anunțat la buletinul meteorologic. Se spusese că zona lor era amenințată de îngheț, dar el nu crezuse, lăsase răsadurile afară și dimineața le-a găsit pe toate ofilite, fierte parcă în apă clocotită. Atunci se înfuriase, își vedea toată experiența pierdută, căpătase semințe de flori rare de la un cerc de mici horticultori dintr-o școală de pe Bărăgan cărora le scrisese. Pe atunci nu știa cum arată Bărăganul, cu întinderile lui nesfîrșite, unde vara începe din aprilie și ține pînă către luna lui octombrie. Învățase despre toate acestea la geografie, și cînd și-a văzut munca distrusă a plîns și a strigat să-l audă toți, și frații, și părinții, și Mariana lui Badea, care tocmai trecea pe drum.

— M-am săturat să tot fac experiențe care nu-mi reușesc. De vină e natura! Și locurile astea. Am să plec într-o zi de-aici.

Părinții au vrut să-l potolească, dar el mai tare s-a aprins.

A dat cu piciorul în ghivece și cîteva s-au spart.

Apoi venise vacanța și plecase în tabără. Cu plînsul în suflet plecase și, nu știe de ce, vorbele acelea nu i-au zburat din minte, le auzea mereu, acolo, pe malul mării și apoi în tren, la venire, iar acum cînd ajunsese iarăși printre dealurile și pădurile și pe locurile în care crescuse, i se făcuse deodată rușine să le privească. «Oare ele aud, oare ele țin minte?» îi fulgerase deodată un gînd de spaimă. I se părea acum că nu numai părinții și frații și Mariana lui Badea auziseră acele vorbe, ci și strada, și întreg orășelul lor de munte, și fiecare copac, și fiecare piatră, și cerul înalt și albastru le auziseră și nu le uitaseră.

«Pionierii, mîndria țării...» răsuna acum cîntecul colegilor lui, dar el aproape nu-l auzea și nici nu se mișca de pe banchetă, deși trenul se oprise și se auzea larma tot mai înaltă a peronului.

— Hei, ai adormit? Nu vii? îi strigă Mateianu, colegul lui, și Viorel nu mai avu încotro, trebui să se ridice și să coboare.

Cîteva clipe, în îmbrățișarea caldă a celor dragi care-l așteptaseră, uită de vorbele spuse atunci...

Apoi îndată își aminti de ele și privi cu teamă în jur. Toate erau la locul lor, cum le lăsase. Ochii i se odihneau pe verdele pădurilor, zarea era crestată de țancurile de piatră pe care le cercetase de atîtea ori, glasurile oamenilor din jur îi erau atît de cunoscute că ar fi putut să spună ale cui sînt fără să privească pe cei ce vorbeau, și-i erau atît de buni... atît de buni!

«Poate că totuși vorbele acelea au zburat, s-au dus, le-au uitat toți», își zise, dar tocmai atunci tata îl întrebă:

— Ei, va să zică te-ai întors!

— Lasă-l, interveni mama sa. Mai bine hai acuma să-i arătăm surpriza.

Și Viorel știu dintr-o dată ce surpriză îl aștepta. Pe urmă privi minute în șir straturile pline de flori crescute din răsadurile lui.

SPERANȚE PENTRU JOCURILE OLIMPICE

Teodora Ungureanu

Vă spuneam cu cîtva timp în urmă că Nadia Comăneci, această fetiță care încă de la vîrsta de 12 ani a uimit lumea cu performanțele ei, nu este singurul talent de asemenea dimensiuni în gimnastica noastră feminină; acolo, la Liceul cu program special de gimnastică din municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, multe alte fete — de la cele mai mici pînă la colegele ei de clasă — se străduiesc, și unele chiar reușesc, să-i calce pe urme. Vă spuneam și iată, nici n-a apucat să se usuce bine cerneala tiparului că una dintre ele — Teodora Ungureanu, o mai veche cunoștință de-a noastră despre care am mai scris în paginile revistei —, colegă de clasă și de echipă cu Nadia, s-a afirmat și s-a impus, la rîndul ei, în gimnastica mondială ca o «stea» de mărime sensibil egală. Evenimentul nu s-a petrecut însă... peste noapte, așa cum s-ar putea crede. Privită cu atenție, pe tot parcursul ei, biografia Teodorei Ungureanu se aseamănă «ca o picătură» de apă cu a Nadiei, constituindu-se în același drum în trepte, de jos în sus, de la baza piramidei spre vîrful ei, trepte dincolo de care noi ghicim același efort, aceeași uriașă și neîntreruptă pregătire — singura modalitate de-a realiza performanțe deosebite, indiferent în ce domeniu.

Teodora Ungureanu s-a afirmat pe plan național în 1973, cînd realizează punctajul pentru două categorii: întîi (la junioare) și maeștri (la senioare). În 1974 termină, la egalitate cu Nadia, Campionatul național la categoria maeștri. Tot în '74 cucerește două medalii **de aur — la bîrnă și la paralele — în cadrul Cupei «Prietenia». Apoi, după o meritorie evoluție în alte două concursuri internaționale la care participă cu întreaga echipă, următorul an este și mai bogat în succese: cucerește titlul de campioană a României la sol și pe cel de vicecampioană la trei aparate și la individual-compus; în cadrul întrecerilor preolimpice de la Montreal cucerește** două medalii de bronz (sol și individual compus) și una de argint la bîrnă; la Cupa mondială — întrecere desfășurată la Londra — intră în posesia medaliei de argint, acordată pentru evoluția la sol, iar din Japonia (unde participă la Cupa federației de gimnastică din această țară) se întoarce cu două medalii de aur, cucerite la bîrnă și la sărituri.

Dar consacrarea definitivă în arena mondială o realizează în acest an. În cadrul turneului întreprins în S.U.A., Canada și R.F. Germania se clasează tot timpul pe unul din primele două locuri, pe care și le dispută (și uneori chiar și le împarte cu colega ei, Nadia. După acest turneu, în întîlnirea echipei **noastre cu cea a Franței se clasează pe primul loc, după care, aproape fără să... răsufle reeditează performanța pe care Nadia o realizase cu un an în urmă la Londra, cucerind Turneul campionilor cu note excepționale, dintre care acel 9,90 la sol este pentru prima oară realizat în această competiție. Recent, a cîștigat proba de sol a campionatului național de gimnastică pentru maeștri obținînd califica**tivul maxim: nota 10.

După cum ne-a mărturisit profesorul Bela Karoly, recent, Teodora Ungureanu este în momentul de față considerată ca a doua gimnastă a României care, datorită calităților ei deosebite (îndeosebi marea siguranță de care dă dovadă în competiții) are toate posibilitățile și șansele să reediteze performanțele Nadiei. Ceea ce noi îi dorim din toată inima, spre gloria ei și a sportului românesc.

CONSTANTIN DIACONU

O NOUĂ AFIRMARE A GIMNASTICII ROMÂNEȘTI

După o serie de succese remarcabile înregistrate în campionatele europene și mondiale, în diverse alte confruntări pe toate continentele lumii în compania unor redutabile formații, iată că, din nou, în țară, gimnaștii noștri s-au comportat excelent, la Palatul sporturilor și culturii din Capitală, în cea mai atractivă finală pe care Campionatele naționale pentru maeștri a prezentat-o vreodată. Prin ce s-a impus această ediție a Campionatelor naționale desfășurate între 11—13 iunie? În primul rînd prin pregătirea superioară a gimnaștilor noștri care, în fața unui numeros public și a unui corp de arbitri competent și exigent, au prezentat un program de exerciții cu un înalt grad de dificultate și cu o execuție ireproșabilă. Așa se explică nota maximă — 10 — acordată în mai multe rînduri. De reținut, de asemenea, faptul că atît la fete cît și la băieți a fost vizibil un echilibru, o apropiere valorică, în sensul că mulți dintre gimnaștii angrenați în întrecere s-au comportat la nivelul celor mai buni dintre cei mai buni. Omogenizarea echipelor noastre de gimnastică, formarea unei garnituri bogate de supercampioni, iată marea revelație a recentelor campionate naționale de gimnastică. **Nadia Comăneci, Dan Grecu, Teodora Ungureanu** *nu sînt niște flori rare în peisajul gimnasticii românești, la această oră, România dispunînd de o școală de gimnastică dintre cele mai strălucite, capabilă să se impună în cele mai dificile confruntări. Test hotărîtor pentru Jocurile Olimpice de la Montreal, Campionatele naționale ne-au oferit prilejul și garanția că la J.O. culorile românești vor fi reprezentate cu cinste, așa cum am fost obișnuiți în ultima vreme. Urîndu-le succes, să fim cu inima și gîndul alături de ei!*

ALEXANDRU DOBRE

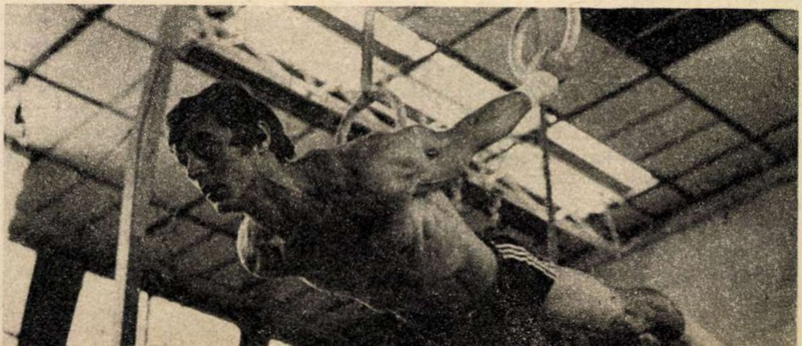

Dan Grecu surprins de obiectivul aparatului de fotografiat în timpul evoluției la paralele și la inele (aparatul lui preferat).

UMOR

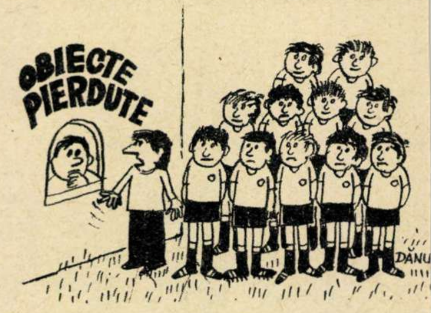

În cazul că pierdem „Cupa Cutezătorii" venim la dumneavoastră ?

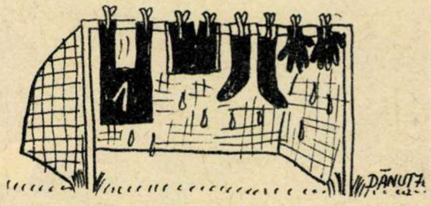

După un meci cu emoții pentru portar...

„Compensație"

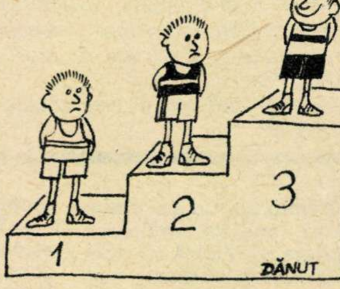

DAN VASILE

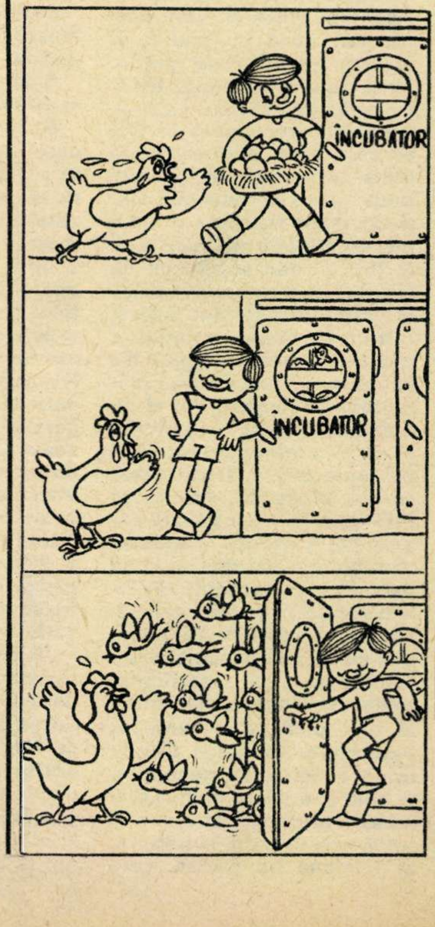

SIMION ALEXANDRESCU

TRIBUNA SPORTULUI

CUPA „CUTEZĂTORII“ LA FOTBAL

EDIȚIA VI-A

Cu pînzele ridicate, «corabiile» participanților la cea de a VI-a ediție a Cupei «Cutezătorii» la fotbal au început să plutească pe fascinantele ape ale vacanței mari.

Totuși, unii dintre «marinarii» acestor vase cu pînze nu profită de vîntul favorabil și nu răspund cum trebuie la comenzi, conform regulamentului. Unele echipe joacă mai multe meciuri pe săptămînă (deși sînt admise numai șase meciuri săptămînal), alți participanți nu completează foile de arbitraj din care să rezulte numele echipei învingătoare sau învinse și cu cîte goluri. Ceva mai mult, cîteva dintre aceste foi nu sînt vizate de către cei prevăzuți în regulament cu acest drept, iar unele fișe de înscriere nu sînt vizate de medic sau nu sînt însoțite de fotografia echipei. Sperăm, totuși, că în următoarele zile, toate echipele care au trimis fișele de înscriere în această competiție vor fi admise în concurs, cu condiția completării datelor incluse în regulament, a remedierii acestor neajunsuri, spre a se asigura astfel succesul deplin al participanților la această mare competiție.

Iată acum, după 15 zile de dispute «fierbinți» între tinerii fotbaliști de la sate, cum se prezintă (la 30 iunie) plutonul fruntaș al clasamentului:

1. **«Viitorul»**, *Seaca de Cîmp, Dolj;*
2. **«Lăstarul»**, *Ghioroc, Arad;*
3. **«Speranța»**, *Valea Dragului, Ilfov;*
4. **«Temerarii»**, *Săvîrșin, Arad;* **«C.F. Racheta»**, *Bezdead, Dîmbovița;* **«A.S. Săgeata»**, *Cojasca, Dîmbovița;*
5. **«Someșul»**, *Letca, Sălaj;*
6. **«Independența»**, *Margheni-Brîncoveni, Olt;*
7. **«Fulgerul»**, *Trusești, Botoșani.*

Într-unul din numerele viitoare, vom publica și clasamentul celorlalte echipe înscrise în competiție. Rămînem, în continuare, pe recepție, așteptînd noi vești de la toți participanții.

NICOLAE DOANĂ

POSTA ROMANA

Dragi pionieri corespondenți,

Pentru ca trimiterile poştale expediate de voi să ajungă în cel mai scurt timp la destinaţie, trebuie să aibă completate **adresele expeditorului şi destinatarului,** neuitîndu-se înscrierea **numerelor de cod poştal** înaintea denumirii localităților celor doi.

TINEREȚEA LUI MOȘ GRIGORE

Moș Grigore, deprins de-o viață să se trezească odată cu ivirea primelor raze de lumină, în dimineața aceasta nu se arată deloc zorit. Zăbovește în pat părînd că doarme. Îi aude, rînd pe rînd, pe toți ai casei plecînd la treburile lor. A rămas singur. Se ridică din pat, se înviorează cu apă rece, se bărbierește, își răsucește mustața. Din lada de obicei încuiată cu un lacăt mic, scoate o cămașă albă, țesută din in, o bundă, o cușmă. Se îmbracă încet, fără grabă, iscodind parcă fiecare lucru pe care pune mîna. Caută apoi cu privirea scăunelul preferat, îl ia și iese afară.

Soarele blînd a cuprins, cu razele sale, grădina frumos orînduită, curtea largă, casa nouă cu prispa durabilă. Moș Grigore privește în jur de parcă ar vedea totul pentru întia oară. În minte îi revine imaginea vechii și săracii sale gospodării, a zilelor chinuite cînd trudea pentru boieri, a anilor grei de război cînd și-a lăsat nevasta cu copii mici. Primul război, apoi al doilea.... A trecut prin toate. Dar a răzbit. Că așa-i țăranul — dîrz și fără tihnă pînă nu-și vede treaba încheiată. Anii aceștia, din urmă, i-au adus toată fericirea de care nu avusese parte. Băiatu-i doctor, fiica e și ea la casa ei, are și ea copii și nepoți care umblă prin școli....

— Primiți oaspeți?

Moș Grigore Luțoi, cu gîndurile departe, tresare.

— Da, cum nu? Poftiți! răspunde el repede, ridicîndu-se de pe scăunel.

În curte încep să se strecoare copii cu bluze albe și cravate de pionieri. Unii au flori în brațe, alții ascund la spate mici daruri.

— La mulți ani, moș Grigore, îi spune o fetiță, intimidată. Noi, pionierii....

Ochii limpezi ai bătrînului se umplu de lacrimi. Și el, care-și închipuise că nimeni nu-și va aduce aminte de cei **100 de ani** împliniți azi....

Ghenci, Maramureș — 1976

ELENA MĂNESCU

UN MILION DE PRIETENI

● **AL CUI E MERITUL? Tudorel Petriceanu** din București îmi scrie, mai bucuros decît Edison după ce și-a auzit vocea la fonograful inventat de el: **«Am pariat încă de acum două luni cu prietenul meu Romică Sturzu că Rapid rămîne în divizia A, și am cîștigat! Acum, Romică o să-mi plătească intrarea la trei filme!»** Norocul e al tău, dar meritul? De jucat, au jucat rapidiștii. Nu prea grozav dar, în cele din urmă, eficient. Tu pentru ce ești «plătit» acum? Pentru încrederea în această echipă? Pentru dorința ca ea să nu retrogradeze? Sentimentele nu se plătesc. Numai munca, efortul sînt cele care trebuie să-i aducă răsplată omului care le prestează. Iartă-mă, dar mie, pariurile nu-mi plac. ● **FETE-PILOT DE FORMULA 1. Anca Romanescu** din Constanța, alergătoare de carting, a auzit **«că ar exista fete care concurează pe mașini de formula unu. E posibil așa ceva?»** După italianca Lella Lombardi, este. Ea pilotează uneori în cursele de formula 1. Rezultatele pe care le obține nu sînt, e drept, extraordinare, dar poate că în viitor vom auzi despre o fată care să aibă șanse pentru titlul mondial. ● **«CUM SĂ-MI GĂSESC UN PRIETEN?»** mă întreabă **Dorel V.**, 14 ani, din Deva, după ce îmi mărturisește că întotdeauna s-a simțit singur. **«Oare sînt antipatic, inspir neîncredere?»** Deoarece nu te cunosc, și alte amănunte despre tine nu-mi dai, îmi rămîne să emit doar ipoteze. De exemplu: bănuiesc că, de mic, părinții, din cine știe ce motive, nu te-au lăsat să te joci cu copii de vîrsta ta. Cred, de asemenea, că nu prea participi la activitățile obștești, că nu faci sport, că nu ești înscris la vreun cerc de la Casa pionierilor, că nu te duci în tabere. Ai devenit însingurat, timid, neîncrezător în tine însuți. Reflectează la toate astea și mai scrie-mi. ● **FOTBAL CU OCHELARI?** Lui **Răzvan Mirea** din Craiova, medicul oculist i-a prescris ochelari — anul trecut, minus două dioptrii, acum minus trei. Lui Răzvan îi place însă fotbalul și nu știe cum se împacă acest sport cu ochelarii. Dragă Răzvane, fotbaliști cu ochelari mai există, deși nu prea mulți. Te sfătuiesc întîi să urmezi tratamentul pentru stoparea miopiei. Joacă fotbal cît îți poftește inima, avînd însă grijă să eviți contactele dure cu adversarul, mai ales în săriturile la cap. Faptul că unii colegi, văzîndu-te că joci cu ochelari, îți adresează de pe tușă diferite porecle, nu trebuie să te deranjeze. Ridicoli sînt ei, nu tu! ● **ADEVĂRAȚI PRIETENI.** Aflu de la **Aneta Robu,** 14 ani, Cotu-Vameș, Roman, că printr-o coincidență nefericită, colegul ei, Vasile Zăru, s-a accidentat fiind internat la spital exact într-o perioadă cînd și mama lui, suferindă, trebuia să se interneze, acasă rămînînd doar sora lui în vîrstă de 12 ani. Ei nu au nici tată. În această situație, clasa lui Vasile, a șaptea B, Șc. gen. nr. 15, s-a ocupat de gospodăria familiei Zăru, mai mult, au lucrat și la C.A.P. în locul mamei. Felicităm acest detașament plin de omenie, inițiativă și hărnicie.

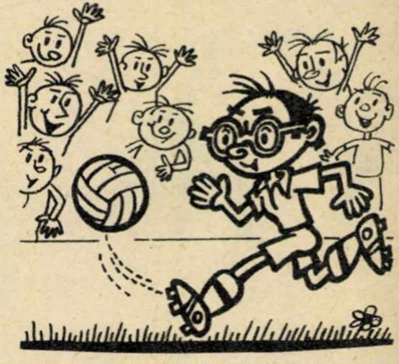

OVIDIU ZOTTA

Scrisorile adresate acestei rubrici vor purta, ca de obicei, mențiunea **«Un milion de prieteni»**.

TRASEE DE VACANȚĂ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2			■					■		
3						■				
4				■			■			
5			■			■				
6					■			■		■
7		■							■	
8							■			
9						■				
10				■						

ORIZONTAL. *1) Cabană pe platoul Bucegilor (două cuv.). 2) Ion Luca. Popas turistic în Munții Parîng. În sumă! 3) Popas pentru cei ce străbat Gutinul. «Așezare» piscicolă în Ialomița. 4) «Efigia» munților noștri. Cete. Din cînd în cînd. 5) Jumătate de corn! Intrarea în Săliște. Acum e vacanța mare. 6) Acest (pop.). Împodobită cu toate florile cîmpului (pl.). 7) Bază turistică ardeleană. 8) «Raiul» veverițelor. De munte și de șes. 9) Turism rapid pe patru roți. Perla turistică din apropierea Brașovului. 10) A scris pentru voi cartea «Construiește singur». A împrumutat numele lor numeroaselor poieni.*

VERTICAL: *1) «Gigant turistic» (două cuv.). 2) Punct turistic în Deltă. Holdă. 3) În Carpați! Unelte. 4) Trei (pop.). Cele mai rustice popasuri de munte. 5) Cabana Tarcului. Impozit la moară. 6) Un fel de campion. 7) În Munții Apuseni. Rută. Vîrf de Brad. 8) A brăzdat. La Slănic Prahova. 9) Bază turistică în Munții Banatului. Trecătoarea Surduc. 10) «Perla Bărăganului». Popas forțat pentru automobiliști (pl.).*

CALEIDOSCOP

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									■	
2								■		
3							■			
4				■		■		■		
5					■					
6	■		■							
7						■			■	
8					■		■			■
9		■								
10										

ORIZONTAL: 1. Autorul poeziei «Cor de robi», în al cărei final se cîntă triumful păcii pe pămînt. 2. Iubitoare de pace într-o covîrșitoare majoritate. Lele! 3. Insolită. Nu-i bună! 4. Specia de moluște gasteropode. Nicolae Hulubei. 5. Insulă în arhipelagul Sporadelor. Autorul poeziei «Cel care amenință cu pacea». 6. A pictat tabloul «Café de la Paix». 7. Rolul deosebit al partizanilor păcii în lupta pentru menținerea ei. «Și» latinesc. 8. ... — Aradus, localitate pe coasta Siriei. La timp! 9. Pașnic. 10. Stare a relațiilor dintre state, creată ca urmare a unor măsuri comune prevăzute în tratate și luate în scopul apărării împotriva unei agresiuni.

VERTICAL: 1. Celebru chimist suedez (1833—1896), inventator, întemeietorul unei Fundații care acordă anual cinci premii internaționale pentru realizări în domeniul fizicii, chimiei, medicinei, literaturii sau artei și pentru promovarea păcii. Zeul războiului din mitologia greacă, disprețuit de proprii săi părinți. 2. A surprins în versuri pline de măreție dragostea de țară a lui Mircea, hotărîrea fermă de a apăra patria de invazia otomană, dorința sa de a menține pacea. 3. Celebru om de stat, general și scriitor (100—44 î.e.n.), autor al lucrării «Despre războiul cu galii». Scoate petele de grăsime. 4. Singură. Anticul autor al cugetării «Pacea dulce e firească oamenilor, mînia sălbatică e a fiarelor». 5. Instrument muzical cu coarde. Perioadă. Număr (abr.) 6. Manifestare a bucuriei. Mere! Zeci de sute. 7. În înțelegere! Luptătoare active pentru pace și viitorul luminos al copiilor. Secate! 8. Însemnare. 9. Premiu Internațional «Pentru întărirea păcii între popoare». Legendă. 10. Autorul poeziei «Dormi în pace». Pronume.

DICȚIONAR: ENA, LERO, RUAD

Enciclopedia sănătății:

DINȚII

Dantura reprezintă una din înzestrările cele mai însemnate ale omului, de care depinde în mare măsură sănătatea lui. O importanță egală o are igiena dentară, care este chemată să întrețină buna stare și funcționare a danturii. Acest obiectiv este deosebit de actual la vîrsta școlară, cînd o îngrijire corectă a dinților poate evita suferințe grele, după cum poate reduce la minimum consecințele unui început de deteriorare a danturii.

CE ESTE O CARIE DENTARĂ

Din cele 500 de boli stomatologice, foarte răspîndite sînt două: cariile și parodontopatiile, care ocupă locul trei pe lista celor mai grave suferințe care afectează sănătatea omului.

Caria dentară însoțește omul de multe milenii, dar generalizarea ei s-a produs relativ recent. În mezolitic sau neolitic această boală atingea între 5 și 15% dintre indivizi, în vreme ce astăzi procentul acestora oscilează între 90 și 100%. Pînă de curînd eschimoșii nu cunoșteau caria dentară, care a fost... importată prin intermediul exploratorilor.

Caria dentară se instalează în trei etape. În cursul celei dintîi, germenii patogeni se aglomerează la suprafața emailului care îmbracă dintele. Acesta este foarte dur, dar vulnerabil, întrucît, odată deteriorat, nu se mai reface. Deși foarte rezistent, emailul cedează în fața acizilor. În mod normal substanțele acide consumate de noi stimulează glandele salivare, ceea ce duce la diluarea lor. Dacă însă acizii rămîn mai multă vreme în contact cu emailul, sărurile de calciu din care este constituit acesta se dizolvă, dînd naștere unei cavități. Zonele cele mai periclitate sînt cele care nu se bucură de o bună circulație a salivei: suprafețele brăzdate ale dinților, fisurile de pe suprafețele de masticație și ambrazurile dintre dinți. În aceste locuri se formează puncte de acumulare a așa-numitelor plăci dentare, formate din agenți patogeni. Aceste depuneri apar în cel mult o oră de la curățirea gurii cu peria de dinți și se formează deplin în 24 de ore. Ele nu trebuie confundate cu depozitele de celule și resturile alimentare, lesne de înlăturat.

Neglijarea îndelungată a igienei gurii duce la infectarea, slăbirea și dezintegrarea dentinei. Germenii generatori de acid pătrund în cavitățile dentare și distrug țesuturile puțin rezistente. Caria poate atinge pulpa dentară, provocînd inflamarea ei, apoi supurarea, gangrena, care se poate răspîndi pînă la țesuturile peridentare. Primele dureri apar cînd este atinsă suprafața dentinei, emailul fiind insensibil din cauza mineralizării sale pronunțate.

În etapa a doua, sub placa microbiană se formează o zonă de demineralizare a emailului. Infecția încă nu s-a produs și eliminarea plăcii de germeni poate stopa leziunea.

A treia etapă o reprezintă pătrunderea bacteriilor și a altor microorganisme prin email. Pata albă a zonei de demineralizare a emailului se fisurează și se colorează. Drept urmare caria poate atinge dentina.

GEOGRAFIA DANTURII

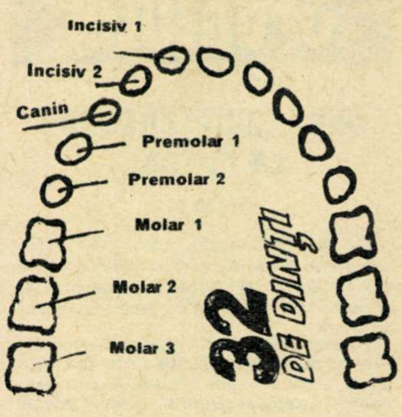

Cabinetul dentar — o sperietoare? **Controlul periodic al danturii la toate vîrstele reprezintă o cerință la fel de imperioasă ca și îngrijirea zilnică a gurii. Dentistul trebuie să fie prietenul de încredere al fiecărui cutezător.**

Intervenție salvatoare. **Distrugerile provocate de caria dentară plasată la punctul de contact dintre doi dinți și care i-a atacat pe amîndoi sînt înlăturate de priceperea dentistului asociată cu promptitudinea și răbdarea pacientului.**

Maxilarul Australopitecului. **Marea diferență dintre maxilarul fosil al unui strămoș al omului și zestrea dentară a omului contemporan este direct proporțională cu saltul pe care-l reprezintă apariția lui Homo Sapiens și dezvoltarea civilizației sale.**

ANATOMIA DINȚILOR

1) **Os alveolar**
2) **Mucoasă și submucoasă**
3) **Ciment**
4) **Pulpă, vase sanguine și nervi**
5) **Email**
6) **Dentină**

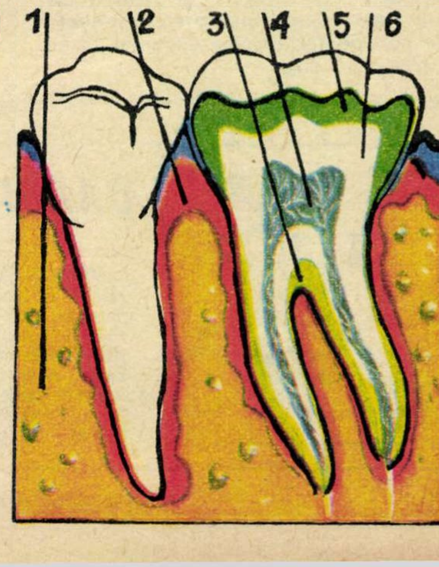

In cazul în care cavitatea este destul de mare, bacteriile și resturile alimentare care se acumulează aici nu mai sînt eliminate. Datorită acțiunii bacteriilor, sub stratul de email dentina slăbește. Emailul însuși cedează.

Formarea cariilor nu se produce însă decît prin conlucrarea a trei factori: prezența bacteriilor favorizată de o alimentație excesivă în glucide (zaharuri) și o slabă rezistență a emailului. Dacă unul dintre acești factori lipsește, caria nu apare.

CEL MAI BUN SANITAR: PERIA DE DINȚI

În 1942 a fost confirmat experimental rolul generator de carii al glucidelor. Deși sînt utilizate de bacterii în dauna danturii, zaharurile sînt greu de exclus din alimentație. Se pare că un consum frecvent al dulciurilor este mai grav decît un consum masiv, însă rarefiat. În prezent specialiștii se întreabă dacă zaharurile nu pot fi făcute inofensive prin asocierea, de pildă, a unor fosfați care să neutralizeze acizii.

Prevenirea cariei poate fi realizată pe mai multe căi. Cea mai simplă rămîne folosirea periei de dinți pentru eliminarea depunerilor de hrană și a bacteriilor, însoțită de un examen anual al danturii la specialist.

O altă cale este întărirea mineralizării dinților si asigurarea unei mai bune apărări naturale. Principalul mineral al emailului este hidroxiapatitul. El conține radicali hidroxil. Un număr dintre aceștia pot fi înlocuiți în structura dinților cu ajutorul fluorului, sub forma cristalelor de fluoapatit. Pentru protejarea dinților este necesară folosirea unei anume doze de fluor. În regiunile cu ape fluorate natural, prezenta cariilor este mult mai rară. Dînd copiilor să bea apă cu un adaus de fluorură în proporții adecvate, poate fi evitată formarea a două carii din trei. Fluorarea apei este iettină și relativ simplă. Dar fluorul poate fi asimilat și prin tablete sau aplicări locale periodice. Deocamdată pastele de dinți fluorate sînt satisfăcătoare numai într-o măsură și doar în cazul copiilor. În prezent se află în studiu crearea unui vaccin împotriva cariilor.

În cele din urmă, specialiștii sînt însă de acord că nici o metodă nu este superioară masajului energic cu peria de dinți. Odată instalată, caria nu dispare fără intervenția dentistului, care trebuie să curețe zona atinsă și să obtureze cavitatea.

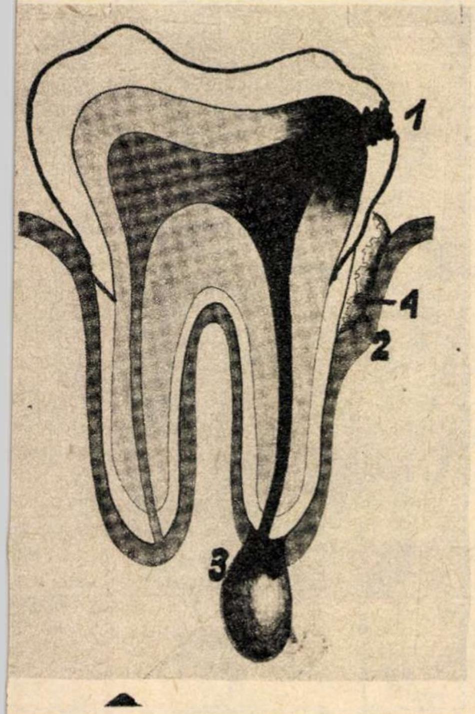

Suferințele dinților **1) Caria lezează dintele insuși, perforind emailul și deschizînd drum infecției. 2) Parodontopatiile atacă țesuturile de susținere a dinților. 3) Abcesul apical (plasat la extremitatea dintelui) este una dintre urmările bolilor parodontului. 4) La fel de grav este abcesul parodontal. Ambele pot duce la distrugerea osului.**

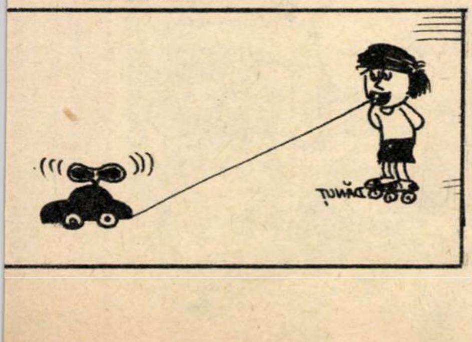

DAR NU NUMAI CARIILE

Parodontozele se instalează fără semne premergătoare sau dureri. Ele nu atacă dinții, ci alterează țesuturile moi și osoase care-i susțin. Țesuturile osoase, ligamentul alveolo-dentar, cimentul și gingia formează un întreg aparat de susținere a dintelui. Luate la un loc, poartă numele de parodont, de unde și numele bolilor lor: parodontozele. Aceste suferințe încep cu o inflamare și o resorbire a gingiei (gingivită) de pe zona de contact cu dintele, făcînd loc infecțiilor și inflamării țesuturilor alveolare care înconjoară rădăcina (parodontită). Urmează formarea unei pungi gingivodentare care degenerează într-un abces. Dacă procesul continuă, maxilarul poate fi atins și el, iar dintele sănătos cade.

Principala cauză a declanșării parodontopatiilor este tot slaba igienă a gurii. Acumularea pe suprafața dinților a resturilor de alimente contribuie la alcătuirea plăcii bacteriene sus-amintite. Aceasta se întărește prin precipitarea sărurilor minerale, formînd piatra de pe dinți. Placa bacteriană provoacă atît dezvoltarea cariilor cît și a parodontozelor. Dacă gingia s-a retras prea mult, formîndu-se o pungă adîncă între rădăcina dintelui și țesuturile înconjurătoare, refacerea ei nu mai este posibilă.

Este limpede pentru oricine că aceste boli trebuie prevenite de toți copiii, iar atunci cînd s-au declarat, tratarea lor devine urgentă. O dantură stricată poate provoca alte boli, dintre cele mai grave: tulburări cardiace, conjunctivită, astm, apendicită, sinuzită, nepropatii, afecțiuni ale ochilor, sistemului digestiv, ale pielii și plămînilor, dureri de cap etc. Fără să mai socotim factorul estetic și psihologic, căci nimănui nu-i place să apară cu o dantură incompletă sau atinsă într-un fel oarecare și nici să aibă greutăți de pronunție din cauza deformării dentiției sale.

AȘADAR:

Nici un cutezător fără peria sa de dinți.

Nici o neglijență în programul zilnic de igienă dentară (în principal — spălarea dinților după fiecare masă).

Nici o ezitare în fața ușii dentistului, atît pentru controlul periodic al danturii cît și pentru îngrijirea ei.

FEDERATION DENTAIRE INTERNATIONALE
58 th Annual Session
BUCUREȘTI
26. IX 1. X. 1970

Inventatorul Gheorghe Filipovici (centru) prezentîndu-și aparatul în fața unor delegați la cel de-al 58-lea Congres anual al Federației dentare internaționale de la Bucuresti.

DISTINS cu medalia de aur

În tratarea parodontozelor se utilizează din ce în ce mai mult o creație românească binecunoscută atît în țară cît și peste hotare: aparatul pentru masaj gingival conceput și realizat de inventatorul Gheorghe Filipovici. Principiul de bază al aparatului este vibromasajul. El poate dezvolta pînă la 18 000 de vibrații pe minut, permițînd reglarea atît a frecvenței cît și a intensității lor după nevoie. Confecționat în țară, aparatul a intrat în dotarea multor centre stomatologice din București, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Craiova, Tg. Mureș, Constanța etc.

Distins cu medalia de aur la Salonul internațional al invențiilor de la Viena, aparatul de o atît de largă utilitate a fost solicitat de numeroase firme de specialitate din Europa și America.

De curînd a fost pusă la punct o nouă aplicație a lui, și anume în tratamentul unor defecte de vorbire la copii.

F. LEREA

● ● ●

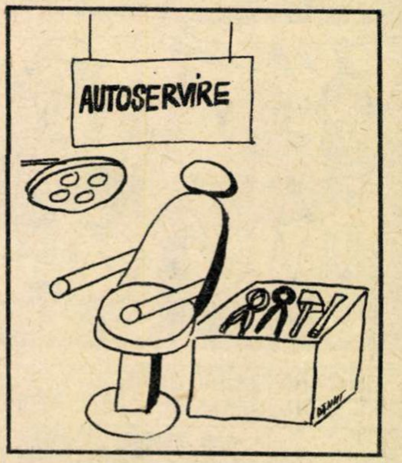

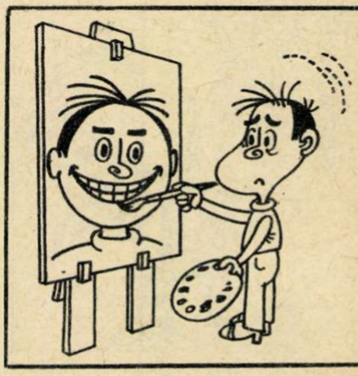

PE ADRESA COLEGULUI MINITEHNICUS

au sosit primele benzi desenate trimise de cititori. Sub titlul «Minitehnicus intervine», ei propun eroului revistei noastre aventuri ingenioase, în cursul cărora el își dovedește din plin istețimea și talentul.

La fel sînt invitați să procedeze toți prietenii lui Minitehnicus în zilele libere ale vacanței.

Amintim că premiile vor răsplăti atît cele mai reușite desene cît și cele mai bune idei tehnice ale personajului nostru.

Desenele, executate cît mai îngrijit, vor fi expediate pe adresa: Redacția «Cutezătorii», Piața Scînteii nr. 1, București, pentru «Minitehnicus intervine».

[illegible] 66

COLUMNĂ ÎN MILENII

EPISODUL
VIII

ADAPTARE DE VASILE MĂNUCEANU DUPĂ TITUS POPOVICI
DESENE: VIORICA ȘI VINTILĂ MIHĂESCU

REZUMATUL EPISOADELOR PRECEDENTE

Îndeplinind înțeleapta poruncă a lui Traian, soldații romani rămași în Dacia pătrundeau în adîncul țării spre a întemeia așezări înfloritoare și cetăți puternice. În inimile dacilor mocnea încă amărăciunea. Dar cel mai aprig dușman al romanilor era Gerula, războinic de seamă, viteaz și neîndurător, pe care toți îl crezuseră mort.

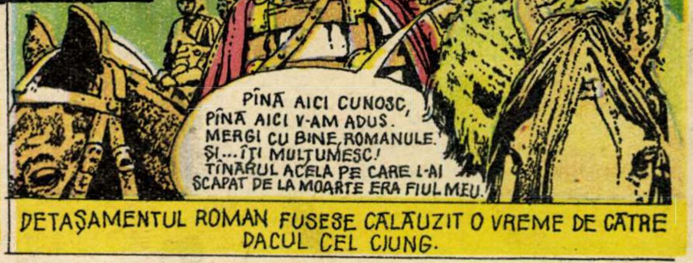
PÎNĂ AICI CUNOSC, PÎNĂ AICI V-AM ADUS. MERGI CU BINE, ROMANULE. ȘI... ÎȚI MULȚUMESC! TÎNĂRUL ACELA PE CARE L-AI SCĂPAT DE LA MOARTE ERA FIUL MEU.
DETAȘAMENTUL ROMAN FUSESE CĂLĂUZIT O VREME DE CĂTRE DACUL CEL CIUNG.

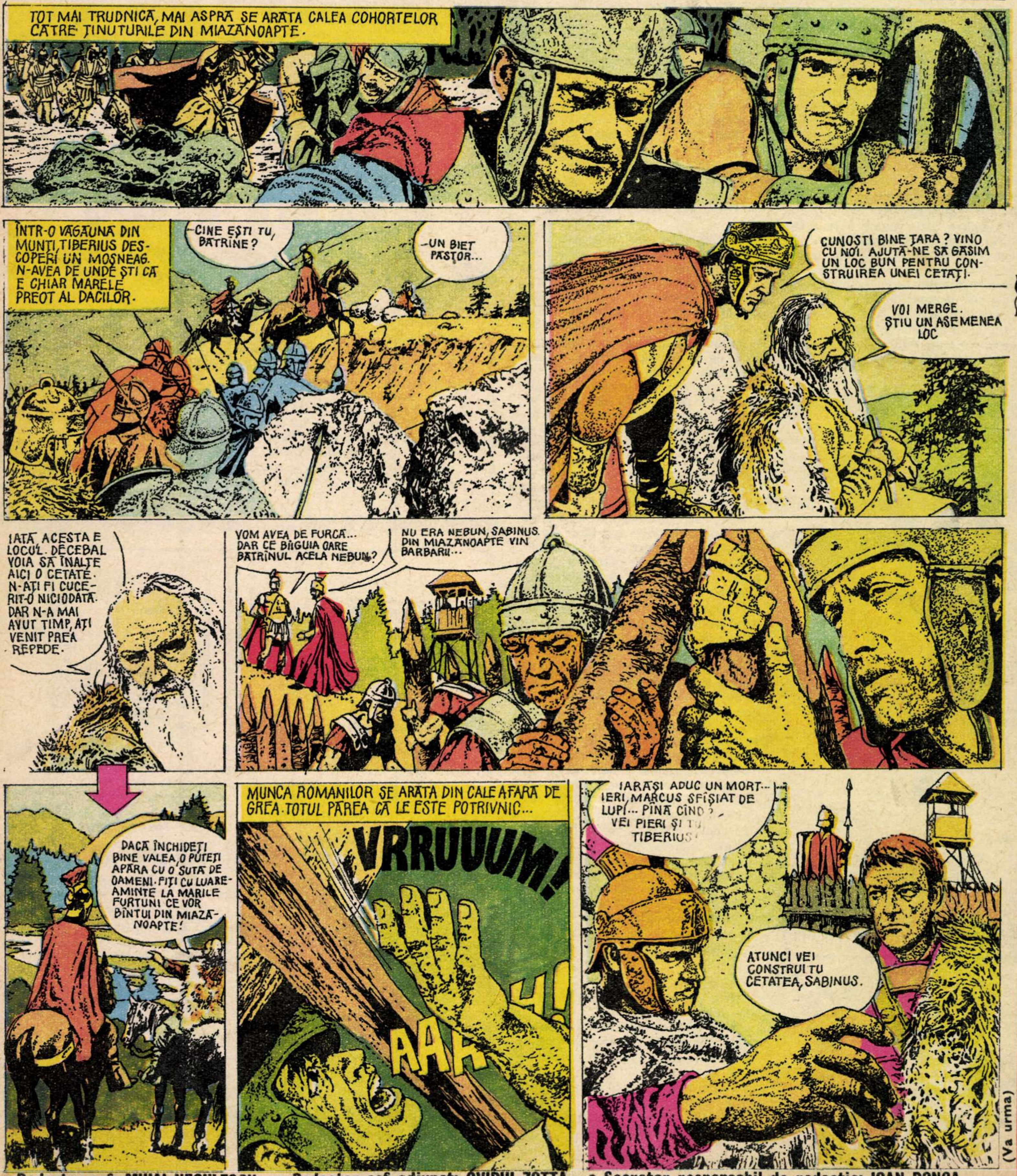
TOT MAI TRUDNICĂ, MAI ASPRĂ SE ARĂTA CALEA COHORTELOR CĂTRE ȚINUTURILE DIN MIAZĂNOAPTE.
ÎNTR-O VĂGĂUNĂ DIN MUNȚI, TIBERIUS DESCOPERI UN MOȘNEAG. N-AVEA DE UNDE ȘTI CĂ E CHIAR MARELE PREOT AL DACILOR.
-CINE EȘTI TU, BĂTRÎNE?
-UN BIET PĂSTOR...
CUNOȘTI BINE ȚARA? VINO CU NOI. AJUTĂ-NE SĂ GĂSIM UN LOC BUN PENTRU CONSTRUIREA UNEI CETĂȚI.
VOI MERGE. ȘTIU UN ASEMENEA LOC
IATĂ ACESTA E LOCUL. DECEBAL VOIA SĂ ÎNALȚE AICI O CETATE. N-AȚI FI CUCERIT-O NICIODATĂ. DAR N-A MAI AVUT TIMP, AȚI VENIT PREA REPEDE.
VOM AVEA DE FURCĂ... DAR CE BÎGUIA CARE BĂTRÎNUL ACELA NEBUN?
NU ERA NEBUN, SABINUS. DIN MIAZĂNOAPTE VIN BARBARII...
DACĂ ÎNCHIDEȚI BINE VALEA, O PUTEȚI APĂRA CU O SUTĂ DE OAMENI. FIȚI CU LUARE-AMINTE LA MARILE FURTUNI CE VOR BÎNTUI DIN MIAZĂNOAPTE!
MUNCA ROMANILOR SE ARĂTA DIN CALE AFARĂ DE GREA. TOTUL PĂREA CĂ LE ESTE POTRIVNIC...
VRRUUUM!
AAAH!
IARĂȘI ADUC UN MORT... IERI, MARCUS SFÎȘIAT DE LUPI... PÎNĂ CÎND? VEI PIERI ȘI TU, TIBERIUS!
ATUNCI VEI CONSTRUI TU CETATEA, SABINUS.

(Va urma)

ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile **P.T.T.R. Cititorii din străinătate** se pot abona prin **ILEXIM — serviciul export-import presă — Calea Griviței nr. 64–66, P.O.B. 2001, telex 011226, București.**

index 41033

REDACȚIA: **Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10**
ADMINISTRAȚIA: **Editura «Scînteia» ●** *TIPARUL:* **C.P.C.S.**

Prezentarea artistică: **ALBIN STĂNESCU**
Prezentarea tehnică: **NIC NICOLAESCU**

12 PAGINI, 1 LEU

● Redactor șef: **MIHAI NEGULESCU** ● Redactor șef adjunct: **OVIDIU ZOTTA** ● Secretar responsabil de redacție: **IOAN DONCA**

PREMIANT DE DOUĂ ORI!

La Buftea, într-o pauză de muncă, veselie cu tîlc: pentru că unul dintre pionierii care au luat premiul întîi la sfîrșitul anului școlar se dovedește fruntaș și la strîngerea spicelor, iată-l împodobit de colegi cu... o nouă coroniță, de astă dată din spice!

SPIC CU SPIC, PATRIEI SNOP!

Cutezătorii 29

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 15 IULIE 1976,
ANUL X(NR. 460)

GALAȚI–GAZDA CELUI DE AL V-LEA FORUM NAȚIONAL AL PIONIERILOR

(pag. 4-5)

CU FORȚE PROPRII.
Înzestrarea școlilor, a atelierelor cu aparatură didactică a reprezentat și în 1976 o preocupare de seamă a minitehnicienilor.

Foto: CONSTANTIN POPESCU

ÎNDEPLINIM
PRIN FAPTE PIONIEREȘTI
CHEMAREA ACESTEI VERI:

SPIC CU SPIC, PATRIEI SNOP!

RADAR PIONIERESC

Pe întreg cuprinsul țării, acolo unde combinele au intrat în grîu, pe ogoarele I.A.S.-urilor și C.A.P.-urilor, din momentul în care a fost dat semnalul strîngerii recoltei, alături de părinții lor, pionierii sînt prezenți sub soarele verii, participînd cu hărnicie și entuziasm la desfășurarea campaniei agricole.

În această vară pionierească, unitățile școlilor generale din localități ca Baba Ana, Ciorani, Rîfov, Aricești-Rahtivani din județul **Prahova** sînt angajate într-o pasionantă întrecere cu timpul. Nici un spic uitat pe cîmp! — iată generosul imbold care îi însuflețește pe purtătorii cravatelor roșii cu tricolor. Printre cei mai destoinici se numără Virgil Pîrlacu, Cristian Iançulescu, Enache Petre, Adela Enescu.

În calendarul vacanței, numeroși pionieri din județele **Buzău** și **Dîmbovița** au înscris însemnate cifre reprezentînd tot atîtea realizări și fapte de muncă pe ogoare.

Paralel cu acțiunea de strîngere a recoltei și în localități unde secerișul încă nu a început, participarea la acțiuni de muncă patriotică, de recoltare a plantelor medicinale constituie un titlu de mîndrie pentru elevi. Printre fruntași putem enumera unitățile școlilor generale din Dănești, Arcani, Celei, Novaci și Căpreni din județul **Gorj,** Pojorîta, Vama și Frumosu din județul **Suceava,** Făget și Sacoșu Turcesc din județul **Timiș.**

Cele două serii a cîte 50 de pionieri din tabăra de muncă de la Școala generală nr. 1 din Valea Stanciului, județul **Dolj,** și-au propus să participe la ample acțiuni de întreținere a culturilor viticole aparținînd I.A.S. Piscul Sadovei. Pionieri ai școlilor generale de la Segarcea, Calafat, Poiana Mare și Craiova lucrează la sortarea și ambalarea unor importante cantități de legume și fructe la depozitele din localitățile respective.

PE OGOARE, ALĂTURI DE PĂRINȚI

Șoseaua străbate ca o spirală argintie cîmpurile îndreptîndu-se spre Balta Verde. De o parte și de alta, lanurile de porumb și grîu mehedințene unduiesc în bătaia vîntului. Aurul spicelor a împrumutat ceva din căldura soarelui de iulie.

Dis-de-dimineață, o mașină a oprit la marginea șoselei și din ea au coborît pionierii. Sînt din unitățile școlilor generale din Bistrețu, Scăpău și Devesel și au venit aici pe ogorul I.A.S. Burila pentru a-i ajuta pe părinții lor la muncă. Unii dintre ei vor continua să vină pe cîmp pînă în septembrie.

S-au răspîndit și mîinile lor harnice împletesc snopuri din firele căzute pe ogor. Pe o tarla vecină, băieții, mai puternici, participă la îmbalotarea păioaselor. Cînd, după cîteva ore de muncă, s-au oprit la marginea culturilor, fețele lor radiau de bucuria muncii.

— Vă invităm la noi, a răsunat glasul pionierei Măndița Gașpar, comandanta unității.

Și sub umbrarul încropit din crengi proaspete și-au împărtășit primele impresii.

— E frumos aici, la cîmp, spunea cu veselie Adrian Prună.

El, cel mai mic, se cam codise la început. Dar a învățat repede că pe cîmp vorbele sînt puține. Și acum, parcă nici brațele nu-l mai dor. Servește cu ...hărnicie din bucatele întinse pe ștergar.

Spre seară, mașina va veni din nou și pe tarla va rămîne stăpînă liniștea. Martor al faptelor de muncă pionierești, drapelul pionieresc va flutura din nou a doua zi, simbol al hărniciei pionierești.

Pe ogoarele județului, campania de recoltare e în plină desfășurare. Pionierii sînt acolo unde e nevoie de ei, lîngă părinții lor, în toiul fructuoasei munci.

ȘTEFAN TIȚĂ

FORUMURILE JUDEȚENE ALE PIONIERILOR

BRĂILA

De neuitat va rămîne întîlnirea pionierilor brăileni cu Eroii Muncii Socialiste, Fătu Socariceanu, președintele C.A.P., Ianca și Andrei Cojocaru, inginer mecanic.

Discuțiile interesante purtate la sectorul zootehnic al C.A.P., vizita la schela de extracții-foraj, activitățile organizate în cercurile Casei pionierilor și întîlnirea cu cei 20 de uteciști au permis formularea unor idei și propuneri interesante pentru îmbogățirea activității în unitățile de pionieri din județ, pentru întărirea și îmbunătățirea conlucrării cu organizația U.T.C.

Pe malul Buzăului, în pădurea Camnița, cei 110 pionieri participanți la lucrările forumului județean au organizat demonstrații sportive, interesante exerciții cu caracter aplicativ.

HUNEDOARA

La Brad, în Țara Zarandului, tribuna forumului a consemnat interesante idei aparținînd pionierilor Melania Atanasiu, (Școala generală nr. 3, Lupeni), Mihaela Melinte (Școala generală nr. 4, Deva), Daniela Ghiceanu (Școala generală Vulcan) și alții privind colaborarea dintre pionieri și uteciști, adîncirea democrației pionierești.

Întîlnirea cu tovarășii Octavian Miriștеanu, secretar al Comitetului orășenesc Brad al P.C.R., Ioan Chița — director al Casei de cultură și Romulus Neagu, director al Liceului «Avram Iancu», participanți la primul Congres al educației politice și al culturii socialiste, a constituit temeiul unor interesante discuții privind pregătirea teoretică și practică a elevilor.

VARĂ PIONIEREASCĂ DOBROGEANĂ

Căsuțele cu aer de basm și poienița din micul sat de vacanță aflat în Parcul pionierilor din Constanța a adunat într-un cadru pitoresc pe cei peste 130 de copii prezenți la lucrările Forumului județean. Una dintre dezbateri, care a reținut atenția tuturor a fost aceea în care pionierii au discutat despre muncă și învățătură. Mulți copii au vorbit cu mîndrie despre acțiunea pionierească intitulată «Anul 1975—1976 — anul calității la învățătură» și tot mulți și-au exprimat hotărîrea ca și în viitor, la școală, pionierii să-și însușească temeinice cunoștințe în vederea formării unui larg orizont, iar munca să devină o realitate concretă, o problemă de cinste, de onoare, pentru fiecare pionier.

În tabără ne întîlnim cu Sanda Manea. O cunoscusem ca pionieră la forumul din anul trecut. Acum este utecistă. Împreună cu o altă colegă, Victoria Căluț, ne relatează despre dezbaterea «Azi pionieri, mîine uteciști»:

— Pe toți participanții deopotrivă, spune Sanda, ne-a interesat găsirea unor metode prin care să îmbunătățim conlucrarea dintre pionieri și uteciști. S-au formulat astfel multe propuneri dintre care, mai importantă mi se pare aceea care susține ca în fiecare școală, pionierii care se pregătesc pentru primirea în U.T.C. să participe la unele expuneri din cadrul învățămîntului politic U.T.C., la unele informări politice. De asemenea, mulți tineri și-au manifestat dorința ca uteciștii care sînt legați de pionierie să devină instructori-uteciști. Alături de pionierii comandanți, ei pot îndruma cu pricepere activitățile în detașament, dîndu-le un mai pronunțat conținut politic.

— S-au formulat și propuneri privind activități educative comune menite să-i ajute pe pionieri să se formeze ca tineri revoluționari, completează Victoria. Foarte interesantă mi s-a părut propunerea unor pionieri care spuneau că uteciștii, specializați oarecum în anumite domenii cum ar fi: electrotehnica, literatura, sportul să fie invitați în detașamente, să contribuie la organizarea și desfășurarea unor interesante acțiuni cu caracter tehnic, literar, sportiv.

SEMNIFICAȚIILE UNUI ÎNDEMN

Printre marile probleme ale economiei planetare în acest ultim sfert al secolului XX se numără și cea a materiilor prime necesare industriei.

Una dintre căile de sporire a rezervelor de materii prime și materiale o constituie și valorificarea deșeurilor industriale, menajere etc., readucerea lor în ciclul producției. Dacă pînă în urmă cu un an — doi, înlăturarea deșeurilor din marile metropole ale lumii reprezenta o problemă adesea insolubilă, astăzi nu mai produc uimire știrile despre concesionarea deșeurilor unui mare oraș de către un trust industrial sau despre noile domenii de folosire a lor. De la șosele pavate cu produse provenite din deșeuri pînă la prefabricate destinate construcțiilor și obținute din aceeași sursă, nenumărate sînt căile de punere în valoare a acestei avuții pînă ieri ignorate, iar viitorul ne rezervă mari surprize.

Industria noastră în impetuoasă dezvoltare este direct interesată în înțelegerea corectă a actualității unei probleme ca reciclarea deșeurilor. Alături de sursele clasice de materii prime, pentru descoperirea și valorificarea superioară a cărora se depun eforturi proporționale cu marile sarcini ale economiei socialiste românești, introducerea mai intensă în lanțul productiv a materialelor obținute din deșeuri va contribui atît la diminuarea cheltuielilor de producție, la economisirea de muncă socială cît și la realizarea unui imperativ esențial al timpului nostru: exploatarea cît mai rațională a surselor de materii prime.

Bazate pe datele cele mai noi ale științei și tehnologiei, izvorîte din necesitățile îndeplinirii în cele mai bune condiții a cincinalului revoluției tehnico-științifice, recentele indicații ale tovarășului Nicolae Ceaușescu privind valorificarea complexă a deșeurilor ca sursă adiacentă de materii prime și materiale pentru industrie, pentru economia națională, prezintă o deosebită importanță și actualitate. Însușindu-și sensurile majore ale îndemnului adresat lor de secretarul general al partidului, dînd amploare acțiunilor de colectare din gospodăriile proprii a deșeurilor de metale feroase și neferoase, de hîrtie, textile și alte materiale, pionierii și școlarii au datoria de a participa după puterile lor la sporirea cantităților de materii prime necesare industriei noastre. Comandamentele pionierești au datoria să organizeze cu chibzuială această amplă acțiune. Fiecare unitate, detașament și grupă, fiecare pionier trebuie să știe cu precizie ce are de făcut și să acționeze perseverent. Așteptăm să ne scrieți la redacție despre rezultatele muncii voastre.

COPIII DE PE STRADA NOASTRĂ

Anunțul era lapidar și hotărît: «Pentru mîine dimineață, toți copiii de pe strada noastră își vor suspenda orice program în vederea discuției care va avea loc la ora 8 fix, în grădinița din fața alimentarei.» Cu bilețelul în buzunar, Sandu, un băiețel abia trecut într-a III-a, mîndru de misiunea încredințată, trecea vesel cu bicicleta de pe o parte pe alta a străzii, suna cu nerăbdare la ușile apartamentelor unde știa că locuiesc prieteni, lăsa vorbă că se va întoarce acolo unde nu-i găsea decît pe bunici acasă. Cînd vreunul încerca să afle motivul «convocării urgente», răspunsul era la fel de categoric ca și anunțul: «E ceva important, să nu lipsești!» Seara, curiozitatea ajunsese la apogeu așa încît, dimineață, încă înainte de ora 8, toți cei care nu plecaseră din oraș erau prezenți.

— Iată ce-i, începu Laurențiu, un băiat înalt, despre care toți aflaseră cu bucurie că «intrase» în clasa a IX-a la liceu. Aseară m-am întîlnit cu un prieten de pe Stîlpeanu, strada alăturată, și din vorbă în vorbă aflu că au pornit la o treabă foarte serioasă: string din gospodăriile proprii fier vechi, sticle și borcane, deșeuri de hîrtie, de plastic. N-au mai așteptat să-i îndemne cineva de la școală, este inițiativa lor. «Măi, mi-am zis. Pînă acum la toate le-am luat-o înainte. Și la concursul de biciclete, și la cros, și la aeromodele, iar de data aceasta, cînd lucrurile sînt mai importante, să creadă că nu sîntem buni de nimic?» Ce ziceți? Începem și noi?

— Mai întrebi? au răspuns și cei mai mici dintre ei. Să ne organizăm...

E ora cînd bunicii trec spre parcul Herăstrău, cu nepoții. Pe stradă, grupuri de copii cu sacoșe încărcate de borcane, cu o roabă plină cu fier vechi adunat de prin curți, în brațe cu ziare și reviste vechi se îndreaptă spre școală.

— Bunicule, ce fac copiii aceștia? întreabă cu voce tare o fetiță. Se joacă?

— Nu, drăguțal îi răspunde bătrînul zîmbind. Sînt pionieri din cartierul nostru. O să-ți povestesc în parc mai multe despre ei. Harnici copii...

Aflăm prin telefon: acțiuni intense, organizate de purtătorii cravatelor roșii cu tricolor, de colectare și predare a unor importante cantități de fier vechi și deșeuri se desfășoară în întreaga țară.

Covasna. 14 100 kg deșeuri de textile, 20 000 kg deșeuri de hîrtie, cantități însemnate de fier vechi, de metale neferoase — cupru și bronz — au strîns pînă acum copiii din județ. Fruntași: pionierii din Zăbrătău și Vîrghiș.

● *Mehedinți.* În satul Stignița — școala nu are decît 100 de elevi — harnicii pionieri de-aici au colectat din gospodăriile proprii 500 kg deșeuri de textile, 800 sticle, 720 borcane, 250 kg deșeuri de hîrtie.

● *Dolj.* De la Consiliul județean al Organizației pionierilor ni se transmite știrea că planul economic pe anul 1976 a fost realizat în întregime. Acțiunea de colectare a deșeurilor este în plină desfășurare.

ELENA TOFAN

„MINITEHNICUS"-1976

TALENT, FANTEZIE ȘI, ÎN PRIMUL RÎND, MUNCĂ

Despre deschiderea Expoziției republicane «Minitehnicus» 1976, am scris în numărul trecut, urmînd să revenim cu un amplu serial. Pînă la finalizarea acestui mare concurs, drumul harnicilor minitehnicieni a fost lung și după cum se vede, rodnic. Iată-i, de pildă, pe cei din județul Ilfov, care au realizat și în acest an o gamă largă de lucrări ce se disting nu numai prin acuratețea finisării, ci și prin calități tehnico-funcționale deosebite. Multe dintre ele sînt lucrări din domeniul materialului didactic, cu largi aplicații în activitatea școlară. Se remarcă panoul «Procesul fotosintezei» și un programator de solfegiu realizate la Casa pionierilor din Oltenița, panoul demonstrativ pentru predarea fisiunii nucleare, a funcționării ciclotronului etc., construit la Casa pionierilor din Urziceni. Școala generală nr. 2 din Giurgiu prezintă un calculator electronic în sistem binar. Minitehnicienii din comuna Belciugatele au realizat un redresor stabilizat regrabil și un sesizor de umiditate. Micii constructori de la Școala generală din Clinceni și-au îmbogățit laboratorul de fizică cu un betametru, o punte complexă pentru măsurarea componentelor ce intră în montaje electronice și altele. Pionierii din Vasilați au realizat mai multe receptoare de tip superheterodină și un dispozitiv pentru reglarea și menținerea automată a umidității și temperaturii în sere.

C. POPESCU

DESENUL SĂPTĂMÎNII
„PORTRET"
de FLORENTINA STROE,
Casa pionierilor, Băicoi

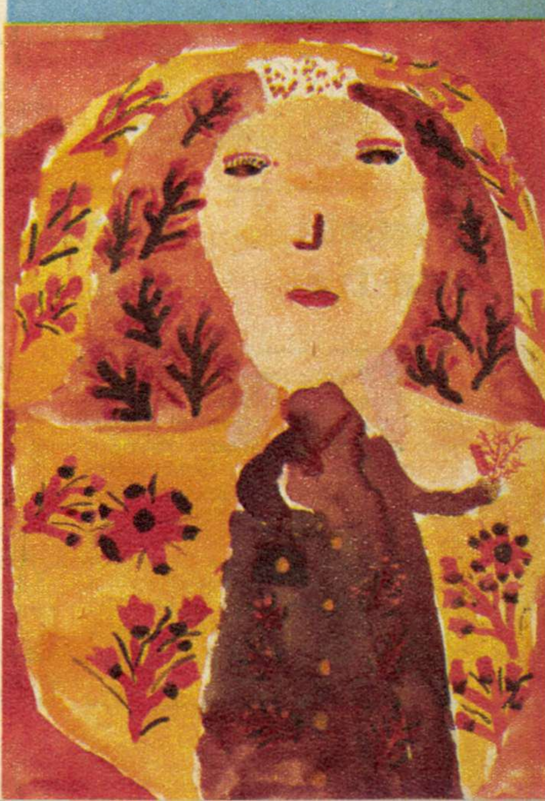

În curînd: FORUMUL NAȚIO

JUDEȚUL GALAȚI

MUNICIPIUL GALAȚI - GAZDĂ A FORUMULUI

Anul acesta, în miez de vară, drapelul unei tabere pionierești va flutura mai sus, vestind marea întîlnire a purtătorilor cravatei roșii cu tricolor de la Galați la cel de al V-lea Forum Național al Pionierilor.

Dornici să vă prezentăm județul și orașul gazde ale forumului, pionierii săi, ne-am adresat tovarășului Alexandru Lupu, președinte al Consiliului județean Galați al Organizației pionierilor, care a avut amabilitatea să acorde revistei noastre un interviu.

Reporter: Peste puțin timp, cîteva sute de școlari, reprezentanți ai celor peste două milioane de pionieri din întreaga țară, vor sosi la Galați, în tabăra Forumului Național. Pentru aceasta ei s-au pregătit intens în cadrul forumurilor județene unde, prin interesante dezbateri și activități, au realizat un rodnic bilanț al muncii lor. Pionierii gălățeni cu ce îi întîmpină?

Alexandru Lupu: Știind că cel de al V-lea Forum Național se desfășoară sub genericul atît de sugestiv intitulat «Creștem odată cu țara», pionierii noștri își întîmpină oaspeții cu rezultate bune și foarte bune la învățătură, cu numeroase fapte de hărnicie pionierească, care la un loc demonstrează că cei peste 60 000 pionieri gălățeni, asemeni tuturor copiilor patriei, învață, muncesc, se pregătesc temeinic pentru viață, cresc odată cu patria socialistă.

Entuziasmați de cinstea ce ni se acordă găzduind o asemenea manifestare de interes național, pionieria gălățeană, bucurîndu-se de sprijinul permanent al organelor de partid și de stat locale, respectînd tradițiile de ospitalitate ale acestor meleaguri, dorește să fie o gazdă bună. Pentru aceasta, pionierii au organizat în școli expoziții de fotografii și pictură care să reprezinte imagini din județul, din viața și activitatea lor. La școlile generale nr. 5, 6, 7, 10, 11, 13, 16, 25, 26 și altele, copiii au pregătit numeroase daruri (obiecte de artizanat, cusături, semne de carte etc.). Membrii cercului de ceramică al Casei pionierilor din Galați au realizat frumoase medalioane care îl reprezintă pe simpaticul personaj Minitehnicus. Zilele acestea, copiii de la cercul de construcții metalice al Casei pionierilor din Tecuci ne-au anunțat că au executat pentru sportivii fruntași ai taberei forumului peste două sute de cupe și medalii. Tot pionierii, membri ai cercurilor literare, au încheiat o culegere de creații intitulată «Cîntec la izvoare» și o foaie volantă care, sperăm, va reuși să reprezinte pionierii acestor locuri prin ceea ce au semnificativ.

Rep.: Este evident că pionierii gălățeni s-au pregătit intens...

A.L.: ...Dar nu numai ei. Oamenii muncii din orașul Galați știu despre această amplă manifestare a pionieriei și doresc să o cinstească cum se cuvine. Astfel, comuniștii de la Șantierul naval Galați pregătesc o surpriză aparte participanților la forum: într-una din zile îi vor invita la șantier și în prezența lor se va lansa la apă o navă de 18 000 tdw, o navă care s-ar putea să se numească... «Pionierii». Mai sînt și alte surprize.

Rep.: Unde va fi tabăra forumului?

A.L.: În complexul de clădiri ale Liceului metalurgic al Combinatului siderurgic Galați.

Rep.: Vreți să prezentați mai amănunțit viitoarea tabără, ce-i așteaptă acolo pe copii?

A.L.: În primul rînd florile, pinii, tufele de tuia care sînt acolo cu sutele, apoi cele două blocuri dormitoare, cu peste 160 de camere, proaspăt zugrăvite în fel de fel de culori, frumos ornate, cu desene și fotografii. Clubul, cabinetele pentru grupurile de presă, desenatori, pionieri-corespondenți radio și T.V., o sală pentru grupul UNICEF. Li s-a pregătit, de asemenea, special pentru ei, un loc anume unde se va desfășura ceremonialul pionieresc, vor fi proiectate filme, vor fi prezentate spectacole în aer liber. Vor fi două chioșcuri cu ilustrate, cărți, ziare, reviste; două cabine telefonice cu legătură interurbană și pentru oraș. Sînt așteptați cu bucurie și pe numeroasele terenuri de sport (volei, handbal, tenis de cîmp), la porticul de gimnastică, unde au la dispoziție mingi, rachete, palete...

Dorim ca tot ceea ce am gîndit să alcătuiască tabăra Forumului Național să contribuie la desfășurarea lucrărilor sale în cele mai bune condiții.

Dorim ca prin prezența sa entuziastă, pionieria gălățeană să contribuie, alături de reprezentanții pionierilor din întreaga țară, la dezbaterea și stabilirea celor mai bune forme și metode de muncă pentru traducerea în viață a indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu cuprinse în cuvîntarea rostită la deschiderea Forumului tineretului, în expunerea la Congresul educației politice și al culturii socialiste, în vederea înfăptuirii sarcinilor ce revin tinerei generații din Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

PREGĂTIRI, PREGĂTIRI, PREGĂTIRI...

Iată o noutate de ultimă oră: în județul Galați au fost doborîte toate recordurile la viteza de deplasare a... știrilor. Astfel, pe primul loc s-a clasat vestea că în orașul de pe Dunăre se vor întruni în forum mesagerii pionierilor din întreaga țară. Bucuriei și entuziasmului de început i-au urmat plăcutele griji și pregătiri de gazdă ospitalieră. «Cum să facem să-i primim cît mai bine, să le arătăm cît mai multe din realizările noastre, ale părinților noștri?» s-au întrebat pionierii. Părerile, inițiativele, planurile au fost numeroase încă de la început. Mai apoi, organizatorii — activele pionierești — s-au oprit asupra celor mai bune dintre acestea. Micii tehnicieni au trecut de îndată la finisarea lucrărilor în vederea organizării unor expoziții, mînuitorii penelului caută cele mai frumoase și mai reprezentative aspecte pentru a le zugrăvi în tablouri; poeții aleg cele mai inspirate cuvinte pentru versuri.

La Muzeul de artă al municipiului Galați mereu alți și alți vizitatori se opresc în fața panourilor care reunesc lucrările de pictură — dedicate apropiatului Forum Național — ale pionierilor Radu Mărgineanu sau Alexandru Holban, Iulica Gavrilă sau Adrian Iliuță, ale altor pionieri din numeroase școli ale orașului.

La subredacția «Cutezătorii» de la Casa pionierilor din Galați sosesc, din întreg județul, poezii, lucrări în proză realizate în cinstea forumului. Ca buni gazetari, membrii subredacției au adunat într-un frumos buchet aceste minunate gînduri, sentimente închinate patriei, partidului — cu dorința de a le încredința tiparului. La casele pionierilor, în cercurile din unități, dovedindu-și priceperea, inventivitatea, copiii pregătesc mici atenții, cadouri pentru prietenii din țară care, în curînd, le vor fi oaspeți.

Dar se pare că am intrat prea mult în «secretele» gazdelor. Să ne oprim aici, deocamdată. În curînd vom avea prilejul să transmitem totul de la «fața locului».

În pagina alăturată, vă prezentăm trei din lucrările literare realizate de pionierii gălățeni în cinstea Forumului Național.

Ancheta noastră:

FORUMURILE JUDEȚENE LA ORA BILANȚULUI

După fructuoase dezbateri, după interesante schimburi de experiență, pionierii sînt gata să se prezinte la tribuna Forumului Național. Înaltul simț patriotic, responsabilitatea lor civică, dăruirea pentru muncă, interesul pentru perfecționarea vieții de organizație — iată cîteva idei care au marcat ora de bilanț a forumurilor județene, care prefigurează centrul de interes al dezbaterilor la apropiatul Forum Național al Pionierilor, relatate de trei pionieri locțiitori ai președintelui C.N.O.P.

PROLOG LA O VARĂ A HĂRNICIEI

Roxana Vîlcu: Vă transmit din mijlocul colegilor mei — pionierii vrînceni: angajamentele, hotărîrile luate la forumul din anul trecut au fost îndeplinite cu succes, deci putem raporta cu fruntea sus celor care ne-au încredințat mandatul de participare că nu le-am dezmințit încrederea, că am fost călăuziți în permanență de deviza noastră pionierească și am răspuns acțiunilor cu «Tot înainte!».

Acțiuni de mare amploare la care au participat sute și mii de pionieri dovedesc că sîntem capabili să muncim mai mult și mereu mai bine.

Permiteți-mi acum să fac o succintă enumerare:

● Din solariile școlilor Bălești, Băicănești, Bogza, Cîmpeneanca și Unirea s-au scos primele recolte de varză și roșii.

● Lucrările de întreținere a culturilor pe terenurile microceapeurilor din comunele Golești, Forteasca, Broșteni, Budești s-au desfășurat în condiții bune și la timp.

● În această perioadă chiar, colegii noștri de la sate și orașe valorifică gogoșile viermilor de mătase. Peste 30 000 pionieri și școlari sînt antrenați în această acțiune. Și o precizare: produsele sînt de calitatea I!

● Unitățile de pionieri din școlile Ciușlea, Balotești, Dumbrăveni au realizat în proporție de peste 80 la sută planul economic stabilit pentru acest an. S-au recoltat nuci verzi, plante medicinale etc.

Mă opresc aici. Pentru că, de fapt, această enumerare extrasă din bilanțul forumului, noi, pionierii vrînceni, o prezentăm ca un angajament, de-aici, pentru Forumul Național: un angajament că această vară va fi pentru noi o vară a hărniciei.

NAL AL PIONIERILOR - 1976

Slavă partidului

Partidu-mi este reazemul și ghidul
Pe drumul ce-l urmez neabătut,
Cravată roșie, cu tricolor, eu te sărut
Că mi te-au dat poporul și partidul.

Partidul mi-a dat cel dintîi condei
Și creta cea dintîie, argintie
Pe tablă mîna mea să scrie «pace»
Și-n pace să-nflorească anii mei.

Partidului fideli vom fi, cum raza
Este fidelă soarelui ceresc.
Și vom munci, vom sta mereu la paza
Pămîntului bogat și strămoșesc.

GETA GHEORGHE,
Comuna Tudor Vladimirescu

Frumusețea acestui pămînt

Cu cerul în ochi
Și Dunărea-n auz
Dacii
Și-au scris istoria
De piatră în columnă,
Iar Gelu
Și-a însemnat numele
În ropot de lupte
Pe roșie iarbă.
Apoi Ștefan
Ca un zbor de vultur
A rămas în ochii urmașilor.
Mihai Viteazul
Ne-a învățat
Să fim uniți.
Comuniștii
Au dat viselor noastre
Viață și temeinicie.
Frumusețea acestui pămînt
Pe care am strîns-o sub pleoape
Sîntem noi, oamenii lui.

MIHAELA-CRISTINA TRUȚĂ,
Școala generală nr. 29, Galați

Odă țării

Din susur de izvoare și murmurat de vînt,
Din strună de vioară și tril de ciocîrlie,
Din gingășia florii și din al doinei cînt
Ți-am închinat o odă, slăvită Românie!
Ți-e cerul mai albastru, pădurea mai adîncă,
Ți-s munții mai înalți, apa mai vie-n stîncă,
Ți-s oamenii mai harnici, mai dîrji, mai temerari
Și glia apărată de minți și brațe tari.

CĂTĂLIN BADIU,
Școala generală nr. 8, Tecuci

„CINSTIM EROII NEAMULUI"

Emoționantul mesaj al ștafetei «Cinstim eroii neamului» dedicată Centenarului independenței, a ajuns în fiecare unitate din județul Galați, putîndu-se astfel afirma că toți cei peste șaizeci de mii de purtători ai cravatei roșii cu tricolor sînt părtași la realizarea frumoasei acțiuni. În fiecare comună, în fiecare sat și oraș copiii cercetează documente vechi, stau de vorbă cu oameni vîrstnici care pot deține unele date interesante despre război, care păstrează medalii, decorații, scrisori de pe front, de la părinții și frații mai mari. O sarcină deosebită, la realizarea căreia le vine în ajutor și Muzeul județean de istorie, este alcătuirea unor fișe detaliate care să prezinte toate monumentele din județ, ridicate în amintirea eroilor neamului. Ziua festivă, de deschidere a lucrărilor celui de al V-lea Forum Național, va marca și finalizarea acestei ample acțiuni. Ștafeta celor 100 de cicliști care, de-a lungul a patru zile, va fi străbătut un lung traseu trecînd prin puncte de întîlnire cu pionieri din toate unitățile, va prezenta delegaților la forum un bogat album-omagiu deținînd prețioase date, mărturii despre vitejia poporului nostru, despre curajul și dăruirea fiilor neamului în lupta lor pentru libertatea patriei.

«Creștem odată cu țara» este titlul cîntecului care vă va însoți în zilele forumului, care va răsuna puternic în momentele de voioșie, va fi nedespărțit în drumețiile și marșurile voastre. Va fi, desigur, cîntecul cel mai îndrăgit, el purtînd, de fapt, ca denumire însăși deviza sub care se va desfășura cel de al V-lea Forum Național al Pionierilor.

MICRO-DOCUMENTAR

Așezat la confluența Dunării cu cele două rîuri mari ale Moldovei — Siretul și Prutul —, județul Galați a străbătut un drum de adînci prefaceri, anii socialismului marcînd transformări deosebite în structura economiei sale. Dintr-un județ cu un pronunțat caracter agrar, așa cum era cunoscut cu peste 30 de ani în urmă, această zonă a țării a căpătat acum un puternic specific modern, în care se dezvoltă ramuri conducătoare ale economiei țării noastre: siderurgia, construcțiile de mașini, prelucrarea metalelor, construcțiile navale etc.

● Fonduri importante sînt alocate dezvoltării acestui județ: în cincinalul trecut, de pildă, acestea au fost de 22 de ori mai mari față de cele din perioada anilor 1951—1955.

● După volumul industriei globale, județul Galați ocupă locul 4 între județele țării realizînd: 45,7% din producția de fontă a țării, 37,6% din cea de oțel, 44,3% din producția de laminate, 64,5% din producția de nave maritime pentru transportul de mărfuri.

● Pînă în cele mai depărtate țări ale lumii ajung mărfuri realizate în județul Galați, acesta ocupînd locul 4 între județe privind exportul țării noastre.

● Transformări spectaculoase s-au petrecut și în agricultură — aceasta ocupînd 81,4% din suprafața județului — în direcția modernizării, a transformării ei într-o agricultură intensivă, multilaterală, de mare randament.

● Se remarcă creșterea continuă a bunăstării materiale și spirituale a oamenilor muncii din acest județ. Numai în municipiul Galați aceștia beneficiază de 32 000 apartamente noi, largi spații comerciale.

● Este pe cale de înfăptuire un amplu program de urbanizare a comunelor, fiind prevăzute din fondurile statului construirea a peste 600 de apartamente.

● Combinatul siderurgic — nava amiral a oțelului românesc — va produce încă din primii ani ai deceniului nouă mai mult oțel decît produce întreaga Românie în prezent, amploarea pe care o va lua acest combinat este atestată de faptul că pe această platformă industrială se vor înălța încă 22 obiective noi.

● Învățămîntul din județul Galați cuprinde toate gradele într-o structură adecvată unei economii moderne și activități social-culturale în plină dezvoltare. Numai la Galați, în ultimii 25 de ani s-au pregătit cca. 12 000 de specialiști în diferite domenii (construcții navale, construcții de mașini, industria piscicolă), tineretului fiindu-i create toate condițiile pregătirii sale temeinice pentru muncă, pentru viață.

Pagini realizate de
LIDIA NOVAC și ELENA MĂNESCU

ZILE DE RODNICE DEZBATERI

Aurelia Băra: Reuniți în minunata tabără de la Păușa-Călimănești, acolo unde și munții, și pădurile, și Oltul spun pe de rost istoria vremurilor lui Mircea, cunoscînd la fel de bine și înfăptuirile prezentului, cei 120 de pionieri vîlceni, participanți la forumul județean, au analizat modul în care consiliile și comandamentele pionierești au acționat pentru aplicarea în viața unităților și detașamentelor de pionieri a sarcinilor reieșite din Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Forumul tineretului, a hotărîrilor celei de a III-a Conferințe Naționale a Organizației pionierilor.

Astfel, dezbaterile au reliefat preocuparea intensă a celor peste 41 000 purtători ai cravatei roșii cu tricolor din județ de a asigura un conținut cît mai bogat acțiunilor de educare a copiilor în spiritul dragostei față de patrie, partid, popor, acțiunilor care contribuie la cunoașterea politicii partidului și statului nostru, la formarea atitudinii de respect față de muncă și învățătură.

Dezbătînd, de asemenea, cu interes și probleme ale vieții de organizație, ne-am propus ca la Forumul Național să facem cunoscute experiența și propunerile noastre în scopul adîncirii democrației pionierești, a promovării pe o scară mai largă a autoconducerii pionierești.

RAPORTĂM FORUMULUI NAȚIONAL

Mirela Munteanu: Pionierii vasluieni au obținut în acest an rezultate bune la învățătură și muncă. Astfel, procentul de pionieri promovați pe județ este de 98,7 la sută, iar ca cifre care pot vorbi despre hărnicia noastră ar fi cei 600 000 puieți plantați, cele 150 000 kg fier vechi și 100 000 kg maculatură colectate, cei 120 000 lei obținuți în urma valorificării de sticle și borcane și altele.

Pentru această vacanță raportăm Forumului Național că alături de alte acțiuni cu bogate valențe educative, ne-am propus activități de muncă patriotică — cum ar fi colectarea plantelor medicinale, lucrări de întreținere a culturilor în microceapeuri și pe loturile școlare, lucrări la construcții. Un număr de 1 000 pionieri vor participa în tabere la colectarea florilor de tei (Chițoc, Negrești, Băcești, Epureni, Crețești), la întreținerea plantațiilor de portaltoi (Epureni), lucrări în legumicultură și viticultură (Huși) și întreținerea lucrărilor agricole (Murgeni).

Tot în această vară, pionierii vor participa la acțiunea «Spic cu spic, patriei snop», la cele 55 de expediții «Cutezătorii», la multe acțiuni cu caracter cultural-artistic și sportiv, contribuind astfel la conturarea unei vacanțe plăcute, recreative și educative.

T.I.

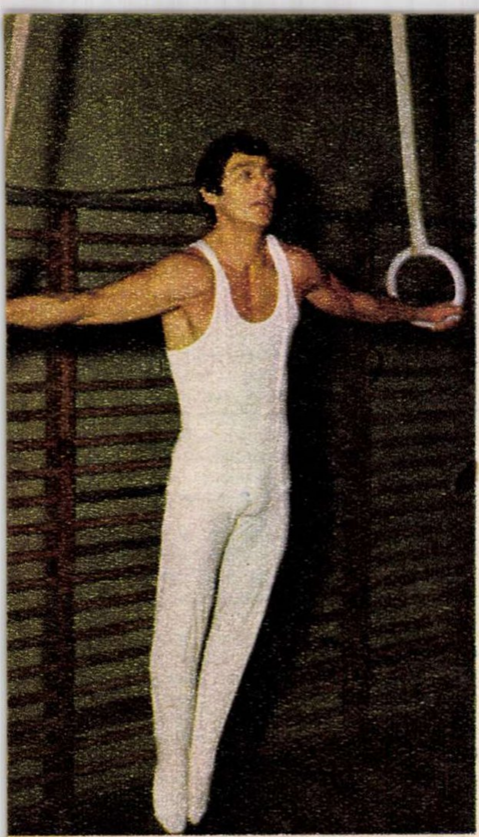

După cum a declarat la plecarea spre Montreal, Dan Grecu se va strădui să-și adauge la titlul de campion mondial la inele și pe acela de campion olimpic.

Vedere din Montreal.

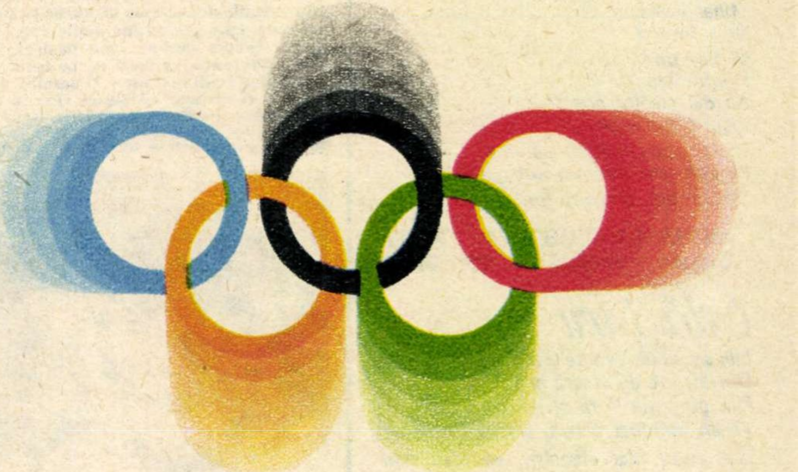

Cercurile olimpice — simbol al prieteniei între popoare.

JOCURILE OL
Montreal

- **Cu cîteva zeci de ore înainte ca numărătoarea inversă să ajungă la zero.**
- **Deși pentru două săptămîni orașul-gazdă își va dubla numărul de locuitori.**
- **Recorduri în afară de concurs.**
- **Speranțele și exigențele noastre olimpice.**
- **Sub semnul păcii și al prieteniei între tinerii de pe toate meridianele și paralelele.**

CELE 21 DE SPORTURI OLIMPICE

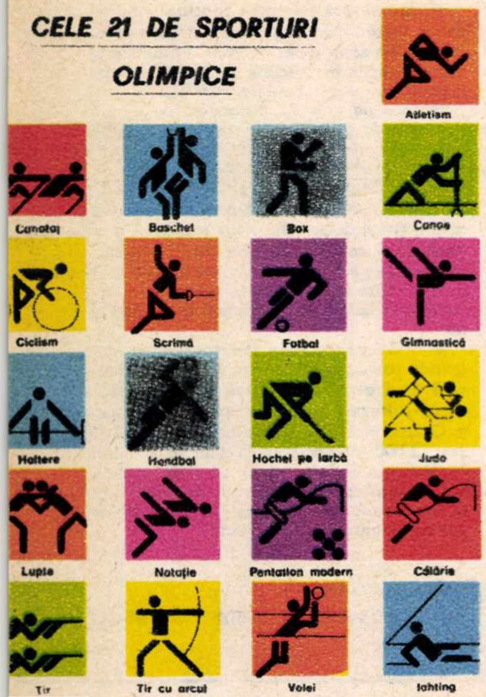

Iată că numărătoarea inversă, începută cu 4 ani în urmă, chiar din clipa închiderii Jocurilor Olimpice de la München, se apropie de sfîrșit: doar cîteva zeci de ore ne mai despart de deschiderea noii ediții — cea de-a XXI-a — a acestora, care va fi găzduită, după cum se știe, de Montreal, cel mai mare oraș al Canadei. Să profităm de acest scurt răgaz și să ne aruncăm o clipă privirile atît peste orașul-gazdă aflat în pragul marelui eveniment, cît și peste cîteva dintre datele și cifrele de ultimă oră care redau, sintetic, imaginea a ceea ce se vrea să fie — și cu siguranță că va fi — această nouă ediție a Jocurilor Olimpice.

*

Prin tradiție, alegerea unui oraș ca gazdă a Jocurilor Olimpice constituie o cinste deosebită pentru acesta. În același timp însă, cinstea aceasta presupune mari obligații pentru autoritățile și locuitorii respectivului oraș care trebuie, într-un timp relativ scurt (maximum 4 ani) să asigure condiții optime atît pentru cazarea și diversele servicii necesare miilor de sportivi, antrenori, arbitri, medici, sutelor de mii de turiști-spectatori, cît și pentru desfășurarea întrecerilor sportive.

Puși de la început în fața unei realități aproape incredibile, a faptului că pentru două săptămîni, cît vor dura J.O., populația orașului lor aproape că se va dubla, cei aproximativ două milioane și jumătate de locuitori (inclusiv cei din suburbii) ai Montrealului au reușit totuși să găsească posibilitățile și soluțiile necesare, care le-au permis să fie gata, la timp, cu toate pregătirile: nelipsitul «sat olimpic» (4 uriașe blocuri de forma unor semipiramide, capabile să cazeze în condiții de deplin confort, peste 9 000 de sportivi și oficiali) și-a primit deja oaspeții; uriașele și modernele construcții, amenajări și instalații sportive — între care amintim marele stadion olimpic (cu 72 000 de locuri), stadionul nautic (două bazine pentru probele de înot și unul pentru sărituri de la 1 m la 10 m), velodromul (care dispune de o modernă pistă de ciclism și de o arenă centrală), cele două arene (una pentru box, alta pentru lupte) sînt gata pînă în cele mai mici detalii, așteptînd ca sportivii să le treacă pragul. În afara acestor amenajări din partea de răsărit a orașului, care se constituie în «parcul olimpic» și unde se vor desfășura întrecerile din cadrul celor mai multe discipline sportive, au fost renovate sau construite din nou alte zeci de hoteluri și de baze sportive, fie în oraș sau în periferiile sale, fie chiar în alte localități din Canada.

Întrecîndu-se pe ei înșiși în hărnicie și fantezie, locuitorii Montrealului s-au arătat la înălțimea cinstei care le-a fost acordată, asigurînd celei de-a XXI-a ediții a Jocurilor Olimpice toate condițiile pe care știința și tehnica modernă le poate oferi în acest moment. Așadar, întrecerile pot să înceapă.

*

Înainte de-a începe însă, să vedem care va fi, în linii mari, spectacolul pe care acestea îl vor oferi, prin intermediul radio-televiziunii și-al presei, milioanelor (poate chiar sutelor de milioane) de oameni din întreaga lume.

Încă de pe-acum se poate vorbi de cîteva recorduri în acest sens. E vorba mai întîi de numărul de sportivi — aproximativ 10 000, cu peste 400 mai mulți decît la precedenta ediție. Faptul se explică prin sporirea numărului de delegații (în cei 4 ani care au trecut de la J.O. de la München, pe harta lumii au apărut noi state care participă pentru prima oară la aceste jocuri), prin creșterea numărului de probe sportive olimpice, precum și prin numărul sporit de discipline sportive la care va participa fiecare delegație națională în parte. Astfel, în cele 14 zile de întreceri efective, vom asista la disputarea a 149 de probe masculine și la 49 de probe feminine, cei aproximativ 10 000 de sportivi luptînd pentru cucerirea a 611 medalii olimpice (198 de aur, 198 de argint și 215 de bronz). Chiar dacă ne rezumăm doar la aceste cîteva cifre (fiecare dintre ele reprezentînd un nou record), putem spune că Montreal '76 ne va oferi cea mai grandioasă ediție de pînă în prezent a Jocurilor Olimpice.

MPICE
1976

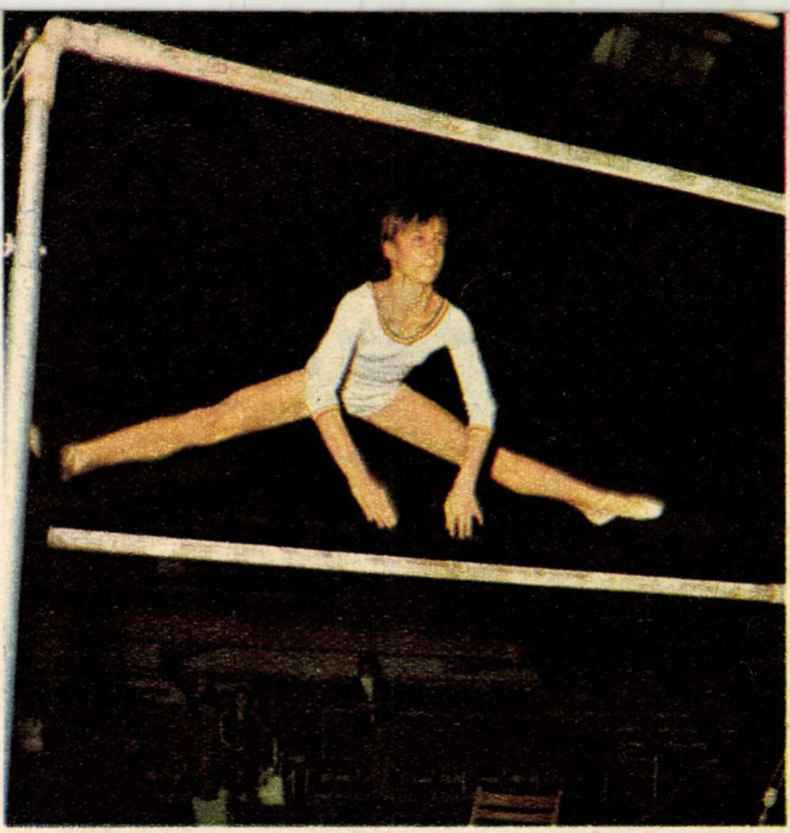

Campioana absolută a Europei, Nadia Comăneci e una din marile speranțe ale delegației noastre. Sîntem convinși că zestrea de medalii de aur a tinerei și talentatei gimnaste va fi substanțial sporită la Montreal.

Participînd cu consecvență la J.O. moderne de vară abia din anul 1952 (Helsinki), în cele șase ediții desfășurate pînă în prezent, sportivii români au cucerit 69 de medalii olimpice (18 de aur, 20 de argint și 31 de bronz), la care se mai adaugă încă una de bronz (cucerită la ediția din 1924, de către rugbiști, prima noastră medalie olimpică) și una de argint (în 1936, la călărie). Sînt rezultate meritorii, care ne situează în plutonul celor din prima parte a clasamentului. De data aceasta însă, exigențele noastre olimpice sînt mult mai mari.

Succesele de prestigiu obținute în cadrul a numeroase întreceri internaționale de către sportivii noștri în cei 4 ani care au trecut de la ultima ediție a J.O. — în atletism, în gimnastică, în scrimă, în box, la caiac-canoe și canotaj, la lupte, la tir — succese pe care vi le-am prezentat pe larg la vremea respectivă în paginile revistei noastre, ne îndreptățesc să sperăm că la actuala ediție a J.O., delegația noastră, compusă din aproape 170 de sportivi care vor participa la întrecerile din cadrul a 11 discipline, va culege cea mai bogată recoltă de medalii olimpice. Așteptăm și sperăm ca numele unor campioni precum *Nadia Comăneci*, *Teodora Ungureanu*, *Dan Grecu*, *Carol Corbu*, *Natalia Andrei*, *Argentina Menis*, frații *Cuțov* — ca să amintim doar pe cîțiva dintre cei ce-au fost aleși să ne reprezinte la Montreal, să lupte și pe acest tărîm pentru creșterea prestigiului culorilor patriei noastre — să apară pe tabelele electronice înscrise pe primele locuri, să fie încununate de laurii olimpici.

*

Cînd, în antica Olimpie, începeau întrecerile sportive, luptele dintre cetățile rivale încetau pe toată durata lor. Și, uneori, nu mai erau reluate. Pentru că încă de pe atunci Jocurile Olimpice s-au desfășurat sub semnul păcii, pentru că încă de pe atunci cruntul Marte, zeul războiului, amuțea și încremenea în fața lor. Tradiția ne-a transmis peste milenii acest nobil mesaj al J.O., care a fost preluat și amplificat enorm, la scara întregii lumi, în epoca modernă, fiecare ediție a acestora desfășurîndu-se sub semnul păcii și al prieteniei dintre tinerii de pe toate meridianele și paralelele globului. E un mesaj care — nu ne îndoim — prin cea de-a XXI-a ediție a J.O. de la Montreal, care va începe peste cîteva zeci de ore, va căpăta o strălucire și mai mare.

CONSTANTIN DIACONU

BREVIAR OLIMPIC

- Prima ediție a Jocurilor Olimpice antice a avut loc în anul 776 î.e.n., în celebra Olimpie, primul campion olimpic din istoria omenirii fiind atletul grec **Korebos**. Desfășurate timp de peste un mileniu, acestea sînt interzise în anul 393 de către împăratul bizantin Theodosiu (care le considera... «păgîne»), apoi reînființate, după 1 503 ani, sub denumirea de Jocurile Olimpice moderne, din inițiativa pedagogului francez **Pierre de Coubertin**. Prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne s-a desfășurat în aprilie 1896 la Atena, primul campion olimpic al acestora fiind tot un grec, păstorul **Spyros**, care a cîștigat proba de maraton.
- De fiecare dată flacăra olimpică e aprinsă în incinta anticei Olimpia, în fața ruinelor templului lui Zeus, de la razele soarelui, după care este transportată de ștafete (pe jos sau, cînd trebuie traversate mări și oceane, la bordul unor ambarcațiuni), pînă în orașul-gazdă. La actuala ediție, pentru prima oară în istoria J.O., flacăra olimpică, după ce a fost dusă de la Olimpia la Atena, a fost transmisă de aici peste ocean, la Ottawa, prin intermediul unui satelit și cu ajutorul unei raze laser.
- Și J.O. ne oferă, uneori, curioase coincidențe. Astfel, începînd din 1968 și pînă în 1980, acestea s-au desfășurat — și se vor desfășura — în orașe care încep cu litera M: Mexico, München, Montreal și Moscova.
- La actuala ediție a J.O. vor participa sportivi din 119 țări ale lumii. Delegația țării noastre, compusă din aproape 170 de sportivi, va lua parte la întrecerile din cadrul a 11 discipline sportive olimpice (din totalul de 21). Acestea sînt: **atletism, gimnastică, box, canotaj, caiac-canoe, haltere, handbal, lupte (greco-romane și libere), scrimă, polo și tir.**
- Deși diferența de fus orar între Canada și Europa (cînd acolo e ziuă la noi e noapte) presupune mari dificultăți în transmiterea J.O., vom avea totuși posibilitatea să vizionăm la televizor, fie în reluare, fie în direct, toate întrecerile. Deoarece unele transmisii se fac la ore nepotrivite pentru voi, vă recomandăm să urmăriți în fiecare zi, între 19 și 31 iulie, precum și pe 2 august, începînd cu orele 16,30, rezumatul întrecerilor din ziua precedentă. În plus, pe 17 iulie, începînd cu orele 21, puteți asista la transmisiunea în direct a ceremoniei de deschidere, pe 1 august, începînd cu orele 14,30, la rezumatul întrecerilor din ziua precedentă, iar pe 2 august, începînd cu orele 20, la ceremonia de închidere a J.O.

Cea mai mare parte a delegației noastre a plecat spre Montreal în dimineața zilei de 6 iunie. În foto — vedere de pe aeroport, înainte de decolare.

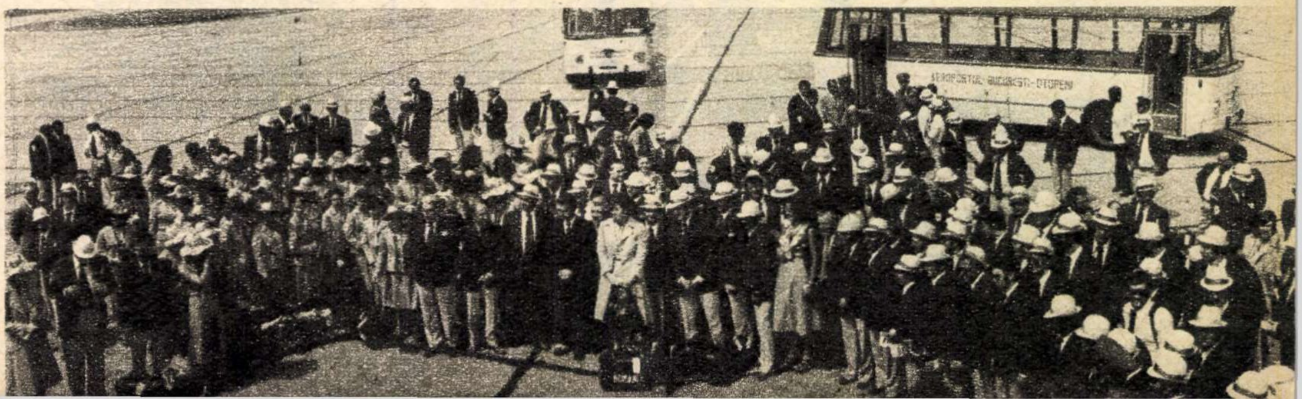

FLOAREA de CACTUS

Schiță de EUDOCHIA PAVEL **Ilustrație de IOAN DONCA**

Grădina bunicului meu e împrejmuită cu un gard viu de tufe de smeură, peste care nu se poate trece fiindcă e des și înalt. Apoi sînt alunii. Și vița de vie cățărată pînă pe acoperișul țuguiat de țiglă roșie. Dacă vacanța s-ar prelungi pînă în octombrie, n-ar rămîne struguri pe vîrful cel mai de sus, fiindcă m-aș sui cu îndemînare și i-aș culege. Dar la vremea aceea voi avea probleme majore, cu amicul meu, Minitehnicus. Cei cîțiva ciorchini rămîn și se stafidesc, spre norocul bondarilor și al viespilor. Însă nu despre asta e vorba.

În totdeauna m-am uitat cu interes de partea cealaltă a gardului, la un om ciudat, septuagenar după părerea mea, care ieșea rar din casa lui năpădită de iederă; se plimba cu mîinile la spate, cerceta tulpinele trandafirilor, nucul cu ramurile pînă la cer, apoi întîrzia cu privirea în cîte un punct fix, foarte îndepărtat și foarte precis.

N-am îndrăznit niciodată să-l tulbur.

Dar iată că într-o zi caldă de iunie, cînd mă zbenguiam prin grădină în căutare de fluturi pentru insectar, omul din grădina vecină m-a strigat fără nici o introducere:

— Ce faci?

— Prind fluturi, i-am răspuns, apropiindu-mă de gard.

— Nu-i prinde. Lasă-i!, m-a rugat.

Am roșit. Dojana lui fusese rostită atît de blînd încît i-am dat drumul unuia — mic și albastru — pe care îl prinsesem cu cîteva clipe mai înainte.

Tufa care ne despărțea era plină de smeură în pîrg.

— Știi?, a continuat el foarte familiar, de dincolo de gard. La noapte îmi înflorește cactusul.

— Cactusul? l-am întrebat stupefiat.

— Da. După o jumătate de secol. E o specie rară. Înflorește cu două ceasuri înainte de miezul nopții. Și se închide în zori. Vreau să-l filmez din oră în oră. Te interesează?

— Desigur!, i-am răspuns entuziasmat.

— Chiar aș avea nevoie de ajutorul cuiva. Am făcut rost de un reflector. Vii?

— Viu!

Am reușit să înving puterea orologiului biologic, depășind punctul critic, adică ora douăzeci și două, cînd mă culc de obicei. La douăzeci și trei, eram treaz de-a binelea.

Cactusul cu pricina stătea nemișcat, la locul lui, pe stativ. Noi îi dădeam tîrcoale cu aparatul și reflectorul. Cupa albă, fragilă, de culoarea omătului, cu o ușoară tentă spre roz, se deschidea văzînd cu ochii. Era ceva fantomic în înflorirea aceea nocturnă, pîndită de noi. Floarea își făcea loc — naivă parcă — printre spinii incompatibili cu delicatețea ei. Orice atingere a lor i-ar fi sfîșiat mătasea. De afară, atrase de mireasmă, au intrat cîteva gîngănii.

— Reziști?, m-a întrebat ciudatul meu prieten.

— Rezist.

— Poți să te distrezi răsfoind unul din albumele cu poze, de colo, din raft.

L-am ascultat. Am luat un album. Cuprindea fotografii vechi. M-am oprit la una. Pe semne păream foarte nedumerit.

— Te miri?

— Da, am răspuns.

— Și... nu `înțelegi?

— Nu!

— Acolo sînt toți generalii. Și tot statul major. Iar capetele acelea care se văd în adîncimea fotografiei, e mulțimea.

— Și?

— Și... eu! în prim plan. Cu capul descoperit. Fotografiat în momentul în care mi se smulgeau epoleții de pe umeri. Degradarea a fost publicată. Îndrăznisem să mă alătur unor manifestanți muncitori împotriva regalității. Era în anul 1933. În aprilie. Înflorea liliacul...

Mi se pusese un nod în gît, ascultîndu-l.

— Și apoi?

— Apoi... am fost dus la Doftana, cu încă zece inși. Iar acolo ne așteptau o sută... Dar despre asta vom vorbi altă dată.

Pendula din perete bătu molcom, miezul nopții. Floarea se deschisese de tot. Parcă zbura! Umbra ei se proiecta pe pereți — fantastic — în funcție de unghiul de filmare.

Făcea să fi rămas treaz în noaptea aceea!

Cît despre album, voi căuta negreșit prilejul să-l mai răsfoiesc.

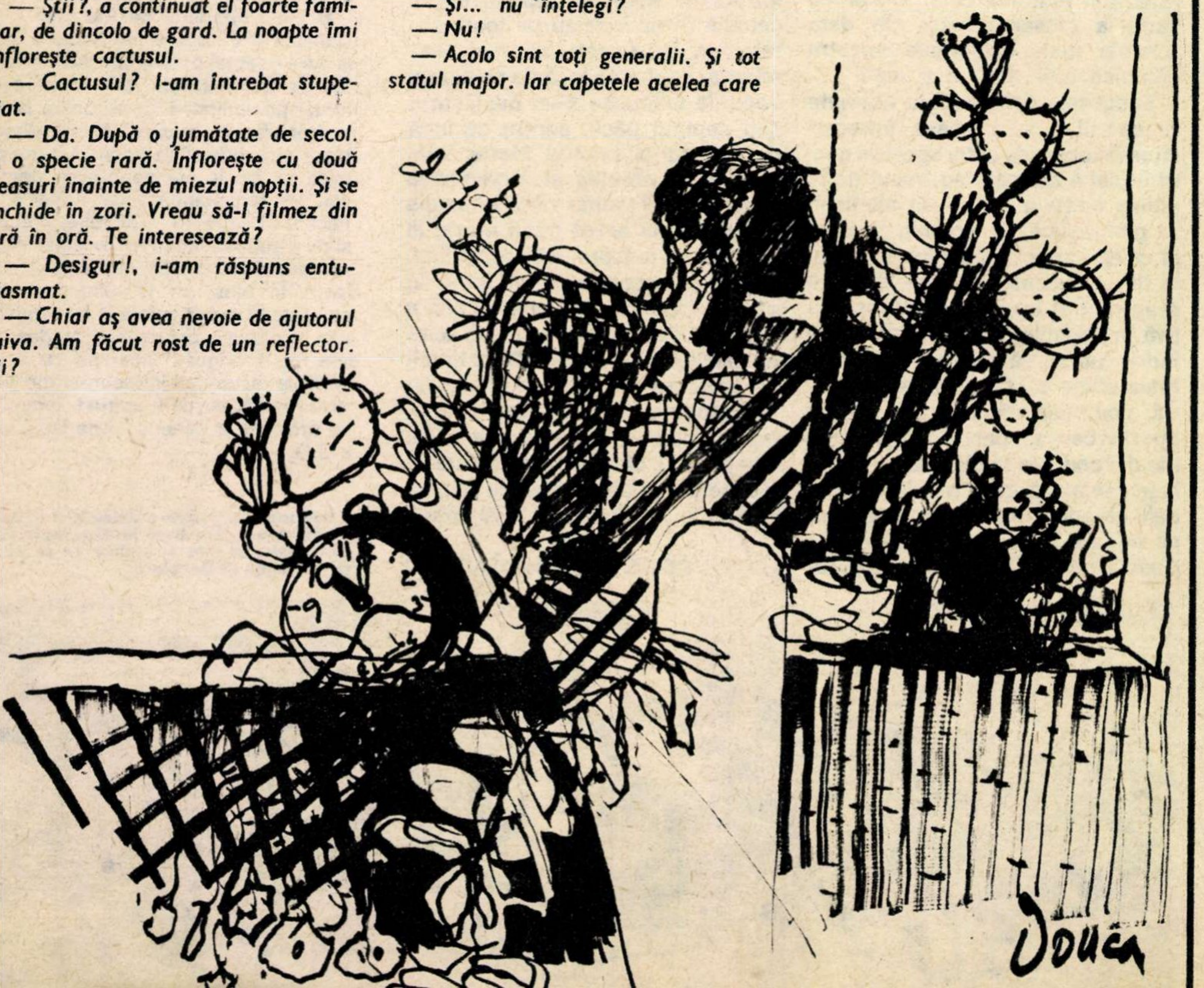

Vacanța mare

Vacanța mare, mare cît o țară
A coborît odată într-o gară.
De-atunci, în toate gările coboară
Vacanța caldă-n zilele de vară.

Deci mi-am luat rucsacul în spinare
Și cortul și colacul... de salvare
Și undița, binoclul și-alpenstokul,
Să-i joc vacanței pîn-la capăt jocul.

Și multe cărți: romane și poeme,
Ca-n iarba mătăsoasă din poiene
Și pe nisipul mării de pe plajă
Să mi se umple sufletul de vrajă.

Și cărți de cîntece-asemănătoare
Cu ale păsării risipitoare
Și planșe și creioane și-acuarele,
S-aștern minunea patriei cu ele.

Voi fi oricînd, prin noapte și prin zi,
În miezul țării, orișiunde-aș fi.

AL. ANDRIȚOIU

Zborul tinereții noastre

Zborul tinereții noastre
Către piscuri purpurii cutează
Ne sînt prieteni soarele și grîul,
Tricolorul care ne veghează.

Tinerețe, dragoste de țară,
Comunismul sensul vieții noastre.
Visurile se-mplinesc aievea,
Cîntecele ne sînt mai măiastre.

Năzuim cu țara laolaltă,
Rodnică viața să ne fie,
Înfrățiți în muncă și în glie,
Românie, scumpă Românie.

RADU SELEJAN

Generație tînără

Sîntem puri ca ninsoarea ce cade în martie
— luna intrării în arătură a plugului —
o, ce seminție de oameni puternici mai sîntem,
nicicînd nu ne-am supus jugului!
O, ce seminție de oameni iubind
doar ce merită să fie iubit și cîntat,
o, ce popor cu mari munți de os,
o, ce popor în jertfe bogat!
Columnă de oameni-lumină noi sîntem,
vis lîngă vis, matcă ni-e țara,
cuvintele ard lîngă vîrsta aceasta
cum în sigilii se topește ceara.
Întemeiem prin fapte-o vîrstă nouă,
mai amplă decît visele din noi,
credem în ea căci ea sporește Țara
și-n Țară credem ca țărîna-n ploi!

TITUS VÎJEU

Tot mai sus!

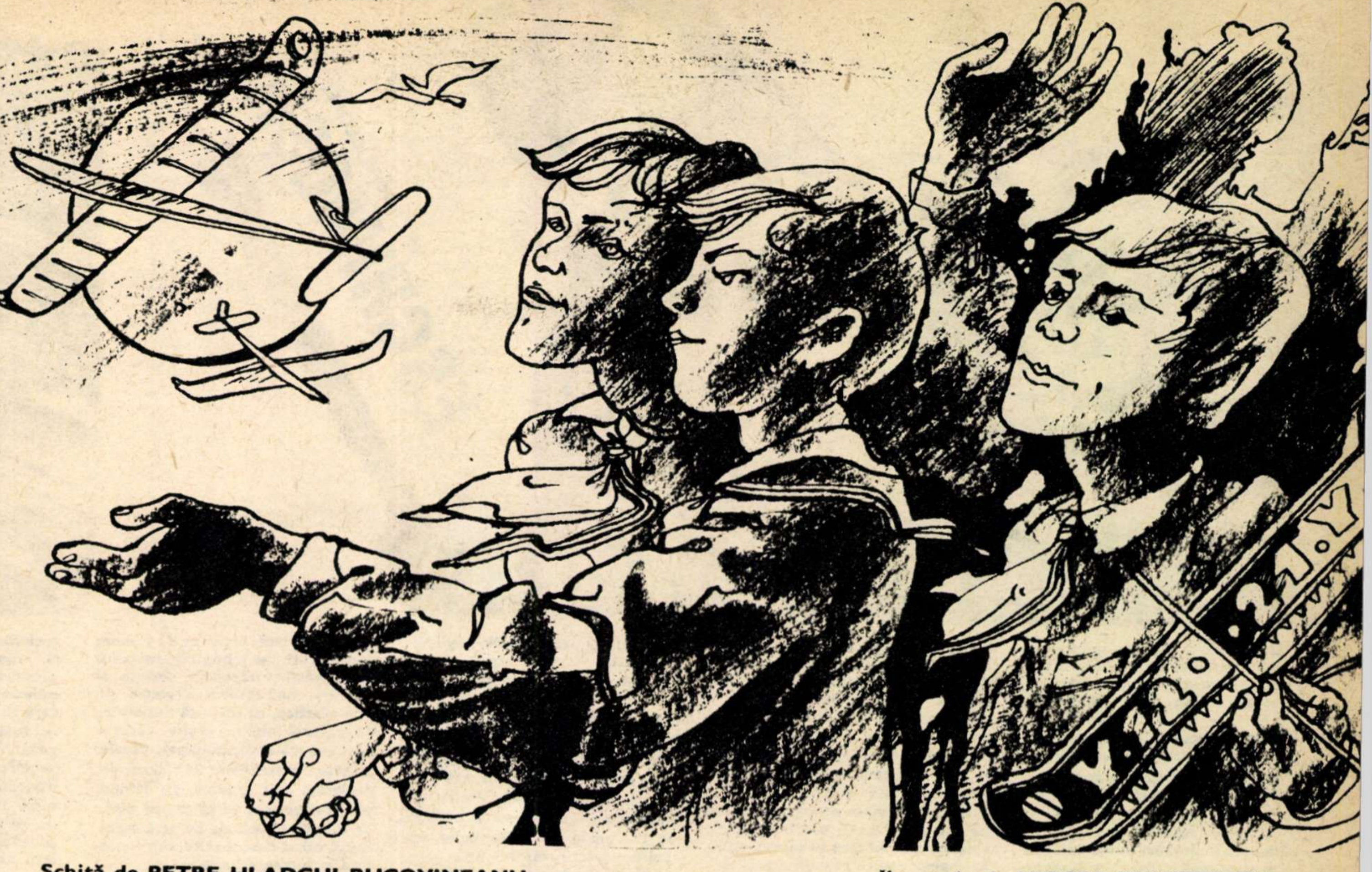

Schiță de **PETRE HLADCHI BUCOVINEANU**

Ilustrație de **MIRCEA DUMITRESCU**

Mulțimea adunată pe tăpșanul ce purta denumirea de «Rediu», urmărea pasărea albă, lucioasă, dirijată de Traian Zăvoianu. Aparatul se ridicase sus, sus de tot. Cîteva viraje spre dreapta, o mică poticnire, apoi un viraj ușor spre stînga și un picaj brusc, readuse aparatul primului concurent pe locul de unde plecase, înfipt puternic cu botul în pămîntul uscat.

— Păcat, spuse cineva din mulțime. Părea că poate mai mult.

— Ai văzut, mă, spuse repede și unul dintre colegii de clasă ai lui Traian. Am știut eu că nu o să facă mare lucru...

Al doilea concurent, Dorin Roșca, se prezentase pe pistă ceva mai optimist. Deși coleg de clasă cu Traian Zăvoianu și cu atît mai mult, colegi în cercul de aeromodelism, încă de la începuturile lui, Roșca avea o fire mai închisă, dovedea mai multă seriozitate în tot ce făcea, iar atunci cînd erau lucruri pe care nu le înțelegea, nu se sfia să-i întrebe pe colegi sau chiar pe tovarășii profesori. În multe situații devenea chiar insistent, fapt pentru care fusese poreclit «pisălogul».

Dorin Roșca intră pe pista de concurs, cu pași domoli și puțin cam emoționat. Deși era un aeromodelist cu vechime, refuzase întotdeauna să participe la un concurs oficial. Acum, la insistența lui Nicolae Iancu — premiantul de anul trecut al concursului, și a profesorului-instructor, se hotărîse să-și încerce norocul în marea dispută care se desfășura sub privirile întregului oraș. Apariția sa pe pistă, declanșă un ropot de aplauze la care se adăugă o mică galerie însuflețitoare, ce striga din răsputeri: «Hai Dorin!»

Aeromodelul lui Roșca porni ceva mai greoi decît al primului concurent dar apoi, aparatul acoperit cu o poleială de-ți lua ochii în bătaia soarelui, zvîcni spre înălțimi, planînd ușor în jurul pistei ca o libelulă.

După un tur de onoare, «Vultur 1», cum era denumit aeromodelul din concurs, încerca să copieze, acolo, în văzduh, seriozitatea constructorului său. Din înălțimi, «Vultur 1» se lansă într-o vrie amețitoare, ocolind pista, spre mirarea celor care-l urmăreau. Apoi, după un viraj ușor spre stînga, aeromodelul prinse din nou înălțime și reuși să execute cîteva loopinguri de toată frumusețea.

În mulțime se iscă un freamăt de admirație. Cei care erau mai apropiați de tînărul concurent, începură să aibă emoții.

— Măi, nu cumva tocmai acum... încercă să spună ceva unul dintre colegii săi.

— Vezi-ți de treabă, îl întrerupse un altul, punînd punct oricăror altor replici în acele momente de încordare.

«Vultur 1» se redresă ușor după loopingurile executate și intră fără dificultate într-un tangaj dirijat de concurent, din care își reveni fără greutate.

În aplauzele care aproape că nu se mai opriră, Dorin Roșca părăsi mulțumit pista.

Concursul încă nu se terminase. Alți nouă concurenți luaseră, pe rînd, locul lui Dorin Roșca. Păsările argintii construite de ei în timpul vacanței, își luau zborul spre înălțimi, demonstrînd hărnicia și seriozitatea cu care s-au pregătit concurenții pentru această demonstrație.

Era foarte greu de făcut aprecieri pentru diferențierea valorii dintre ei. Aproape toți, cu foarte puține excepții, struneau aparatele lor cu multă măiestrie. Zeci de viraje, tangaje executate cu o eleganță rar întîlnită, redresări aproape fantastice ale unor aparate care veneau în picaj pînă aproape de prăbușire, apoi zborul acela lent, zglobiu de pasăre măiastră a celor mai multe dintre aeromodele, au atras aprecieri unanime.

Ultima demonstrație era rezervată premiantului de anul trecut. Nicolae Iancu era coleg de bancă cu Dorin Roșca. Era un elev foarte silitor. La construirea aeromodelului cu care urma să intre acum în concurs, muncise mult. Măsurase de cîte două-trei ori fiecare fibră înainte de a o tăia sau lipi, stăruise și cîntărise fiecare variantă tehnică înainte de a se apuca de lucru, în așa fel, încît la sfîrșit avea garanția unui lucru finit, superior față de aeromodelul anterior. La toate acestea nu se putea neglija experiența concursurilor trecute pe care, de cîțiva ani, le-a dominat.

Acum Nicolae Iancu intrase pe pistă timorat și nemulțumit.

Ca să-l convingă pe Dorin Roșca să participe îi spusese că el anul acesta nu va concura. Dar profesorul instructor nu fusese de acord cu această hotărîre. Dimpotrivă, aproape îl obligase să se înscrie la concurs. Era în joc prestigiul școlii și, bineînțeles, al clasei.

Ajuns pe pistă, Nicolae își porni aeromodelul fără să se uite în partea în care se retrăsese Dorin Roșca. Se gîndea cu ciudă că dacă n-ar fi intrat în concurs — Dorin ar fi urcat în mod sigur pe locul cel mai înalt de pe podiumul premiaților. Așa însă și anul acesta va urca tot el. Sistemul de aprindere și de teleghidaj la care lucrase aproape două luni, funcționau perfect. Aeromodelul «Pfönix», cum îl botezase, urcă uimitor spre înălțimi și se înscrise de la început într-o vrie amețitoare, iar apoi într-un crenaj — un balans continuu pe față și spate — despre care cei mai mulți credeau că era urmarea unei defecțiuni. Dar nu! «Pfönix» și-a revenit la prima «apăsare de buton» a constructorului, a făcut un tur de pistă, planînd ușor ca un pescăruș deasupra valurilor, apoi, după cîteva viraje de lebădă, se angajă în mai multe figuri continue de tangaj cu loopinguri spectaculoase. Cîteva picaje au adus aparatul pînă aproape de firul ierbii, dar tot de atîtea ori «Pfönix», s-a ridicat spre înălțimi, aproape incredibil de repede.

Ropotele de aplauze însoțeau aproape fiecare nouă manevră a aeromodelului, dar Nicolae Iancu nu le auzea. Undeva, acolo sus, lîngă aparat, apăruse chipul sever al lui Dorin. Îl privea cu răceală. Și, ciudat, răceala aceea i se transmise și lui. O simți în obraji, apoi în vîrful degetelor. Schimbă aparatul de teleghidaj în cealaltă mînă, vrînd să-și întindă degetele să le dezmorțească măcar un pic. Dar cu stînga nu era obișnuit să manevreze aparatul și «Phönix» îi scăpă de sub control. Trecu pe lîngă chipul întunecat al lui Dorin, rămas acolo în văzduh, apoi se întoarse brusc și, ca o săgeată, porni spre pămînt. În clipa aceea, chipul colegului de bancă dispăru, se risipi în văzduh ca o bură fină. Nicolae Iancu intui catastrofa. Încercă buimac să-și redreseze aparatul — dar era prea tîrziu. «Phönix» se prăbuși pe pajiștea verde, nu prea departe de tribună.

* * *

Podiumul pregătit pentru urcarea premianților era înconjurat de flori, iar pe catargul ce era alături flutura în adierea vîntului drapelul pionieresc. Cîteva cîntece făcură ca timpul de deliberare a arbitrilor să treacă mai ușor.

Apoi, în aplauzele mulțimii, pe locul cel mai înalt al podiumului urcă Dorin Roșca... Colegul lui de bancă stătu undeva, în mulțime, și aplauda cu ochii plecați.

MICROENCICLOPEDIE:

ESCHIMOȘII

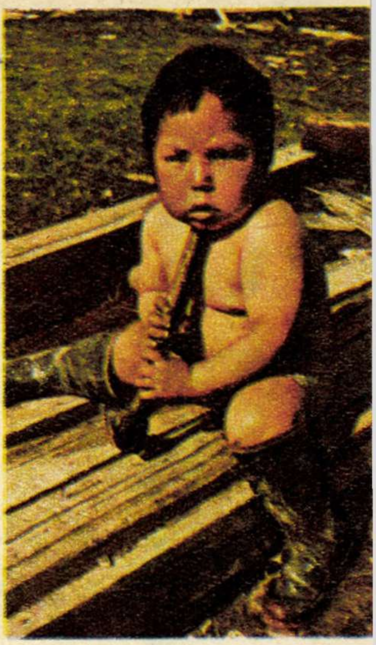

Dintre toate populațiile care trăiesc în regiunile polare arctice (eschimoși, iacuți, samoezi, laponi, tunguși, ciukci ș.a.), cea mai interesantă este cea eschimosă. În număr de circa 80 000 de persoane, ea ocupă una dintre cele mai întinse și mai inospitaliere arii geografice din lume, repartizată în patru teritorii: Groenlanda, Canada, Alaska și U.R.S.S. Antropologii sînt de părere că, în timpuri foarte îndepărtate, asemenea strămoșilor amerindienilor de azi, eschimoșii au ajuns pe continentul american traversînd strîmtoarea Bering, în căutarea vînatului, fără să observe că au pătruns pe un alt continent. Timp de mai multe secole, universul acestor oameni era format doar din ei înșiși și animalele pe care le vînau pentru a-și asigura hrana, îmbrăcămintea și mijloacele de transport. Convingerea că erau singurii oameni ai inospitalierelor ținuturi acoperite de gheață se reflectă și în numele pe care și l-au atribuit — inuit — adică om, ființă superioară (spre a se deosebi de celelalte viețuitoare în mijlocul cărora trăiau). Spre anul 1000, cînd vikingii au traversat strîmtoarea Davis (între Groenlanda și Țara lui Baffin) s-au întîlnit cu acești oameni scunzi, dar robuști, și le-au zis «scherlingi». Numele de «eschimos» — mîncător de carne crudă — folosit pentru prima oară prin anul 1611 le-a fost dat de către membrii triburilor de indieni alganchini din Canada orientală.

O caracteristică a acestei populații, care trăiește risipită pe o arie atît de vastă, este surprinzătoarea uniformitate lingvistică. Un eschimos din nord-vestul Canadei, de pildă, se va putea înțelege perfect cu un semen de-al său de pe coasta răsăriteană a Groenlandei, deși îi despart circa 15 000 de kilometri (micile deosebiri lingvistice existente mai ales în Alaska sînt considerate dialecte locale). O mare omogenitate se păstrează, de asemenea, și în ceea ce privește legendele, costumele și tradițiile.

Ducînd o viață pe cît de aspră, pe atît de precară, eschimoșii sînt singurii oameni care au supraviețuit învingînd natura vitregă a regiunilor arctice, adaptîndu-și vînătorile potrivit mersului anotimpurilor și caracteristicilor ținutului pe care trebuia să-și desfășoare activitatea. Astfel, în timp ce eschimoșii ce rătăceau în regiunile costiere trăiau în principal din pescuitul și vînătoarea animalelor marine, cei din interiorul continentului, fiind departe de mare, își asigurau hrana numai din vînătoarea animalelor terestre, precum boii moscați și renii caribu. Arcul cu săgeți, harponul, caiacul, sania trasă de cîini și un scut alb care-l ajuta să se facă neobservat în fața vînatului, au fost multă vreme singurele ustensile ale eschimosului. Întîlnirea cu oamenii albi — echipajele balenierelor, exploratorii arctici sau diferiți negustori — le-a prilejuit primele revelații asupra noțiunii de schimb, a armei de foc, al unor ustensile de vînat și pescuit europene.

Odată înzestrat cu arma de foc, eschimosul va vîna mai mult decît îi va trebui, fără să-și dea seama că milenarul echilibru dintre el și natură se va frînge într-o zi. Pe nesimțite, balenele sînt aproape eliminate din vînătoare, morsele masacrate, iar boii moscati si renii caribu dispărînd total din regiunile de coastă. În zorii acestui secol, o nouă influență se face simțită printre eschimoșii marelui nord, odată cu apariția negustorilor de blănuri. Vulpile polare devin principalul produs de schimb, fapt care se va resimți atît în economie cît și în cultura eschimosă. Multe din frumoasele tradiții vor fi părăsite, iar capcanele de prins vulpi vor răpi mult din prețiosul timp necesar vînării focilor. Încet, eschimoșii încep să-și schimbe alimentația, bazată timp de secole pe vînat și pescuit, în favoarea dulciurilor și făinoaselor. Astăzi numeroase familii de eschimoși au abandonat modul de viață tradițional, stabilindu-se în așezări rurale sau urbane, iglu-ul sau cortul din piei de animale devenind doar adăposturi temporare de vînătoare. Eschimoșii au început să învețe și alte meserii legate de modul de viață modern cu care încep să se confrunte tot mai mult. Cu toate acestea, sania trasă de cîini nu este părăsită, iar vînătoarea de foci rămîne o activitate populară care conferă prestigiul vînătorului.

*

De-a lungul timpului, numeroși exploratori temerari, înfruntînd greutățile impuse de climă, au cercetat viața eschimoșilor, făcînd cunoscute numeroase aspecte ale culturii lor (multe dintre valorile acestei culturi au rămas încă necunoscute). Eschimoșii nu au avut scriere pînă la sfîrșitul secolului trecut, cînd au adoptat mai întîi un sistem de scriere silabică, bazat pe 11 semne; aveau în schimb o bogată moștenire de povestiri, legende, cîntece și dansuri. Remarcabili creatori de arte plastice, cu toate că dispuneau de mijloace minime, ei și-au decorat cu multă măiestrie obiectele uzuale, armele, instrumentele muzicale, sculptînd sau gravînd pe lemnul adus de curenți, pe os sau pe dinții de morsă. Obiectele de artă eschimosă, odată descoperite, sînt cercetate în întreaga lume.

Astăzi eschimoșii cunosc două sisteme de scriere: pe cel silabic, adoptat în secolul trecut, și altul alfabetic. Bazîndu-se pe aceste două sisteme de scriere, cei 240 de locuitori dintr-o mică localitate din nordul canadian — Payne Bay — au realizat un manual de cultură eschimosă, unic în felul său. El conține mici povestiri pe care Michele Therrien, specialistă în limba eschimosă, le-a cules și le-a pregătit pentru publicare. Culegerea respectivă este de fapt o cronică eschimosă în care povestitorii vor să transmită tinerilor de azi și generațiilor viitoare cunoștințele milenare pe care le-au acumulat și care au permis acestui popor original să supraviețuiască într-un mediu geografic necruțător. Manualul care va apărea și în traducere engleză și franceză cuprinde prețioase informații privind: modul de viață, modul de a călători în căutarea hranei, pregătirile pentru lunga iarnă polară, hrana, încălzirea, îmbrăcămintea, echipamentul și armele de vînătoare, pescuitul pe timp de iarnă, vînătoarea de foci, comportamentul eschimosului pe timp de foamete, construirea caiacului, pericolele gheții la sosirea primăverii și multe altele.

Eschimoșii din Payne Bay consideră că aceste file de cronică vor face pe copiii aflați în școlile moderne din orașe să păstreze și să ducă mai departe cultura pe care odinioară părinții o puteau transmite direct urmașilor.

E.R.

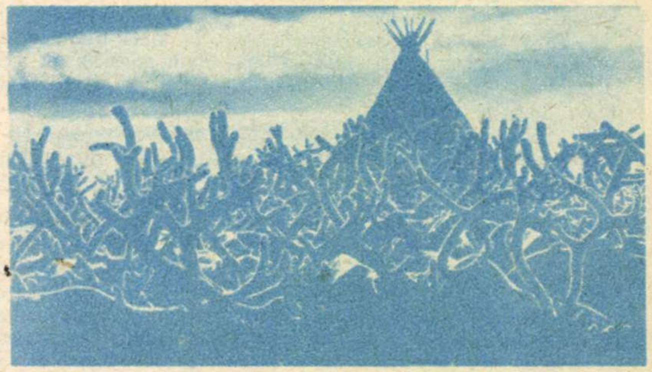

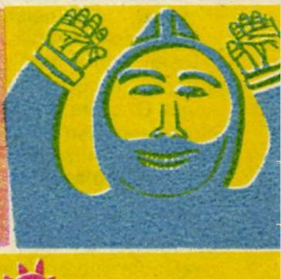

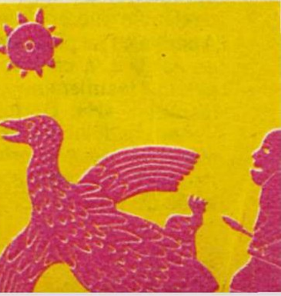

UN MILION DE PRIETENI

● **CONTROVERSĂ. Smaranda Delia Popovici,** din cl. a 8-a, Iași: **«În nr. 27, ați răspuns scrisorii Auricăi Todeilă din Hoceni-Vaslui care spunea că ar vrea să devină coafeză. Mi s-a părut mie sau ați cam luat în rîs această dorință? După păreres mea, e o meserie ca oricare alta, utilă și deci necesară. Pe de altă parte, nu putem ajunge cu toții inventatori sau mai știu eu ce somități, cum ați vrea dumneavoastră».** Ca de obicei, încerc o sinceră bucurie intîlnind cititori care exprimă o altă părere decît a mea. Și acum, răspunsul: Nu, n-am luat în rîs hotărîrea Auricăi; am lăsat doar să se înțeleagă că e cam pripită. Dovadă: șovăie între patru meserii. Cît privește a doua parte a scrisorii tale, rămîn la părerea mea: desigur că nu toți elevii vor deveni inventatori, dar **somități,** adică **lucrători de înaltă calificare** în orice meserie și-ar alege, da, **trebuie** să devină. Indiferent de meseria aleasă — inclusiv aceea de coafeză — e obligatoriu să aspirăm la a deveni **specialiști de mîna întîi** ● **«CARE ESTE SPORTUL CEL MAI BUN?»** întreabă **Mirel Stoica,** din cl. a cincea, Ploiești, în finalul unei scrisori în care îmi spune că vrea să se fortifice cît mai deplin. Cel mai indicat, dragă Mirele, ar fi **sportul care-ți place,** care te atrage, întrucît plăcerea de a-l practica îți va întări spiritul de disciplină la antrenamente și voință în timpul concursurilor. Dacă însă nu ai nici o preferință și, vorba ta, vrei deocamdată să te dezvolți cît mai complex, îți recomand înotul — bineînțeles, **sub îndrumarea unui specialist.** Înotul dezvoltă armonios întreaga musculatură, capacitatea toracică, are efecte dintre cele mai binefăcătoare asupra aparatului respirator și cardio-vascular precum și asupra sistemului nervos. ● **«CUM SĂ-I RĂSPUND?»** se frămîntă **Dan Virgil Poenaru,** din București, referindu-se la un prieten care obișnuiește să-i vorbească urît, la «șmecherie», cu ocări «pitorești». Dragă Dane, părerea mea este să nu cedezi tentației de a-i răspunde cu aceeași monedă. Cînd vorbește așa, încearcă să nu-i dai importanță. Exprimă-te corect, cum ți-e obiceiul. De ce să te influențeze el pe tine cînd **ai putea să-l influențezi tu pe el?** ● **O CARTE PENTRU VACANȚĂ. Tomița Andreescu,** cl. a șaptea, Pitești, îmi cere să-i recomand **«o carte bună pe care să o citească în vacanță».** De ce numai una, Tomița?! Pînă la 15 septembrie, o singură carte? Eu cred că ai putea să citești mult mai mult. Îți recomand să-ți procuri cîteva din operele fundamentale ale autorilor pe care îi veți studia în viitorul an școlar. Citește-le cu creionul în mînă, făcîndu-ți într-un caiet însemnări despre fiecare volum (titlul și autorul cărții, tema, subiectul, ideile care ți se vor părea deosebite). În afară de asta, solicită responsabilului bibliotecii școlare sau de cartier să-ți recomande diferite alte volume, potrivit preferințelor tale — biografii ale oamenilor celebri, aventuri, sport, călătorii. Ai de unde alege.

OVIDIU ZOTTA

Scrisorile adresate acestei rubrici vor purta, ca de obicei, mențiunea **«Un milion de prieteni».**

EDIȚIE DE VACANȚĂ

Zilele acestea, la Muzeul Literaturii Române s-a desfășurat cel de al VI-lea număr al revistei literare vorbite, realizată sub genericul «Mihail Sadoveanu, rapsod al naturii și vitejiei românești». În introducere, manifestarea a readus din fonoteca de aur vocea marelui prozator — care, cu intonația sa unică, a știut ca nimeni altul să rostească versul eminescian — recitînd poezia «Revedere». După aceea, la rubrica «Sadoveniana», actrița Valeria Marian, protagonista filmului «Frații Jderi», a citit fragmente din «Hanul Ancuței» și «Dumbrava minunată». O notă aparte au adus-o revistei Despina Manoliu Sadoveanu, fiica marelui prozator, și criticul D.I. Suchianu prin emoționanta evocare a unor momente din viața scriitorului care ne-a lăsat o uriașă moștenire literară.

Momentul muzical prezentat de pioniera Patricia Bulanca (Școala generală nr. 88) s-a îmbinat apoi, într-un mod fericit, cu versurile dedicate de membrii cercului literar al Casei pionierilor din sectorul 4, scriitorului Mihail Sadoveanu.

Ediția de vară s-a încheiat printr-o vizită în sălile Muzeului Literaturii Române, în cadrul căreia pionierii s-au oprit îndelung în fața vitrinelor cu manuscrisele povestirilor sadoveniene. Un popas impresionant l-au făcut apoi, în ultima cameră de lucru a maestrului, reconstituită în cadrul muzeului. Masa la care scria, rafturile cu cărți, jilțul în care se odihnea scriitorul, locul în care se afla pălăria, bastonul și pardesiul cu care își făcea lungile sale plimbări, totul evoca atmosfera în care Sadoveanu a făurit cu pana sa măiastră nemuritoarele sale scrieri.

Prin relevarea chipului luminos al unui scriitor de neîntrecut talent care prin întreaga sa operă și-a slujit patria și poporul, acțiunea Muzeului Literaturii Române a constituit un puternic moment de educație patriotică revoluționară a pionierilor.

A fost astfel desfășurat încă un număr bogat în conținut al frumoasei reviste vorbite. Încă un număr realizat sub îndrumarea cercetătorului Flavius Sabău, care a atras în jurul acestei frumoase acțiuni de cultură, un numeros public tînăr.

B. CARAGIALE

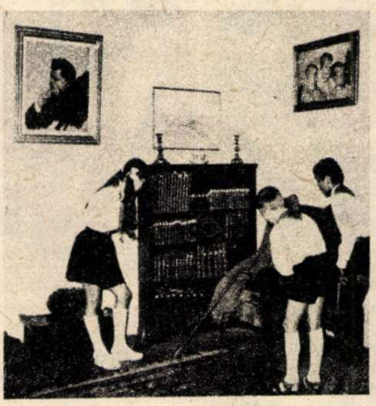

Dragi copii,

Doriți ca poșta să înmîneze în cel mai scurt timp trimiterile expediate de voi destinatarilor?

Treceți complet și corect adresa voastră și a destinatarului scriind înaintea denumirii localităților, numerele de cod poștal ale acestora.

SEMAFOR CUTEZĂTORII

IDEEA CEA FRUMOASĂ ARE ACUM PRIETENI!

În numărul 21 al revistei, sub titlul «O idee frumoasă e păcat să n-aibă prieteni» — relatam despre inițiativa pionierilor din blocul D-6 din cartierul Balta Albă al Capitalei, de-a crea un club al tuturor copiilor din bloc, mai mari sau mai mici. Ideea era cu atît mai bine venită cu cît se apropia vacanța.

Dar nu toată lumea era încîntată de această idee — și Semaforul nostru a făcut un apel călduros în acest sens — după ce în prealabil s-a deplasat la fața locului.

Primim de la prietenii noștri (membri ai clubului «8 Mai») știri noi și îmbucurătoare: clubul, sprijinit de locatarii blocului, inclusiv de președintele de bloc, își desfășoară activitatea cu toate motoarele în plin: seri literare, jocuri, acțiuni comune cu comitetul locatarilor, creații literar-artistice etc.

În nr. 26 al revistei noastre, sub titlul «Pasărea măiastră», semnează o frumoasă poezie pioniera Daniela Ciobanu — unul din animatorii de bază ai clubului.

Ceea ce înseamnă că roadele au și început... să apară!

IONICĂ, AUTOTURIST!

Ionică s-a gîndit ca, în această vacanță, să facă o călătorie cu cartul său numit, simbolic și îndrăzneț, «Săgeata».

Și-a stabilit un itinerar vast, frumos și instructiv, în care — iubitor de literatură fiind — n-a uitat să includă un drum pe urmele lui Calistrat Hogaș în Munții Vrancei, altul pe itinerarul lui Geo Bogza din «Cartea Jiului» și un popas la casa lui Nicolae Iorga, de la Cîmpina.

Prevăzător, Ionică al nostru și-a pregătit din vreme cartul. A reîmprospătat rezerva de ulei din cilindri; a revizuit sistemul de frînare și cel de direcție; a schimbat pistoanele din cutia de viteze; a montat o bujie în plus; a vulcanizat două cauciucuri care prezentau rosături și fisuri; a vopsit caroseria într-o veselă culoare portocalie și și-a cumpărat o cască nouă de protecție.

În fine, e gata de drum... dar voi ce părere aveți, **poate pleca?** Eu cred că nu! Încercați să găsiți motivele. În «pregătirile lui Ionică, **s-au strecurat opt erori!**

Prof. **PARBRIZ**

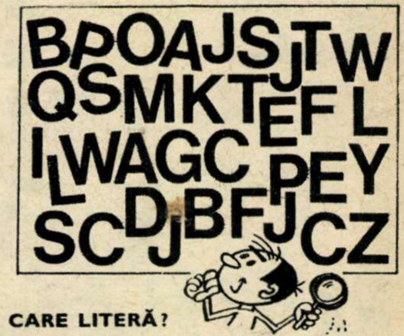

CARE LITERĂ?

În acest amalgam de litere, una apare de patru ori. Puteți spune care?

MINITEHNICUS INTERVINE

Desene de **NIC NICOLAESCU**

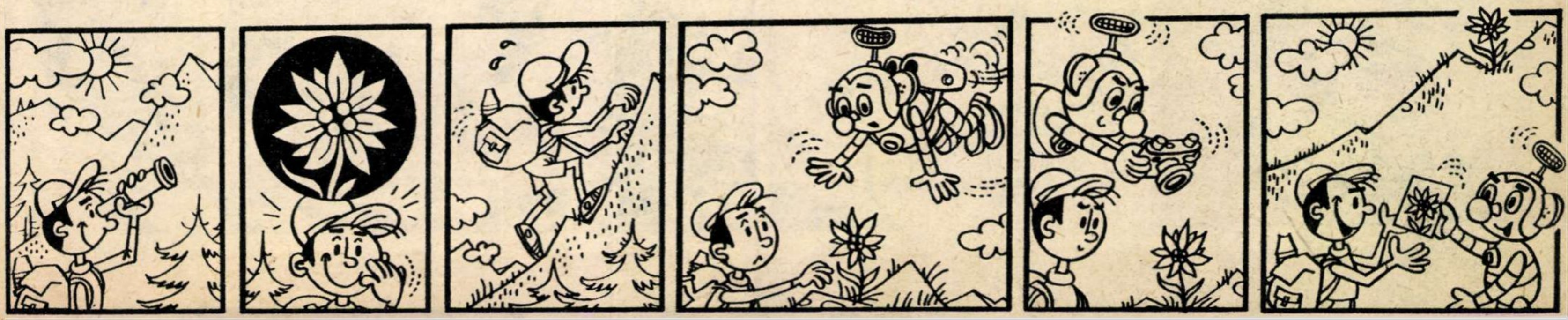

COLUMNĂ ÎN MILENII

96

IX

ADAPTARE DE **VASILE MANUCEANU** DUPĂ **TITUS POPOVICI**
DESENE: **VIORICA ȘI VINTILĂ MIHĂESCU**

REZUMATUL EPISOADELOR PRECEDENTE:
Sub comanda tribunului Tiberius, soldații romani rămași în Dacia împlineau cu rîvnă și eroism porunca împăratului: aceea de a construi așezări înfloritoare și cetăți puternice. Misiunea lor se vădea anevoioasă. Natura aspră, sălbatică și ura neîmblînzitului războinic Gerula le ridicau în cale stavili grele.

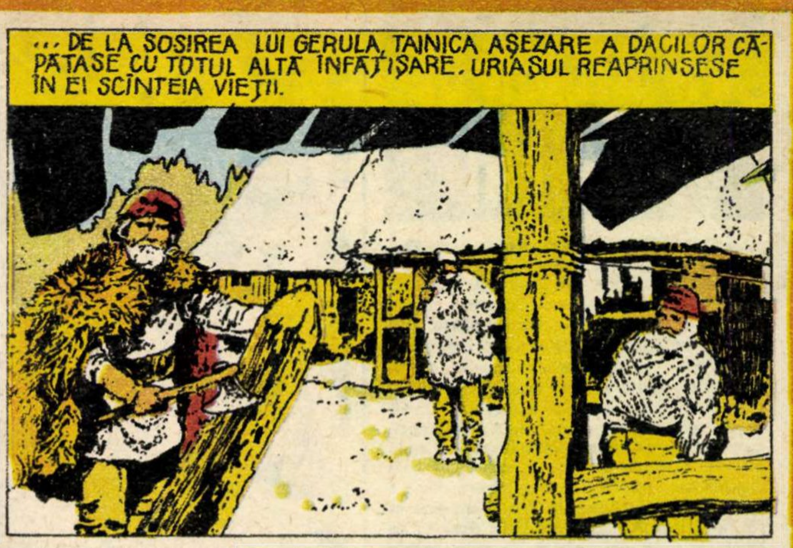
... DE LA SOSIREA LUI GERULA, TAINICA AȘEZARE A DACILOR CĂPĂTASE CU TOTUL ALTĂ ÎNFĂȚIȘARE. URIAȘUL REAPRINSESE ÎN EI SCÎNTEIA VIEȚII.

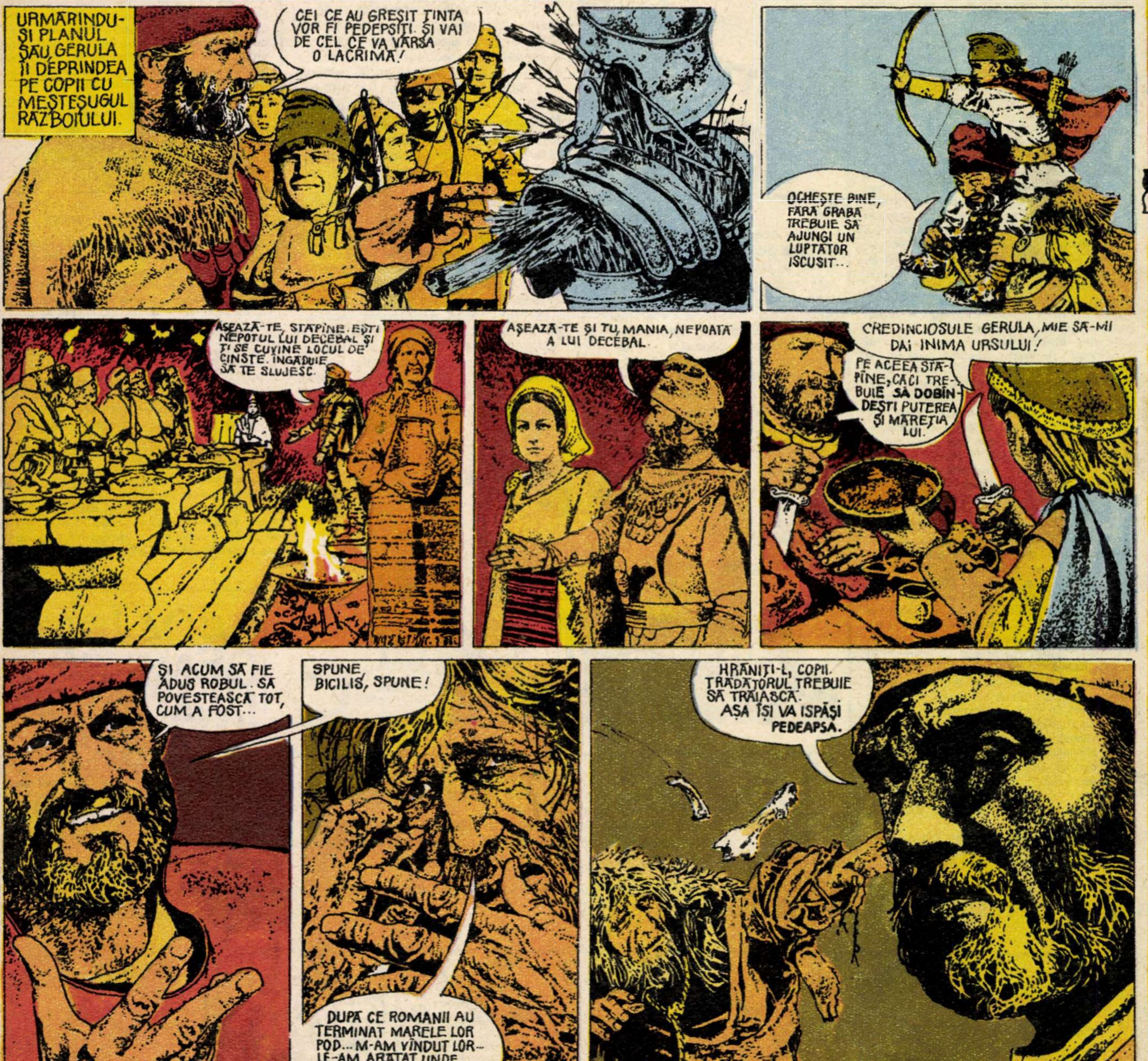
URMĂRINDU-ȘI PLANUL SĂU, GERULA ÎI DEPRINDEA PE COPII CU MEȘTEȘUGUL RĂZBOIULUI.
CEI CE AU GREȘIT ȚINTA VOR FI PEDEPSIȚI. ȘI VAI DE CEL CE VA VĂRSA O LACRIMĂ!
OCHEȘTE BINE, FĂRĂ GRABĂ. TREBUIE SĂ AJUNGI UN LUPTĂTOR ISCUSIT...
AȘEAZĂ-TE, STĂPÎNE. EȘTI NEPOTUL LUI DECEBAL ȘI ȚI SE CUVINE LOCUL DE CINSTE. ÎNGĂDUIE SĂ TE SLUJESC.
AȘEAZĂ-TE ȘI TU, MANIA, NEPOATA A LUI DECEBAL.
CREDINCIOSULE GERULA, MIE SĂ-MI DAI INIMA URSULUI!
PE ACEEA STĂPÎNE, CĂCI TREBUIE SĂ DOBÎNDEȘTI PUTEREA ȘI MĂREȚIA LUI.
ȘI ACUM SĂ FIE ADUS ROBUL. SĂ POVESTEASCĂ TOT, CUM A FOST...
SPUNE, BICILIS, SPUNE!
DUPĂ CE ROMANII AU TERMINAT MARELE LOR POD... M-AM VÎNDUT LOR... LE-AM ARĂTAT UNDE ERA ASCUNSĂ... CONDUCTA DE APĂ...
HRĂNIȚI-L, COPII. TRĂDĂTORUL TREBUIE SĂ TRĂIASCĂ. AȘA ÎȘI VA ISPĂȘI PEDEAPSA.

(Va urma)

ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin **ILEXIM** — serviciul export-import

REDACȚIA: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10
ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» ● *TIPARUL*: C.P.C.S.

Prezentarea artistică: **ALBIN STĂNESCU**
Prezentarea tehnică: **NIC NICOLAESCU**

12 PAG
1 LE

● Redactor șef: **MIHAI NEGULESCU** ● Redactor șef adjunct: **OVIDIU ZOTTA** ● Secretar responsabil de redacție: **IOAN DONCA**

FORUM '76
GALAȚI

Cutezătorii 31

JOI, 29 IULIE 1976,
ANUL X (NR. 462)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Tot înainte, NADIA COMANECI!

TOT ÎNAINTE,
TINERE GIMNASTE ALE
României!

Cronică de vacanță

Sub semnul hărniciei pionierești

Schimb de experiență! Într-o pauză, pionierii vor să descifreze cîteva din tainele combinei.

La capătul tarlalei, o cană de apă, la care se adaugă vorba blîndă, de laudă, a bunicului, te fac să uiți arșița soarelui.

Poate credeți că este vorba despre un joc «de-a v-ați ascunselea»? Nicidecum! Copiii isi ajută părinții la recoltarea fasolei.

Cu cîteva zile în urmă, am efectuat un raid în județul Ilfov. Pretutindeni, pe unde am trecut, am întîlnit copii harnici, veseli, astfel că aparatul de fotografiat nu mai pridídea să-i înregistreze pe peliculă.

Sute de pionieri, răspunzînd cu entuziasm chemării «Spic cu spic, patriei snop», erau pe urmele combinelor veghind ca nimic din rodul muncit să nu se irosească. Astfel, am aflat de la cooperatori că pionierii din Ciorogîrla au strîns peste 400 kg spice, cei din Florești-Stoienești 600 kg, iar copiii din Bolintin Vale au reușit să «greblеze» peste 45 ha de miriște.

Cuvinte de laudă, de mulțumire au de spus cooperatorii și despre pionierii care au dat, în aceste zile de muncă intensă, ajutor la recoltarea legumelor, a fructelor. În fotoreportajul de față îi prezentăm doar pe cîțiva dintre acești inimoși purtători ai cravatei roșii cu tricolor.

Fotoreportaj: C. POPESCU

* * * *

Drapelul patriei ne însoțește, ne însuflețește pretutindeni în acțiunile noastre pionierești.

Miinile indeminatice ale pionierilor fac ca florile de mușețel să ajungă pe drumul cel mai scurt în industria farmaceutică.

Soarele griului, în brațele copiilor!

Suceava

«LIRA DE AUR» LA A V-A EDIȚIE

În miezul fierbinte ale acestei frumoase vacanțe, la Suceava a avut loc cea de-a 5-a ediție a concursului muzical pentru pionieri și școlari «Ciprian Porumbescu». Agenda manifestărilor prilejuite de acest festival de muzică cultă la care au participat reprezentanții purtătorilor cravatei roșii cu tricolor — copii fruntași la învățătură și în activitățile pionierești, din toate județele țării a fost foarte bogată. În afara zilelor de înaltă tensiune emoțională destinate concursului de interpretare instrumentală, pionierii au mai făcut excursii în împrejurimi, au susținut cîteva microrecitaluri la Casele de cultură din Gura Humorului și Fălticeni, la căminele culturale din Zvoriștea și Zamostea. Ca și în celelalte ediții, înaltul nivel al concursului a fost asigurat și de un prestigios juriu alcătuit din personalități marcante ale vieții noastre muzicale. Este o cinste pentru pionierie că încă de la prima sa ediție, concursul «Ciprian Porumbescu» l-a avut ca președinte de onoare pe compozitorul Ion Dumitrescu, președintele Uniunii Compozitorilor, că au fost prezenți maestrul emerit al artei D.D. Botez precum și alți cunoscuți specialiști. În anul acesta, în juriu s-a mai aflat dirijorul «Madrigalului», Marin Constantin. Timp de cinci zile, pionierii au adus la Suceava frumusețea muzicii, adăugînd astfel peisajului cultural al orașului un farmec aparte. În încheiere, a avut loc festivitatea de premiere și concertul laureaților.

Din lista premianților cităm numele pionierei Delia Pavlovici, București (pian), distinsă cu trofeul «Lira de aur» și cel al Ilenei Horculescu, Craiova (pian), distinsă cu premiul oferit de revista «Cutezătorii», și pe cel a lui Ștefan Demeny, pr. I, Cluj-Napoca (corn).

B. CARAGIALE

(Continuare în pag. 11)

DELIA PAVLOVICI

ȘTEFAN DEMENY

ILEANA HORCULESCU

LILIANA CIULEI (recital)

FORUM'76: „CREȘTEM ODATĂ CU ȚARA”

*

La ora cînd revista noastră pleacă la tipografie — la Galați, sub deviza «Creștem odată cu țara», au inceput lucrările celui de al V-lea Forum Național al Pionierilor.

Desfășurîndu-se sub puternica impresie produsă de Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al Partidului Comunist Român, la Congresul educației politice și al culturii socialiste, Forumul Național are importantul rol de a stabili, în lumina hotărîrilor Congresului, modalități concrete de acțiune pentru perfecționarea și îmbogățirea activităților politico-ideologice și cultural-educative ale Organizației pionierilor.

Organizat ca largă tribună de dezbateri, Forumul Național va stabili cele mai bune forme și metode de muncă pentru traducerea în viață a indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu cuprinse în cuvîntarea rostită la ședința festivă de deschidere a Forumului tineretului, în vederea înfăptuirii sarcinilor ce revin tinerei generații din Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Dornici să realizeze un viu schimb de opinii, pionierii vor reliefa, cu acest prilej, modul în care au acționat pentru aplicarea în viață a ideilor din documentele celei de-a III-a Conferințe Naționale a Organizației pionierilor, a Statutului Organizației Pionierilor, a «Programului educației prin muncă și pentru muncă, în spirit revoluționar a pionierilor și școlarilor, a «Codului etic al pionierului».

Prezenți la Forumul Național, pionierii-delegați, membri ai activelor pionierești, fruntași la învățătură, în activitatea tehnico-productivă și în munca de organizație vor participa la interesante dezbateri, care vor avea ca teme cunoașterea de către copii a politicii partidului și statului nostru; educația patriotică, dezvoltarea dragostei față de patrie, partid și popor; adîncirea democrației de organizație, promovarea autoconducerii și creșterea rolului activelor pionierești; creșterea nivelului de pregătire teoretică și practică a elevilor; întărirea conlucrării între Organizația pionierilor și Uniunea Tineretului Comunist.

De asemenea, dezbaterile organizate vor realiza un bilanț al activităților din anul școlar 1975—1976, un fructuos schimb de experiență între pionieri, o analiză profundă a activității grupelor, detașamentelor, unităților, a comandamentelor și consiliilor pionierești. În același timp, dezbaterile vor constitui adevărate tribune de la care se vor populariza cele mai interesante acțiuni și inițiative pionierești, luîndu-se importante hotărîri privind munca pionierilor în viitorul an școlar.

*

FORUMUL minut cu minut

Duminică, 25 iulie

Orașul, străzile lui, gara sînt împodobite sărbătorește. Pionierii gălățeni, gazde primitoare, s-au îngrijit de toate. La sosirea trenurilor mereu alte și alte grupuri de copii cu flori în mîini își întîmpină prietenii, delegați la forum. Urările de bun venit, exclamațiile de bucurie se împletesc cu fel de fel de întrebări, cu nerăbdarea de a ajunge în tabără, de a afla în amănunțime programul desfășurării forumului.

Luni, 26 iulie

Sosesc ultimele delegații, așa că se poate trece deîndată la treburile organizatorice. Sînt multe de făcut! Alcătuirea subredacției «Semafor-Cutezătorii, Forum '76» nu-i deloc o sarcină ușoară, întrucît aici trebuie să activeze cei mai ageri copii, cei mai buni reporteri, cei mai pricepuți epigramiști, fotografi amatori, desenatori. La sediul subredacției — o încăpere special amenajată, o redacție în miniatură — s-au prezentat mult mai mulți pionieri decît ar fi posibil să cuprindă un astfel de colectiv. Dar nu-i nici o supărare. Este nevoie de ajutoare în brigada care se va ocupa de amenajarea expozițiilor, de agitația vizuală, ca să nu mai vorbim de stația de radioamplificare.

Marți, 27 iulie

Dintr-o dată, parcă totul este așezat la locul său: și expoziția de lucrări ale pionierilor din toate județele, și articolele la gazeta «Semafor», expoziția de desene, lozincile frumos caligrafiate. Pionierii și-au îmbrăcat frumoasele lor uniforme, pe piept sînt adunate într-un buchet deosebit distincții, insigne. În ordine, pe detașamente se formează marele careu.

Zi deosebită, zi de bucurie, de împlinire: deschiderea festivă a celui de al V-lea Forum Național al Pionierilor — Galați, 1976! Urmează apoi vernisajul expoziției «Creștem odată cu țara», deschiderea Olimpiadei taberei. Momentul serii — emoționanta evocare de la monumentul lui Alexandru Ioan Cuza, conturează o zi de neuitat, bogată în semnificații.

Miercuri, 28 iulie

În toate detașamentele pionierii se sfătuiesc, fac schimb de experiență, își spun părerile asupra formelor și modalităților celor mai eficiente pentru cunoașterea temeinică de către membrii organizației a politicii partidului și statului nostru, pentru educarea comunistă, revoluționară a pionierilor și școlarilor. După-amiază, drumeția în ospeție în unele școli din oraș prilejuiește o plăcută întîlnire cu active pionierești gălățene.

ELENA MĂNESCU

DESENUL SĂPTĂMÎNII

„FLOARE DE VACANȚĂ"
de **VALENTINA LUPANCU,**
comuna Satu Mare, județul Suceava

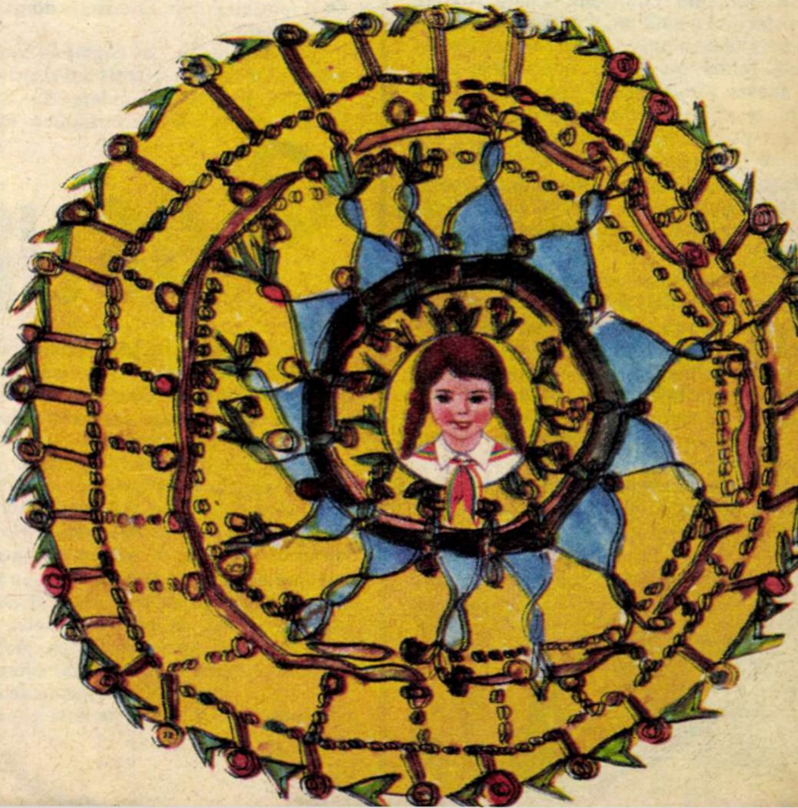

● De curînd, a luat ființă pe lîngă Muzeul de istorie a Capitalei un cerc care cuprinde numeroși pionieri și utteciști, dornici să cunoască mai bine istoria patriei, mîndri să urmeze îndemnul secretarului general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, care, la Congresul educației politice și al culturii socialiste, arăta că studierea istoriei proprii constituie un factor important al dezvoltării conștiinței de sine a poporului, al cunoașterii a ceea ce a fost înaintat, cu adevărat revoluționar în trecutul său.

Programul, foarte bogat, cuprinde vizite la muzee, spectacole de poezie și muzică, dezbateri asupra unor momente principale din istoria țării noastre. S-au constituit, de asemenea, grupe de pionieri care au luat în grijă monumente bucureștene, studiind în același timp date despre crearea lor.

Recent, tinerii istorici au ascultat o foarte interesantă expunere a prof. univ. dr. docent Ion Ionașcu, despre «București — vatra de istorie seculară a românilor». În prezent ei se pregătesc pentru cercetarea temei «Pe urmele luptătorilor de la 1877».

● Pe străzile din comuna Plaiul Cîmpinii — Prahova, cîteva afișe mari vesteau că pe scena căminului cultural va avea loc premiera cu piesa «Misterioasa dispariție din clasa a VII-a B.» Protagoniștii, purtători ai cravatelor de pionier, erau bucuroși că joacă într-o comedie și, în același timp, emoționați că apăreau pentru prima dată la luminile rampei. Odată cu premiera a avut loc și inaugurarea Teatrului pionieresc comunal, cu stagiune permanentă.

ACȚIONĂM ÎN LUMINA HOTĂRÎRILOR CONGRESULUI EDUCAȚIEI POLITICE ȘI AL CULTURII SOCIALISTE

La ora cînd publicăm aceste rînduri, spectacolul a avut loc. Locuitorii comunei au umplut sala pînă la refuz, aplaudînd din toată inima pe foarte tinerii interpreți. În aceste zile, studioul constituit într-un echipaj «Cutezătorii» va porni la drum. Ei vor poposi în taberele pionierești cuprinse pe itinerarul: Satu Mare, Bistrița-Năsăud, Constanța, prezentînd pentru colegi spectacole cu această primă piesă a lor, inspirată din actualitatea vieții pionierești.

● Vă prezentăm un grup de căutători de comori, pionieri ai Școlii generale nr. 2, **Măgura, Bacău.** Pentru ei, zilele de vacanță constituie un nou prilej de a cerceta trecutul istoric al comunei. Meritoria lor activitate este prețuită de Muzeul județean de istorie și artă. De curînd, ei au descoperit un adevărat tezaur alcătuit din 2 500 dinari romani din sec. I—II e.n., apreciat de specialiști ca fiind foarte valoros. La fel ca și fragmentele de ceramică romană, și obiectele casnice descoperite de ei. Tezaurul atestă continuitatea poporului nostru pe aceste locuri.

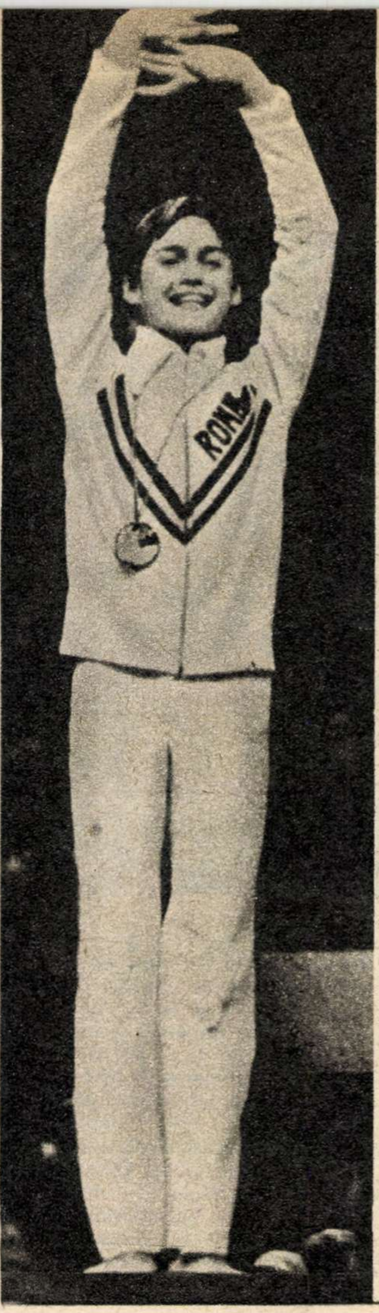

GALERIA CUTEZĂTORILOR

NADIA ȘI COLEGE

DRAPELUL ROMÂNIEI PE CEL MAI ÎNALT CATARG!

Nadia, Teodora, celelalte componente ale echipei noastre, aceste minunate fete de pe plaiurile carpato-dunărene, purtînd pe tricouri cu litere mari «ROMÂNIA» și în suflet dorința de-a înălța drapelul patriei pe cel mai înalt catarg, au repurtat un răsunător succes, pilduitor și reprezentativ pentru ceea ce poate realiza tînăra generație a României de azi.

O generație pentru a cărei formare partidul, statul, întreaga noastră societate își fac o preocupare de adîncă semnificație patriotică, de generos umanism.

Crescute la școala cutezătorilor, a purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, Nadia, Teodora, Mariana și toate celelalte gimnaste au învățat din îndemnul «Tot înainte» cea mai sigură și statornică lege a urcușului.

Găzduite cu caldă prețuire pe coperțile, în paginile revistei noastre, victoria marilor campioane de azi, care au îndrăgit atît de mult înălțarea tricolorului pe catarg, își are rădăcinile în tricolorul cravatei.

●●

ÎN DIRECT DE LA FORUMURILE JUDEȚENE
VARĂ PIONIEREASCĂ DOBROGEANĂ
ENCICLOPEDIA SĂNĂTĂȚII
Cutezătorii
28

Două coperți ale revistei «Cutezătorii», două nume: Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu: două speranțe Olimpice, care astăzi și-au întărit promisiunile cu medalii de aur, de argint și de bronz.

Cutezătorii
49

ÎN TABĂRA CELOR MAI TINERI ZIARIȘTI

GLASUL PĂDURII

În față ne apare o poiană plină de soare, iar pe fundal, o clădire mare, albă, semănînd bine cu castelul domniței din poveste...

Este tabăra de la Leghia — tabăra pionierilor corespondenți! Sosiți aici din douăzeci și cinci de județe ale țării, școlarii, membri ai subredacțiilor «Cutezătorii» și ai redacțiilor pionierești «Semafor-Cutezătorii» s-au constituit într-un vesel și mare colectiv redacțional, care realizează aproape zilnic cîte o nouă ediție la «Semaforul» taberei, bogat reprezentat prin însemnări, reportaje, foiletoane, epigrame, caricaturi... «De cînd sîntem aici, cu toții, am scris foarte mult», ne spune vechiul nostru prieten, Horia Halfeș din Hunedoara. «Avem adunate o mulțime de articole frumoase, inspirate din viața taberei, cu care vrem să alcătuim un jurnal de un fel deosebit...»

Vă întrebați poate de ce un jurnal deosebit? Pentru că va cuprinde «descoperirile» pionierilor-corespondenți. Dar, mai bine să vă prezentăm cîteva:

...misterioasa gumă care șterge și simultan corectează greșelile a fost descoperită! Ea a acționat cu un efect neașteptat cînd, criticați fiind la «Caricatura zilei», cei patru băieți din camera nr. 5 (găsiți... încălțați în pat) s-au prezentat cu opt epigrame «de autocritică și corectare imediată».

...unde nu este creație, este plictiseală. Semnează autorul: Mihai Marina, Sighet-Maramureș. Ori, la noi în tabără, continuă el, nici nu poate fi vorba despre plictiseală. Aici, pe lîngă programul foarte bogat, trebuie să te gîndești, să cauți tot timpul subiecte, să scrii și, în sfîrșit, să cunoști marea bucurie de a-ți vedea semnătura la Semaforul taberei.

...cravata de pionier — simbolul prieteniei, spun pionierii Radu Mureșan și Peter Müllner. Aceeași idee ar putea rămîne ca generic la aceste zile de tabără, continuă ei, în care am aflat atîtea despre ceea ce este foileton, interviu, epigramă, ca generic la discuțiile noastre prietenești între pionieri — redactori mai experimentați și alții, începători în rostul minunat al cuvîntului scris.

...pădurile au graiul lor anume, care povestește despre istoria veche a locurilor. L-am ascultat și eu, notează Isabella Berstein, fremătînd, cronica despre vitejii țărani, dornici de libertate, despre acele îndepărtate vremuri cînd, la Bobîlna, s-a aprins flacăra răscoalei...

Ar mai fi, desigur, multe de scris despre descoperirile corespondenților care sub îndrumarea profesorilor Elena Ițcou, Lucia Popa și Marius Constantinescu au aflat multe lucruri noi privind pasiunea lor numărul unu, aceea de pionieri corespondenți, de cronicari moderni ai acestei veri pionierești.

LIDIA NOVAC

LE SALE

PORTATIV PENTRU CHIPUL NADIEI

— Are fundițe albe — ca orice fetiță care sare coarda; două comete mici traversînd flash-ul uimit al aparatelor de luat vederi;

— Are breton — ca orice școlăriță la oglindă, înainte de-a pleca la școală; cascadă mică, mirată ea însăși că la aterizare s-a reașezat cuminte pe frunte, lăsînd o deschizătură prin care să străbată în sus zîmbetul Nadiei;

— Are doi ochi negri, care fixează lung aparatul spre care se va îndrepta — ca orice școlar privind țintă tabla cu subiectele pentru teză;

— Are un zîmbet copilăresc, ce se deschide deodată, nerăbdător după clipele de aspră concentrare — ca ale oricărui copil cînd, întors în bancă, aude «nota zece», iar el știa că așa și nu altfel trebuia să se întîmple;

— Are Nadia nici 15 ani — vîrsta atîtor cutezători din această țară, care fac invenții tehnice, cîntă la vioară, desenează zboruri și hidrocentrale sau escaladează vîrfuri de munte.

Sevele copilăriei lor, ale propriei sale copilării, Nadia le-a strîns în cununa de lumină a unei izbînzi; țesută pe portativul miraculos al paralelelor, sub ochii uimiți ai întregii lumi care, astfel, află încă un mod de a se scrie doina noastră românească.

Aceste fete minunate și destoinicii lor antrenori. Lăsăm cititorilor bucuria de-a descoperi în această fotografie chipul Nadiei, al Teodorei, al Marianei Constantin, al Ancăi Grigoraș, al Georgetei Gabor, al Gabrielei Trușcă și, desigur, al antrenorilor lor.

TEODORA UNGUREANU

....Pentru superbul ei exercițiu la sol, inimile noastre, încălzite de frumusețe, i-au acordat fără ezitare nota 10!

MEDALII ȘI... DECLARAȚII

Să ne aducem aminte bilanțul remarcabil al gimnastelor noastre: medalie de argint în întrecerea pe echipe, 3 medalii de aur pentru Nadia Comăneci, o medalie de argint a Teodorei Ungureanu și alte 2 medalii de bronz, Nadia și Teodora, la aparate.

Cea mai bogată recoltă de medalii din istoria gimnasticii românești...

...Și cea mai bogată pagină de superlative, în același timp. Cînd marii specialiști ai lumii declară că recitalul românesc a deschis o nouă etapă în gimnastica mondială — noi ne gîndim la cele 7 note de 10 ale Nadiei, la splendidele evoluții notate cu 9,90 ale Teodorei Ungureanu, la frumosul loc — a 11-a din lume — al Marianei Constantin, la contribuția Georgetei Gabor, a Gabrielei Trușcă și a Ancăi Grigoraș.

«Nadia a devenit «regina olimpică a gimnasticii» (agenția TASS): «Școala de gimnastică din orașul românesc Gheorghe Gheorghiu-Dej este ceva remarcabil» (L'Equipe), «Eleva din România a realizat cea mai strălucitoare evoluție înregistrată vreodată în istoria gimnasticii feminine» (Agenția Reuter) — și în același ton ziarele lumii, agențiile de radio și televiziune își manifestă admirația față de strălucitele evoluții ale Nadiei Comăneci, ale Teodorei Ungureanu, ale școlii românești de gimnastică, în cadrul căreia merite de prim ordin revin antrenorilor Marta și Bela Karoli.

Ascultînd aceste declarații, privind zîmbetul victorios al tinerelor noastre gimnaste, mîndria patriotică ne animă în adîncul ființei noastre, odată cu convingerea că aceste momente de satisfacție sînt un temei pentru viitoare și mai mari bucurii.

ILIE TRAIAN

TELEGRAMĂ

NADIA COMĂNECI
Delegation Olimpique Roumaine
B.P. 6098
Montreal, PQH3B1MO
CANADA

Cei peste două milioane de pionieri, alături de întregul popor, aflînd de excepționalele succese repurtate, te felicită cu nespusă bucurie și mîndrie patriotică pentru remarcabila comportare în frumoasa și pasionanta competiție olimpică.

Nadia, noi știam că vei fi cea mai bună gimnastă a lumii, că vei stăpîni prin măiestrie, ambiție, curaj și dăruire cel mai complex sport.

Organizația Pionierilor, toți purtătorii cravatelor roșii cu tricolor, în rîndul cărora ai fost pînă de curînd, sînt alături de tine, de colegele tale minunate și-ți dorim, în continuare, multe, multe, asemenea succese, pe care le dăruiești scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

BIROUL
CONSILIULUI NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR

Compozitorul CORNEL ARION, autorul cunoscutului marș pionieresc «Tot înainte», a dedicat Forumului Național al Pionierilor din acest an cîntecul alăturat.
Să-l învățăm și să-l cîntăm împreună!

ISTORIA— IZVOR DE CUTEZANȚĂ

Versurile: MIHAI NEGULESCU

Muzica: CORNEL ARION

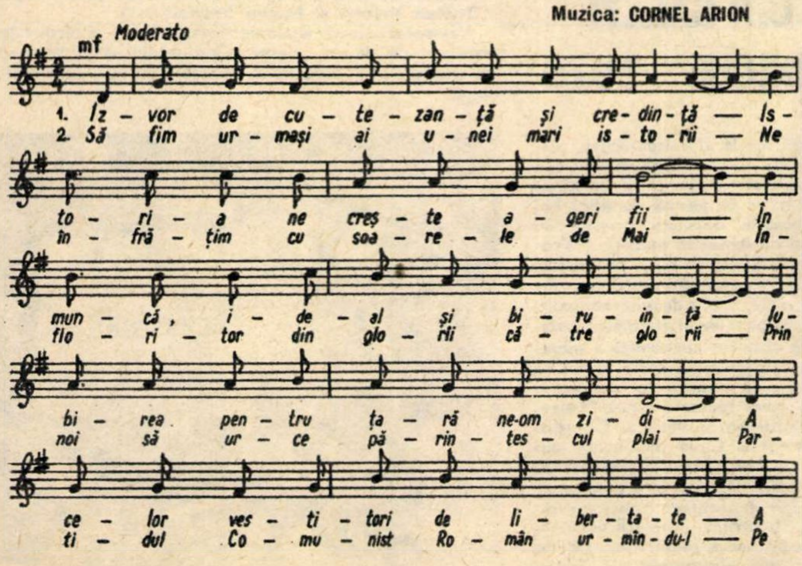
Moderato
mf
1. Iz – vor de cu – te – zan – ță și cre - din - ță — Is -
2. Să fim ur – mași ai u – nei mari is – to – rii — Ne
to – ri – a ne creș – te a – geri fii — În
în – fră – țim cu soa – re – le de Mai — În -
mun – că, i – de – al și bi – ru – in – ță — Iu -
flo – ri – tor din glo – rii că – tre glo – rii — Prin
bi – rea pen – tru ța – ră ne-om zi – di — A
noi să ur – ce pă – rin – tes – cul plai — Par -
ce – lor ves – ti – tori de li – ber – ta – te — A
ti – dul Co – mu – nist Ro – mân ur - mîn - du-l — Pe

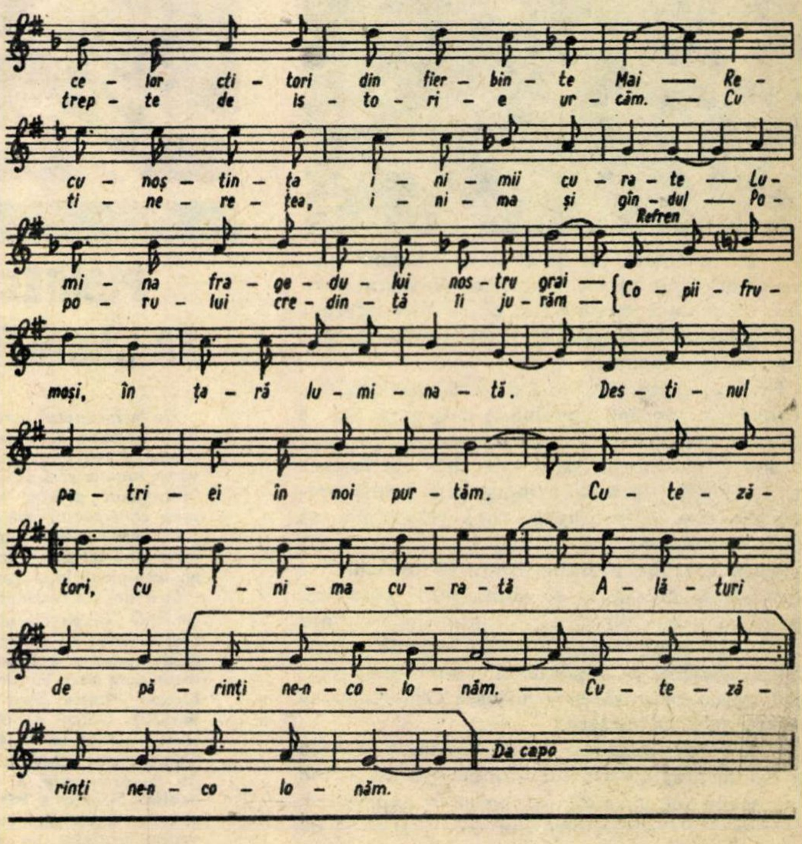
ce – lor cti – tori din fier – bin – te Mai — Re -
trep – te de is – to – ri – e ur – căm. — Cu
cu – noș – tin – ța i – ni – mii cu – ra – te — Lu -
ti – ne – re – țea, i – ni – ma și gîn – dul — Po -
Refren
mi – na fra – ge – du – lui nos – tru grai —
po – ru – lui cre – din – ță îi ju – răm —
Co – pii – fru -
moși, în ța – ră lu – mi – na – tă. Des – ti – nul
pa – tri – ei în noi pur – tăm. Cu – te – ză -
tori, cu i – ni – ma cu – ra – tă A – lă – turi
de pă – rinți ne-n – co – lo – năm. — Cu – te – ză -
rinți nen – co – lo – năm.
Da capo

CLUB 2000 CLUB

FLUVII DE OȚEL

La întrebarea: «Care este cea mai puternică vatră siderurgică a țării?» orice pionier știe azi să răspundă: «Combinatul Siderurgic Galați!» În 1980, producția sa se va dubla. Este una din datele fundamentale ale cincinalului în curs. Acest cincinal se desfășoară sub semnul afirmării plenare a revoluției tehnico-științifice în țara noastră. Importantele sporuri de producție vor fi și aici obținute pe calea înnoirii tehnologiei. De pe acum, un punct de atracție în vastul complex de tehnică modernă al platformei siderurgice gălățene îl reprezintă instalația de turnare continuă a oțelului.

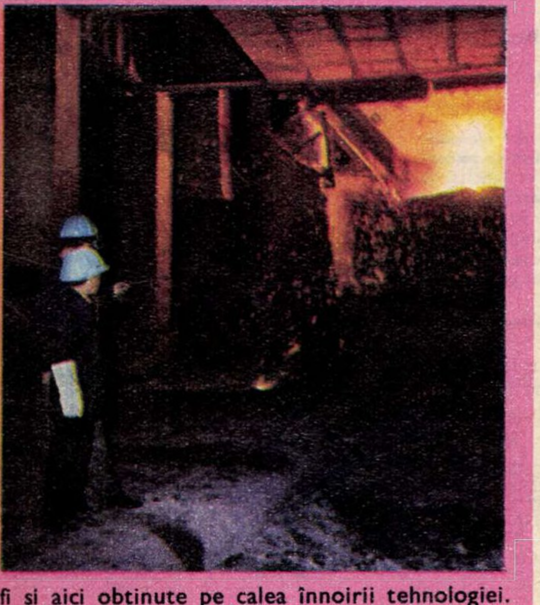

Fiecărui cititor îi este familiară imaginea statornicită a turnării metalului: oala gigantică se apleacă spectaculos și un orbitor jet de oțel incandescent începe să umple șirul de forme; răcite, lingourile masive merg la o primă prelucrare care le face apte, după reîncălzire, să intre în laminor.

Noua metodă permite turnarea oțelului într-o bandă continuă, de dimensiuni potrivite pentru a trece direct la laminor, încă înainte ca metalul să se fi răcit. Devine limpede pentru orice cutezător ce importantă economie de timp și mijloace materiale se realizează prin utilizarea acestei tehnici moderne.

Alături de instalația în funcțiune, o a doua se află în pragul probelor tehnologice. În curînd alte asemenea instalații vor intra în exploatare, sporind zestrea combinatului, capacitatea lui de a răspunde nevoilor patriei.

ÎNAINTE DE LANSAREA LA APĂ

«Toate pînzele sus!» pare o comandă inactuală în epoca navelor moderne, dar la Șantierul naval din Galați se regăsește întreg romantismul din totdeauna al vieții marinărești. Vasta întreprindere gălățeană este totuși *o uzină*, una foarte modernă, și nu o exotică insulă robinsoniană! Dar aici, pretutindeni se ridică siluetele inconfundabile ale vaselor care se pregătesc să înfrunte oceanele. Romantismul acesta, al țelului, este susținut de ceea ce s-ar putea numi romantismul mijloacelor de realizare. La Galați totul este extraordinar. De pildă, proporțiile. Ale șantierului, ale macaralelor, ale vapoarelor. Ale elicei din imagine (diametru: 6,4 metri). Ale mașinilor de croit, a căror inteligență și finețe uimitoare sînt egalate numai de ale calculatoarelor electronice care servesc șantierul. Ale celor prin aportul cărora părțile navelor se încheie, unindu-se în final într-o construcție a cărei forță și eleganță îți taie respirația.

Inginerul proiectant principal Mircea Paligora ne prezintă producția șantierului, de la cargourile de 8 700 tdw, bine apreciate și peste hotare, la marile mineraliere de 12 500 tdw și *bulk-carrier*-urile (nave de transport pentru cărbune,

PIONIERII DIN GALAȚI LA „MINITEHNICUS" 1976

De la începutul participării lor la «Minitehnicus», pionierii gălățeni au optat pentru calitate. Este oare vreun cititor al revistei noastre care să nu știe că la Galați au văzut lumina zilei **primele nave cu pernă de aer?** Nu întîmplător, printre numeroasele distincții primite de micii constructori din portul dunărean se numără și **Trofeul «Anul 2000».** Întotdeauna în pas cu noul, preocupați de nivelul tehnic al lucrărilor lor, pionierii din Galați sînt un exemplu de înțelegere corectă a titlului de minitehnician.

În expoziția republicană, majoritatea vizitatorilor întîrzie lîngă **dispozitivul de vopsire automată a navelor,** bazat pe un sistem electromagnetic datorită căruia se poate renunța la schelele care în tehnica de pînă acum înconjoară nava în cursul vopsirii (autori: **Ionel Moise, Lucian Marcu, Dan Pal, Laurențiu Marcu, Claudiu Sandu).** Cercul de electronică al Casei pionierilor din Galați expune un **magnetometru protonic** (realizat de **Constantin Celuchianu** și **Ionel Dumitru)** și un **aparat de determinare a calității fructelor** (construit de **Stelian Tănase** și **Marian Țațomir).** Pionierii dintr-un alt cerc al aceleiași cunoscute case a pionierilor, cel de radio, prezintă un **avertizor electronic de întrerupere a curentului electric** (autori: **Adrian Balaban** și **Lucian Stoica)** și o **sirenă electronică** (constructori: **Nicolae Pricop** și **Eugen Manolache).**

Valorosul colectiv al pionierilor din Galați, al căror talent este apreciat de toți prietenii Concursului «Minitehnicus», se situează și în 1976 pe o treaptă a calității care merită elogii.

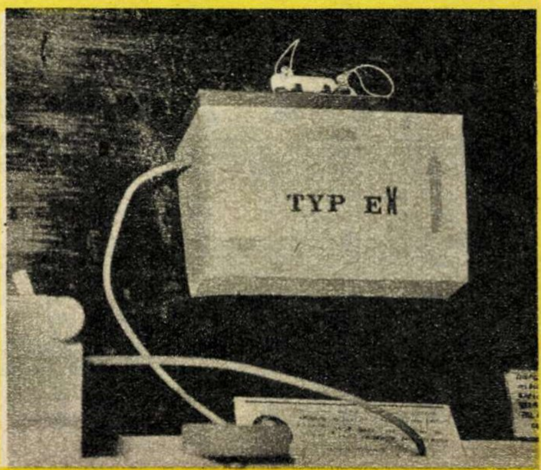

MUNICIPIUL GALAȚI PE MAGISTRALELE SOCIALISMULUI

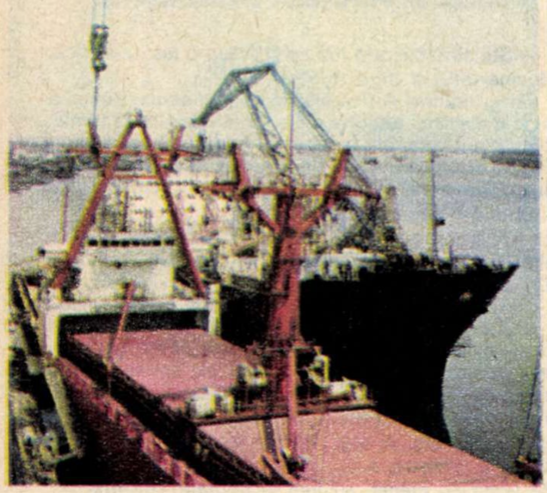

minereuri și alte produse) de 15—18 000 tdw. Aici se construiesc navele de 55 000 tdw, înzestrate cu motoare de propulsie din producția internă, premieră de care gălățenii sînt pe bună dreptate mîndri.

În fapt, Cincinalul afirmării plenare a revoluției tehnico-științifice acționează aici la fiecare loc de muncă, aducînd cu fiecare zi mai aproape niveluri și performanțe ale viitorului. Dintre aceste preocupări desprindem introducerea motoarelor provenite din uzinele noastre, fabricarea la Galați a altor agregate și echipamente pentru nave, extinderea folosirii calculatorului electronic și a mașinilor pe bază de program, crearea de noi tipuri de nave etc.

Discutăm în continuare despre meseria de navalist, despre specialitățile ei (lăcătuș naval, instalator naval, sudor de tablă groasă etc.), precum și despre foarte numeroasele subdiviziuni ale acestora. Practic, la șantierul naval acționează multe zeci de meserii pe care tinerii și le însușesc fie la locul de muncă, fie la Liceul de navigație.

— Ştim că la Institutul de proiectări navale din orașul dumneavoastră a fost proiectată nava de 150 000 de tone care va fi realizată la Constanța. Atingem astfel în construcțiile navale cote demne de orice țară, cu o industrie dezvoltată. Ce ne puteți spune despre viitorul construcției de nave?

Interlocutorul nostru ne prezintă un tablou realist, foarte potrivit cu scopurile rubricii noastre. El ne lămurește că, deși navele-gigant aprind imaginația tinerilor, folosirea lor este dictată de anumite necesități și se justifică numai în anumite direcții. Dacă este economic ca anumite produse (petrol etc.), pe anumite rute, să fie transportate cu vase de sute de mii de tone, sîntem în măsură să le producem. Totodată constructorii sînt solicitați de alte cerințe ale timpului, cum sînt navele de transport rapid, navele-container (care transportă produse preambalate în lăzi metalice de dimensiuni corespunzînd unor standarde internaționale, apte să fie manipulate în minimum de timp).

Viitorul va aduce nu eliminarea unui tip de nave de către altul, ci o puternică diversificare, datorită căreia construcțiile navale vor fi mereu în măsură să răspundă la exigențele secolului în marș.

ORAȘ DE VIS

«Cum va arăta un cerc «Minitehnicus» în anul 2000?» s-au întrebat pionierii de la Școala generală nr. 16 din Galați. Opiniile au fost diverse, dar o concluzie s-a desprins limpede: un asemenea cerc va avea, fără îndoială, ramificații multiple. Membrii ei se vor iniția atît în probleme de tehnologie cît și în calcul și design. Ei vor avea un orizont larg din care nu vor lipsi preocupările umaniste, de la cenaclurile științifice la literatura de anticipație.

«Pentru a aplica o idee bună însă nu e nevoie să așteptăm anul 2000!», a spus tovarășa comandant-instructor, Marioara Stanciu.

În prezent activitatea cercului «Minitehnicus» din școala amintită se desfășoară în patru secțiuni: «Micii oțelari», radiotelegrafie (în viitor: construcții radio), construcții aparate de fizică (autodotare) și... machete.

De ce machete? Fiindcă anul 2000 va adăuga frumosului Galați de astăzi noi dimensiuni, iar acestea trebuie proiectate, calculate și realizate mai întîi în formă de machetă. Este opinia lui Stănel Pană, a lui Cornel Ursache, Adina Mangu, Corina Negrea, Cătălin Suditu, Constantin Adrian, Dănuț Totolici, Costel Grigoriu, a altor pionieri din cercul de care se ocupă proiectantul-șef Petre Florea de la Institutul de proiectări Galați. Selecționarea celor care vor edifica, la înălțimea de-o șchioapă, un oraș dunărean al viitorului a fost realizată printr-un concurs de desene cu aceeași temă.

În momentul de față pionierii se familiarizează cu arta alcătuirii machetelor studiindu-le pe cele semnate de maeștri din institut. În curînd poduri în arc zvelt vor traversa Dunărea, zgîrie-nori supli vor săgeta cerul, iar heliporturile vor împestrița terasele albe ale unui Galati de vis cutezător.

DIN CARTEA DE IMPRESII A EXPOZIȚIEI „MINITEHNICUS“ 1976

Expoziția «Minitehnicus» 1976 — o foarte reușită reunire a realizărilor elevilor și pionierilor din toată țara. Plini de pasiune și dragoste față de nou și frumos, pionierii au mîini de aur.

MIRCEA PRISECARU, tehnician, Uzinele «Vulcan», București

Minunate creații ale copiilor, îndrumați de dascăli competenți. Am dori ca exponatele să nu rămînă doar la expoziție, ci să se omologheze și să se treacă la construirea lor în serie. Plecăm cu o impresie minunată.

M. ALEXANDRU, profesor

Spontaneitatea creației pionierești bucură și invită la o mai atentă considerare a valorii ei. Un detașament viguros de inventatori bate la porțile vieții.

RADU CORNEL, student

Expoziția pledează pentru creativitate, pentru libera dezvoltare a copiilor. Le doresc aceeași fericire azi, mîine și întotdeauna.

BETTY SABAOTIDA, California, S.U.A.

Martorul FLORII

Schiță de **MIHAELA MONORANU**

Pe la zece, Tibi își făcu apariția, ducînd într-o mînă un fel de mapă de carton, iar în cealaltă un băț încrustat cu floricele. Mai era împodobit cu niște pantofi de tenis speciali, și bluză lucioasă ca o focă.

— Nu trebuia să te echipezi chiar așa, Tibi. E aproape, la cîțiva pași, pe malul apei, îi spuse Costin. Și pe urmă... poate că nici nu-i ceva atît de grozav cum te aștepți tu.

— Ai văzut-o ori n-ai văzut-o? întrebă Tibi, cam rușinat de observația cu privire la echipament.

— Sigur că am văzut-o. Seamănă cu floarea de cicoare. Numai că nu-i cicoare. E portocalie! Prima oară am dat peste ea acum vreo patru zile. Am zărit-o numai așa, cu coada ochiului, și am trecut mai departe. Dar seara, ți-am spus, începuse să mă sîcîie ceva, știi, ca atunci cînd ai uitat un lucru. Tot mă sîcîia. Pînă cînd mi-a răsărit deodată în minte floarea. Cicoare portocalie? am sărit eu atunci drept în sus.

Trecură puntea printre răchiți și ajunseră de partea cealaltă a gîrlei unde se usca în soarele dogoritor fînul cosit.

— O fi vreo năzărire de-a mea, știi tu... Poate că nu-i decît o floare obișnuită, dar n-o cunosc eu. Uite, puțin mai încolo. Putem să începem să fim atenți.

Pătrunseră printre două trunchiuri groase, de unde se vedea șuvița apei gîlgîind cu salturi mici peste pietre. Era liniște, prea devreme să fie copii la scăldat.

— Uită-te bine, să n-o calci. E numai un firișor, unul singur. Stai! Nu te mișca, Tibi, Uite-o...

Se așezară aproape de ea, în tăcere, abia respirînd, ca și cum floarea ar fi putut să se sperie și să o ia din loc. Era un lujer mititel, înfipt drept în mal. Floarea din vîrf se scuturase, dar se deschideau acum alți doi boboci, proaspeți și plini de viață. Tibi se așeză în genunchi, aplecîndu-se să o privească atent. O mirosi. Nerăbdător, Costin aștepta să vadă ce are să zică.

— Ei? făcu el rîzînd bucuros, cînd îl văzu pe prietenul lui așezîndu-se din nou și clătinînd admirativ din cap. Tibi încă nu spusese nimic. Dar după o vreme întinse o mînă și arătă cu cealaltă drept în mijlocul palmei:

— Vezi? Aici am articolul pentru «Licăriri». Ce noroc mi-a picat!

Costin rămase uimit. I-a picat lui un noroc? Dar nu a lui era descoperirea... Oare n-ar fi mai bine să-i spună chiar de pe acum că scrisese și el ceva? Nu, nici nu se gîndise la «Licăriri» și nici nu era sigur dacă, din punct de vedere științific, însemna o descoperire. Dar simțise un dor nebun să exprime niște gînduri ale lui. Cam toată vara fusese, pur și simplu, fericit. Nu numai floarea o descoperise, ci mult mai multe. Să te scoli în zorii zilei și să pleci la cîmp, cot la cot cu părinții. Să te lași învăluit de toată mireasma lumii, să muncești și să te întorci seara obosit și să fii fericit că ești obosit!

— Trei ipoteze s-ar pune, zise Tibi gînditor. Dar voi vedea. Mă gîndesc dacă n-ar fi bine să prezint mai întîi o comunicare la cerc... Prima ipoteză ar fi: sămînța a fost adusă de apă, de undeva, din altă zonă. A doua... Să mă consult cu tovarășul profesor, încă n-aș vrea. Știi, noi avem un obicei: secretul descoperirii!

Care «noi»? se gîndi Costin mirat. «Mă consult» și «voi vedea»... Pe mine nici măcar nu mă trece la socoteală? Oare ce crede el despre mine acolo, în capul lui?

— A doua ipoteză: dacă floarea...

— Tibi! Stai o clipă: păi «secretul descoperirii» îl știu și eu!...

Tibi se uită într-o parte, rîzînd stînjenit. Își trase un ciorap, întinzîndu-l bine pe gleznă.

— Nu... Nu ziceam despre descoperire în sensul ăsta, că ai dat peste ea adică. Nu. Ca descoperire științifică! zise Tibi, și deschizînd niște coperți, le așeză tacticos pe un petec de iarbă. Apoi scoase din buzunar o cutiuță și din cutiuță o foarfecă. O clămpăni de vreo două ori în fața ochilor lui Costin, închizînd-o și deschizînd-o, cu subînțeles.

— Știi cîntecul: s-o rup se strică, s-o las mi-e frică, că vine altul și mi-o ridică...

«Mi-o ridică»! Adică era floarea lui acum, numai a lui și a nimănui altcuiva... Costin nu înțelegea nimic. Văzu cum forfecuța începe să coboare în picaj spre floare. Strălucea teribil de argintiu în umbra deasă. Și dintr-o dată, Tibi se trezi pe spate, cu foarfeca zburîndu-i pe deasupra capului.

— N-ai s-o rupi, Tibi. Înțelegi? Nici acum și nici, altă dată. Să nu te pună naiba. Eu n-am rupt-o, și nici ei...

Tibi se ridică și se uită speriat la prietenul lui.

— Ce te-a apucat? Care ei?

— Cei din expediție. Care au stat în corturi, acolo... care m-am dus eu în corturi la ei, spuse Costin uitînd de emoție legile gramaticii. Tibi, nu te supăra, n-am vrut să te trîntesc. A venit naturalista lor, o chema Harieta. A stat aici trei ceasuri, s-a uitat la floare și a scris, a tot scris o grămadă de pagini. Pe urmă au plecat, au luat în spinare corturile lor, caietul, **dar nu floarea.** Floarea au lăsat-o aici, Tibi, n-au rupt-o.

UCENICII SCULPTORULUI

Schiță de **SEVER UTAN**

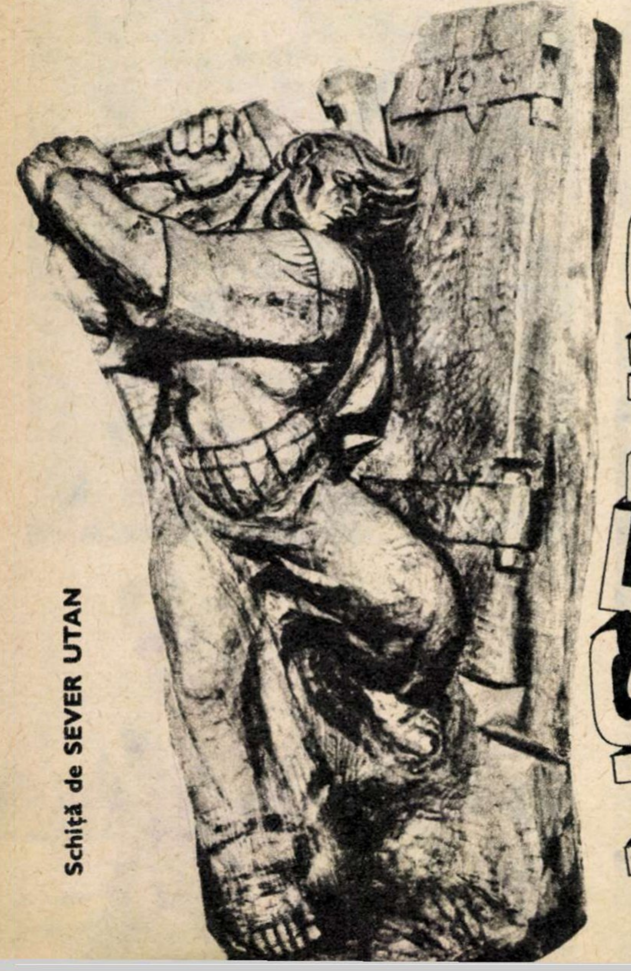

Copiilor școlii din cartierul Valea Roșie le intrase în obicei ca în răgazul scos de sub silințele învățăturii ori ale treburilor de acasă, pe care le făceau la cerința părinților, să dea cîte o raită pînă la atelierele maistrului sculptor. Acesta, un om la peste cincizeci de ani, cu o privire ageră sub streșinele sprîncenelor și ale genelor sure, îi scruta de departe și, în inima lui, se lumina de venirea lor.

— Oamenilor, le zicea el, cînd îi umpleau curtea sau atelierul unde-și desfășura munca, ședeți cuminți pe butuci și laițe și lăsați-mă să-mi gat lucrul.

Si «oamenii», copiii cartierului, se chinceau degrabă și în deplină liniște care unde apuca un loc, și priveau pe urmă un ceas și mai mult cum acesta dezghioca și scobea lemnul, cioplindu-l și dăltuindu-l. Așa de migălos lucra! Erau de obicei, pînă la zece-cincisprezece băieți roată acolo, sub acoperișul și între pereții de sticlă groasă ai atelierului, sau cînd era prea cald sculptorului îi plăcea să lucreze afară, într-un șopron acoperit cu iederă, ori sub un nuc măreț, rămuros din fundul grădinii lui, unde curgea soarele în rîul limpede al muntelui.

— Nu vă stînjenim de la lucru? întrebase într-o zi un băiat cam pistruiat, Ionuț din clasa a șaptea.

— Nu, atîta vreme cît nu grăiți și nu mă zăhăiți de la slujba mea, i-a răspuns sculptorul cu un zîmbet bun.

Copiii erau «buletinul informativ» despre starea sănătății sculptorului, atunci cînd era bolnav. Pentru că nici un fel de alte motive nu-l puteau desprinde altminteri de la lucrul lui zilnic. Sau, dacă pleca din oraș, lipsind o zi, o săptămînă sau mai mult, ucenicii sculptorului știau totul despre maestrul lor: unde plecase, în China sau în Franța, cînd se va întoarce, la ce subiecte lucrează și la ce altele meditează...

— Ce face maestrul?

Și cel întrebat, coleg de bancă cu Ionuț, răspundea pe dată, cu o neascunsă bucurie că știe, dar și cu o falsă modestie și mină de concentrare:

— Acuma se pregătește să sculpteze cîteva subiecte inspirate din basmele minerilor și ale țăranilor din munții noștri...

— Și voi, ce faceți acolo, în preajmă-i? Nu-l încurcați mai mult?

— Noi?! Pf... Noi îl ajutăm, se consfătuiește uneori cu noi..., răspundea cu nefirești ifose cel întrebat și brusc îți întorcea spatele văzîndu-și de drum.

Într-o zi, sub îndrumarea maestrului, la Casa pionierilor luase ființă un cerc al micilor sculptori. Era clar că o primă și sumară înzestrare cu scule o făcuse tot maistrul... Restrîngerea și sărăcia de scule de la acest cerc durase, însă, foarte puțin: nici două săptămîni. Pînă cînd părinții din cartier aflaseră cam ce se întîmplă și cu ce «probleme» se frămîntă, la Casa pionierilor, copiii lor. Atunci, tatăl lui Ionuț făcuse rost de undeva de două ferăstraie, unul mic, de mînă, și altul mare, de tăiat trunchii; al lui Istvan și al lui Mihăiță, roșcovanul aduseseră două rîndele, mai multe și de forme diferite, dălți și scoabe ascuțite, cît și niște ciocane de lemn, iar părinții altor copii găsiseră la I.C.M. și-l reparaseră la uzina din oraș — după programul lor de lucru — un strung mic, cu motor pe care-l montară apoi la Casa pionierilor. Rostuiseră fel de fel de scule trebuitoare și, scurtă vreme după aceea, atelierul copiilor nu mai resimți lipsa sculelor necesare împlinirii și desăvîrșirii pasiunii și artei lor, îndrumate de sculptor. Chiar adulții, în ceasurile de răgaz, veneau aici și-și amestecau lucrul lor cu cel al copiilor, izvodind de sub dălți, din mințile iuți și înaripate, ori mai cumpănite, felurite lucrări de sculptură în lemn, inspirate de basme și legende, de figurile unor eroi populari, care au luptat și s-au jertfit pentru dreptatea și libertatea națională și socială a oamenilor trăitori în acești munți nordici, de locurile și împlinirile noi, pe care urmașii acestora le înfăptuiau acuma pe pămîntul drag al țării. Așa s-a alcătuit și prima expoziție de artă sculpturală a cercului de sculptori de la Casa pionierilor din oraș. Și nimeni nu s-a mirat aflînd și știind că acolo, printre exponatele semnate de copii, figurau și altele, realizate de

Tiberiu culese de pe jos forfecuța, coperțile și bățul. Se foi multă vreme nehotărît, urmărit de privirile lui Costin.

— M-aș scălda, zise el netam-nesam. Lasă să facă alții comunicări interesante. Că de tine nici n-o să le pese cum te cheamă.

Pe Costin îl apucă rîsul.

— Nu-ș' de ce, dar le-a păsat. Numai că nu-mi înțelegeam numele. Hai, scrie aici în caiet cu mîna ta, zicea Harieta, că nu pricepeam nimic. Cum nu pricepeți, măi? N-ați mai auzit voi de numele Râvneanu? Dar de Chibici Râvneanu, prietenul bun al lui Eminescu, n-ați aflat? Râvneanu Costin, na, că scriu cu mîna mea, așa mă cheamă. Parcă mă interogau. Cică eu eram «martorul florii»... Cum, cînd am văzut-o, la ce oră?

—Martorul florii? Să nu mai spui la nimeni prostia asta. Sună ca nuca-n perete...

—Ba lasă, Tibi, că sună bine, zise Costin încetișor. La anul poate să răsară, sau să nu mai răsară. Dar am văzut-o că e portocalie, și seamănă cu o cicoare. Chiar așa mă și gîndeam să-mi intitulez articolul: «Martorul florii»... Dar bineînțeles că, dacă vrei, poți să scrii și tu. Numai să n-o rupi.

Tibi îl privi cu mirare.

— Dar ce... ai scris tu un... articol? Tu n-ai scris niciodată nimic în «Licăriri».

— O să scriu de-acum încolo. Pînă acum n-am avut despre ce...

Costin scormonea cu vîrful sandalei în țărînă. Îi părea rău că fusese prea aspru cu Tiberiu. Privi spre floare. Stătea acolo gingașă, indiferentă la articole, «comunicări», reviste școlare și așa mai departe. Și poate că nici nu era o raritate. Floare rară! E curios dar, cu asemenea cuvinte, se denumesc de obicei nu atît florile, cît alte lucruri. De pildă, prietenia, cu toate că nu-i ceva rar. Dar probabil că în sensul... «Extraordinar! se miră Costin, în gînd. Deștept m-am mai făcut eu vara asta! Aproape filosof... Ai grijă de tine, floricico. Eu n-am să te pot păzi toată vacanța. Serios!»

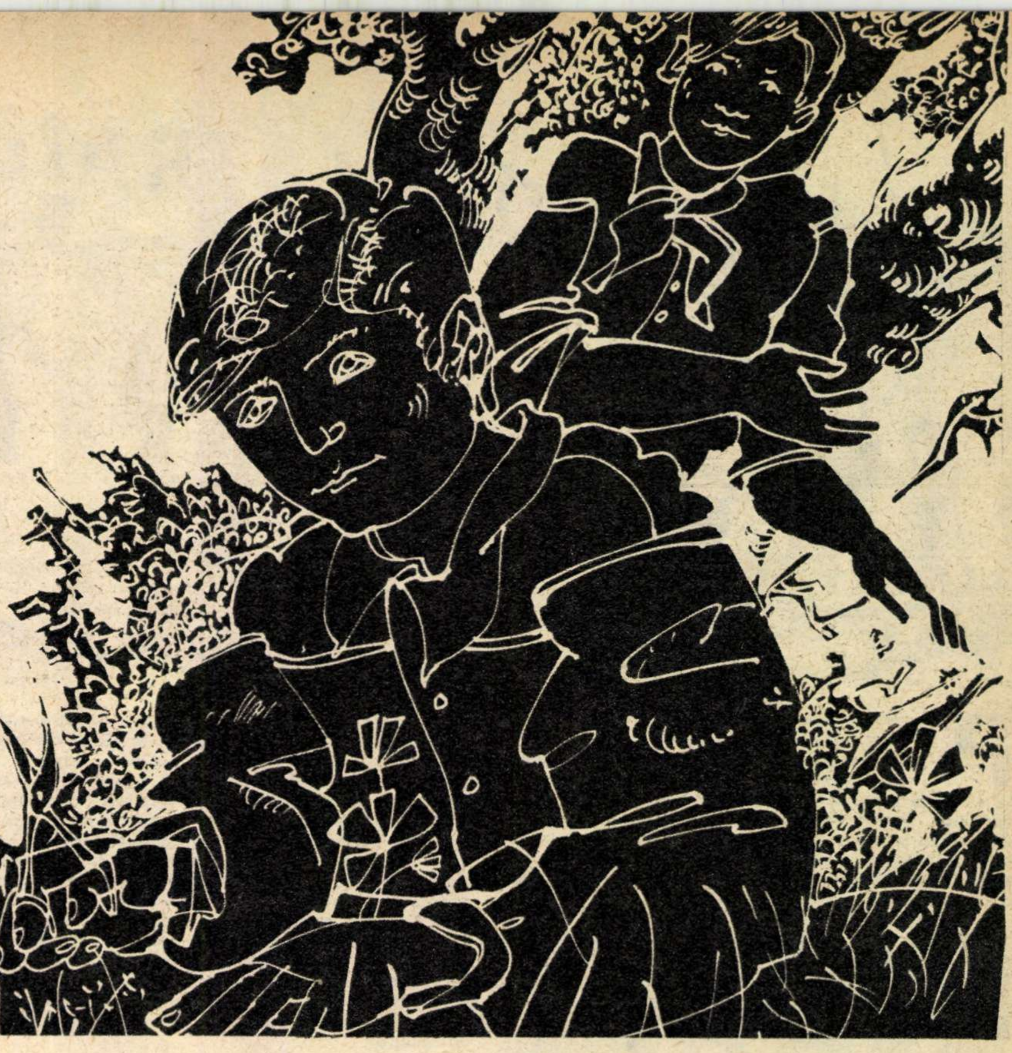

Ilustrație de MIRCEA DUMITRESCU

---

cîțiva părinți.

...În primăvara aceasta, Ionuț și Istvan trecuseră într-o zi, mai spre seară, pe la casa sculptorului și-l găsiră întrucîtva mai supărat, cum nu-i era în fire, și bombănind niște vorbe neînțelese de cei doi copii. Se ținură mai departe la început, neîndrăznind să-l tulbure din frămîntarea lăuntrică a lui, uitîndu-i-se însă împrejur, cu ochii, cînd la el cînd în pămînt, neștiind cum și în ce fel să procedeze. S-o tulească oare iute de acolo, spunîndu-i repede și înghițit: «Noi am plecat maistre, bună seara!»; sau să mai aștepte, și să vadă ce se va întîmpla încă, dacă sculptorul o să le adreseze sau nu, în cele din urmă, vreo vorbă bună, cum îi era obiceiul. Așteptară deci, cu inimile pitulice. Îngrijorarea copiilor era cu atît mai mare cu cît știau, ca de altfel foarte mulți oameni din oraș, și tocmai din acel motiv erau sincer îngrijorați, că sculptorul suferise și fusese, în ultima iarnă, destul de bolnav. Cu inima. Dar acuma era altceva, cu sănătatea o ducea destul de bine, dacă se poate și așa spune despre un om ce depășise un infarct. Ceea ce îl preocupa și se exterioriza destul, ca cei doi copii să sesizeze, era un nou gînd artistic. Anume, să realizeze o sculptură, un bust eventual, care să redea cît mai sugestiv vibranta și bărbăteasca înfățișare a unui luptător român din mica, dar dîrza și viteaza oștire a voievodului transilvănean Gelu. Pentru această lucrare, sculptorul avea nevoie de un trunchi de paltin, deosebit. Trebuia să întrunească multe calități: să aibă, în primul rînd, grosimea necesară și să fie fără nici un viciu, fără nici un nod. Deci, un arbore falnic, care — pentru ideea lui artistică — să-și jertfească o viață poate de un veac! Or, sculptorul, avea un obicei: singur colinda pădurile, munții cînd își căuta, cînd își alegea lemnul în trupul căruia avea apoi de gînd să-și transfigureze opera de artă. Iar de data asta era nemulțumit fiindcă știa că medicul, care îl vizita tot la două zile, îi va interzice categoric hoinăreala la care se gîndea cu nostalgie. Avea — sigur că așa avea să facă! — să invoce boala lui de inimă, să-i alarmeze soția, și nu numai atît, dar să-i ridice împotriva unei astfel de plimbări pe toți cunoscuții și autoritățile din oraș. «Hotărît lucru, uneori medicii sînt o belea pe capul unui sculptor!» își zise, și trase cu coada ochiului înapoi, peste umăr, la cei doi copii care nu-l slăbeau din ochi, umblînd tot așa fără rost, după el, printre ficușii scoși la aer în grădina casei.

— Voi, băieți, nu sînteți de părerea mea? îi întrebă apoi.

——Noi sîntem totdeauna și orișicînd de aceeași părere cu dumneavoastră! se grăbiră, într-un glas, să-i răspundă.

— Zău?! se însenină amuzat sculptorul.

— Da, numai să știm, însă, despre ce este vorba... răspunseră în același fel copiii.

— Aveți dreptate...

Și le povesti de-a fir în păr toate cîte le pritocise și moșmondise el pînă atunci, inclusiv gîndul de la urmă, referitor la medici. Băieții îl ascultaseră cu cea mai desăvîrșită atenție, apoi, amîndoi din același lăuntric îndemn îi spuseră:

— Noapte bună, maestre, noi acuma plecăm acasă!

A doua zi, după această întîmplare, era duminică. Bineînțeles, elevii școlii din cartier nu-l deranjau duminica pe sculptor. Erau de-ajuns celelalte zile din săptămînă. De altfel, toată ziua aceea el stătuse închis în bibliotecă și în atelier, unde osteni la schițele pentru plănuita lui sculptură. E de-ajuns însă că luni dimineața, cînd se trezi ca de obicei, îndată ce afară se făcea ziua, cînd să intre în atelier, văzu în pragul casei un trunchi de paltin de toată frumusețea, gata decojit și fără nici un nod, lung de vreo doi metri și gros de aproape o jumătate de metru. Cine i-l adusese aici, tocmai așa cum l-ar fi ales din pădure și el? Era darul copiilor de la școala din cartierul Valea Roșie și al părinților lor, care fuseseră la ocolul silvic și-i aduseseră lemnul din care să se întrupeze acel oștean român din îndepărtatul timp al voievodului Gelu.

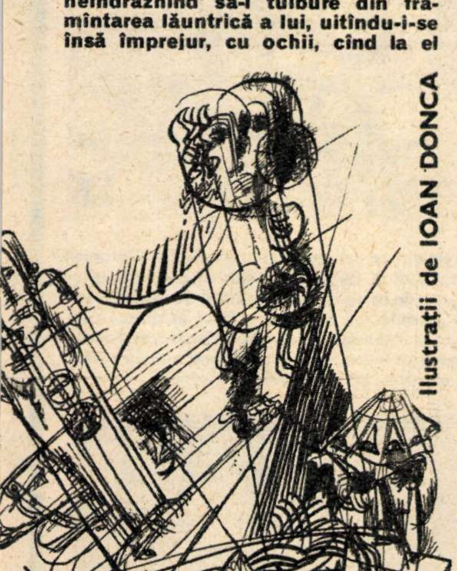

Ilustrații de IOAN DONCA

Oameni-copaci

La început a fost pădurea,
Cu soarele prelins pe coaja
copacilor albi

Ca o dorință.
Cînd inima începe să le bată,
Și frunzele să le picure,
Mușchiul soarbe lumină.
Fiecare om e un copac
Și fiecare copac este un om.
Cînd copacul trosnește și cade,
Omul prinde rădăcină și
semințe.
Copacii vorbesc în șoapte
— îi auzi?
N-auzi cum crengile lor cresc
Și se-mpreună?
E copacul tău ce-a răsărit din
tine.
Seva lui curge în vinele tale
Și clocotește verdeața.

OANA GHIVIRIGĂ
elevă, București

PRETUTINDENI TRĂIESC COPII

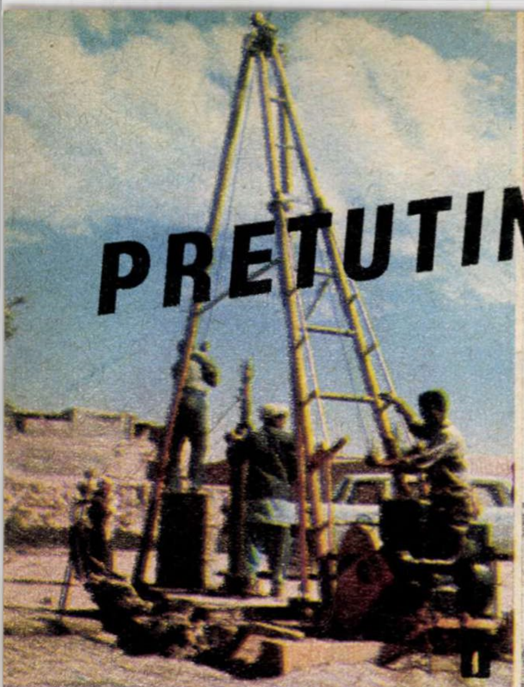
1

2

Pentru o bună parte din omenire, lipsa de apă constituie una dintre cele mai acute probleme. Ca să asigure necesarul familiei, femei și copii, din regiuni lipsite de apă, pornesc în căutarea ei, odată cu ivirea zorilor, parcurgînd distanțe de zeci de kilometri. Uneori sînt strînse cu grijă chiar și picăturile de rouă ce se adună pe frunzele plantelor. În așa-numitul anotimp uscat cînd, din cauza căldurii toride și a absenței ploii, fîntînile și albiile rîurilor sînt gata să sece, lipsa de apă ia proporții dramatice.

3

În Afganistan — țară situată în partea central-sudică a continentului asiatic — lipsa apei se face resimțită mai ales în localitățile rurale, în ținuturile cu stînci golașe și cîmpii deșertice. Numărul insuficient al fîntînilor și puținele cursuri de apă abia — abia pot — satisface cerințele.

De la fîntînile situate uneori la mari distanțe, apa este adusă în burdufuri de piele, cu ajutorul asinilor, sau în vase de lut, iar pentru a asigura hrana și apa necesară animalelor, păstorii nomazi își poartă turmele pe distanțe de zeci și chiar sute de kilometri. În aceste condiții forarea unei noi fîntîni și aducerea apei în sat, prin conducte, constituie o adevărată binefacere, așteptată cu bucurie mai ales de copii. În imaginile pe care vi le prezentăm (1 și 2) au fost surprinse două momente semnificative: în timp ce o echipă de muncitori lucrează la forarea unei fîntîni, copiii satului, strînși deasupra unui povîrniș de nisip, îi urmăresc cu atenție.

*

Pornind pe calea dezvoltării independente, Republica Unită Tanzania depune toate eforturile pentru a asigura tinerei generații condiții de creștere și educare din ce în ce mai bune. În toate regiunile țării se află în curs de aplicare programe de sănătate menite să asigure copiilor o alimentație echilibrată și igienică precum și programe de învățămînt. La sate, se construiesc numeroase școli la ridicarea cărora pot fi văzuți adesea și copiii, care lucrează alături de părinți și profesori. O mare atenție este acordată predării cunoștințelor agricole și aplicării lor în practică. Astfel, copiii învață tehnicile de cultivare a pămîntului, modalități de semănare și îngrijire a culturilor de soia, bogate în proteine, precum și a altor plante care permit îmbunătățirea producției alimentare. În același timp, părinții își familiarizează copiii cu muncile în gospodărie, învățîndu-i să lucreze tot felul de ustensile casnice. Iată o scenă dintr-o localitate rurală: în timp ce mama pisează boabele necesare pentru pregătirea mesei, fetița împletește un coș în care vor fi culese fructele (foto 3).

*

O romantică imagine de vacanță a pionierilor din Uniunea Sovietică: în timpul scurtului popas pe care un grup de excursioniști l-au făcut în luminișul pădurii, «bucătarul» se află la post. Această scenă poate fi întîlnită în aceste luni de vară în întreaga Uniune Sovietică, de la Murmansk la Vladivostok, din Peninsula Ciukotsk pînă în însorita Crimee. Pentru că, pe bogata agendă a verii, copiii sovietici au înscris nenumărate actiuni de cunoaștere a frumuseților țării, excursii și drumeții pe cărările munților, de-a lungul rîurilor, în pădurile răcoroase ale taigalei sau pe țărmul însorit al țării (foto 4).

*

Pentru milioanele de copii din Republica Socialistă Vietnam, această vară a anului 1976 va rămîne de neuitat: în zilele ei au trăit marea bucurie a unui vis împlinit — reunificarea țării sub steagul socialismului.

Drapelul Republicii Socialiste Vietnam flutură acum deasupra întregului teritoriu al patriei libere și independente, iar paralela 17, care a divizat ani de-a rîndul Vietnamul, a redevenit o noțiune pur geografică. Întregul popor vietnamez a pornit cu entuziasm la munca de reconstrucție și înflorire a țării. Copiii participă cu dragoste la muncile practice, în atelierele școlilor și uzinelor, pe ogoare, în livezi și peste tot unde își pot aduce după puterile lor contribuția (foto 5).

5

Membrii uneia dintre echipele artistice ale Casei pionierilor din Plevna — R.P. Bulgaria. Ei sînt bine cunoscuți și apreciați nu numai de colegii lor din oraș, ci și de nenumărații prieteni, copii și adulți, pe care și i-au făcut în timpul turneelor efectuate în localitățile apropiate. Dragostea pentru cîntecul și dansul popular, talentul cu care interpretează au făcut din ei niște artiști îndrăgiți (foto 6).

4

6

LIRA DE AUR

(Urmare din pag. 2)

Concursul văzut de :

Ion Dumitrescu. Concursul de la Suceava constituie un îndemn pentru muzică, în folosul muzicii. Este un act de cultură care a cunoscut an de an îmbunătățiri calitative. Trebuie să sprijine în continuare minunata inteligență, talentele care înfloresc în cadrul pionieriei în așa fel încît titlul de laureat «Ciprian Porumbescu» să devină referință. Iar compozitorilor, să le cerem să creeze lucrări speciale destinate acelora care se prezintă în concurs.

D. D. Botez. Concursul are ca principal obiectiv educația artistică a copiilor, dar și a publicului, care este invitat să participe la concerte. Ca președinte al juriului constat că s-au făcut mari progrese de-a lungul celor cinci ediții. Rezultatele sînt frumoase. A crescut foarte mult răspunderea profesorilor care-i pregătesc pe copii. Repertoriul însă nu este totdeauna bine ales. Noi urmărim să vedem în interpretarea copiilor linia lor de gîndire, expresivitatea ba, chiar mai mult, personalitatea. De aceea nu cerem neapărat să se aleagă piese dificile, de înaltă virtuozitate, dorim mai ales, texte care să pună în valoare calitățile interpretului.

Marin Constantin. Particip pentru prima dată la acest concurs și încerc un sentiment de mîndrie patriotică, văzînd cum se pregătește la noi generația care mîine va duce mai departe faima muzicii românești. Am colindat lumea întreagă și nicăieri n-am întîlnit o asemenea grijă pentru creșterea talentelor foarte tinere. Atîția copii adunați laolaltă, cărora li s-a creat posibilitatea să-și manifeste talentul, să se confrunte, este un plăcut subiect de meditație pentru mine. Minunat este că purtătorii cravatelor pionierești au prezentat microrecitaluri în întreprinderi, învățînd de pe acum că arta lor este destinată marelui public.

Lavinia Tomulescu (lector universitar – Conservatorul «Ciprian Porumbescu» — București). În prezentul concurs s-au aflat printre noi cîțiva dintre laureații unor ediții precedente: Liliana Ciulei, care este astăzi distinsă cu prestigiosul premiu internațional «Jan Sibelius» — Helsinki și pe care am avut prilejul s-o vedem aici într-un recital și Cristian Văleanu, care și el, deși foarte tînăr, și-a cîștigat de pe acum un nume. Lor li se alătură Mihaela Martin, Carmen Mihalache și alții. Toate acestea ne confirmă că acest concurs este o adevărată rampă de lansare a talentelor pionierești.

Turism și sănătate

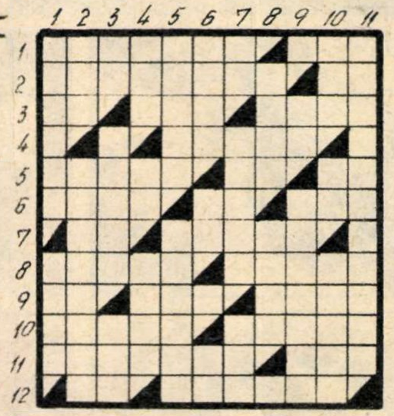

ORIZONTAL:
1) Stațiune balneo-climaterică din județul Brașov, care găzduiește o cunoscută tabără. Ana, Roșu, Techirghiol, Ursu (sing.). 2) Renumită stațiune vîlceană, cu numeroase izvoare minerale. La fel. 3) Ancorat în port! Miraculos factor de cură. Cel mai important izvor al stațiunii Buziaș. 4) Localitate balneară din județul Bistrița-Năsăud. 5) Stațiune cu climat subalpin, ape carbogazoase și bicarbonate din județul Brașov. Într-un gînd! Factorii naturali de cură îi stau la dispoziție. 6) Orășel în Brazilia. Număr (abr.). Constanța (abr.). 7) Centigram (abr.). Comună de importanță turistică și balneară în județul Suceava. 8) Se tratează pentru a fi vindecată cu «izvoarele de sănătate» ale stațiunilor noastre. De culoarea grînelor coapte (fem.). 9) Primele din abecedar! Curelușă de meșină. Vest. 10) Rezervație naturală în Delta Dunării, între brațele Chilia și Sulina, cu aspect de vegetație tropicală. «Copiii Căpitanului ...», roman de Jules Verne. 11) Poate fi tratată în stațiunile Buziaș, Covasna, Lipova, Tușnad, Vîlcele ș.a. Interjecție care exprimă mirarea. 12) Plantă textilă. Importantă stațiune litorală situată între Techirghiol și Marea Neagră.

VERTICAL:
1) Centru balnear și turistic, cu un complex mănăstiresc, cu bogate monumente istorice și naturale, în județul Vîlcea. Stațiune în județul Mehedinți, cu ape oligotermale, mezotermale și sulfuroase. 2) De-a lungul său se întinde o salbă de stațiuni balneo-climaterice renumite: Tușnad, Malnaș, Bodoc, Călimănești, Ocnele Mari, Govora. Stațiune de interes local în județul Suceava, cu climat subalpin. 3) La intrarea în Mangalia! Stațiune pe Valea Prahovei, între Bușteni și Predeal. Se bronzează la soare. 4) Rîu în U.R.S.S. Primește! Orășel în sudul R.P. Chineze. 5) Actor care a jucat în filmele «Dimitrie Cantemir» și «Mușchetarul român». Rîu mic (reg. pl.). 6) Din Țara Oașului. Ba! Costea Florescu. 7) Dumitru Tudor. A practica un sport acvatic, care pune în mișcare întreaga musculatură. Oraș în Niger. 8) Personaj mitologic. Nour (reg.). 9) Țese! Cu sute de cabane și priveliști de neuitat, ne îmbie la o recreare activă. 10. Trag ațele! Din lot. Luna în care începe vacanța mare și odată cu ea taberele la mare și la munte. 11. Stațiune vîlceană de renume european.

DICȚIONAR: UAUA, ONA, LIEM, GAO, IOED

CLUBUL LOGICIENILOR

La cererea cititorilor reluăm o mai veche rubrică de succes a revistei noastre: «CLUBUL LOGICIENILOR». Rubrica este susținută de distinsul nostru colaborator prof. univ. doctor docent EDMOND NICOLAU.

Zi călduroasă de vară. La plajă, Ionel se întîlnește cu prietenul său Mihai, care, cu un bețișor în mînă, socotește ceva pe nisipul netezit.

— Salut, Mihai — era să-ți spun Arhimede, că și el calcula pe nisip. Dar ce e cu tine?

— Cînd ai o pasiune, o ai și în vacanță. Dar acum mă gîndeam la Haiduc, cîinele nostru de la Brăila.

— Ce legătură are Haiduc cu matematica?

Direct nu are. Dar prin mine... Mă gîndeam la următoarea situație: dacă aș avea o sfoară lungă cît ecuatorul și aș mai lungi-o cu un metru, Haiduc ar putea trece între sfoară și Pămînt?

— Te gîndești, desigur, că sfoara lungită ar sta, prin vreun mijloc oarecare, la aceeași distanță față de toate punctele ecuatorului. Știi că circumferința Pămîntului la ecuator este de 40 000 km? Poate ai nevoie de această cifră în calcule.

— E chiar așa. Dar care să fie rezultatul?

●

Răspuns. Să notăm cu **L** lungimea inițială a sforii și cu **L+1** noua sa lungime. Prima dată, raza pămîntului este **R**, a doua oară, raza circumferinței va fi **R+x**. Relația dintre lungimea cercului și circumferință e prima dată $L = 2\pi R$, și a doua oară $L+1 = 2\pi(R+x)$. Scădem cele două relații și obținem $1 = 2\pi x$, deci creșterea razei este de circa 16 cm. Dacă Haiduc este un cățel de proporții destul de mici, va putea să se strecoare pe sub sfoară!

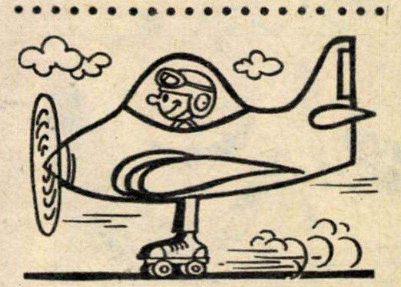

EXPEDIȚIONARI PE CĂRĂRILE PATRIEI

Expedițiile «Cutezătorii» sînt în plină desfășurare. Mii și mii de participanți la cea de a VIII-a ediție a acestei mari acțiuni pionierești se află, în aceste zile de vacanță, pe cărările patriei în originala postură de expediționari, de unde ne trimit la redacție vești care ne vorbesc despre succesele înregistrate, despre bucuriile trăite de-a lungul traseelor.

● În nordul țării, în zona Luna-Șes, Negrești-Oaș, a răsărit — nu de mult — și continuă să strălucească o nouă... stea polară. Este vorba despre echipajul cu acest nume de la Liceul nr. 2 din Satu Mare. Într-o telegramă expediată pe adresa redacției noastre, membrii acestui echipaj ne informează, concis, despre cele trei obiective principale ale expediției lor, deja realizate în cea mai mare parte: 1. refacerea unor trasee turistice marcate, cu ani în urmă; 2. acțiuni de protecție a mediului înconjurător; 3. propagandă în favoarea practicării turismului în mod civilizat, cu grijă față de frumusețile și bogățiile acestei zone.

● Din Delta Dunării, pioniera Rica Lupu, căpitanul echipajului «Independența» de la Casa pionierilor din Galați, ne scrie despre minunatele zile de vacanță petrecute de ea și de colegii ei de echipaj în această «împărăție a apelor și a stufului», unde pe lîngă numeroasele studii asupra florii și faunei, asupra vieții și obiceiurilor oamenilor de pe aceste meleaguri ale patriei, au și prilejul să facă baie și plajă și să admire «frumuseți de neînchipuit». Și ca să ne convingă de adevărul acestei afirmații, Rica ne trimite o lungă poezie-pastel intitulată «Răsăritul soarelui la Caraorman» din care vă oferim o strofă:

«În tăcute ascunzișuri
Se-aud zvonuri de-odat,
In castelele din papuri
Lumea toată s-a sculat»

● Cu cîteva zile în urmă, echipajul «Bîrlad 801 F», compus din nouă pioniere din acest oraș și un profesor comandant — *Ioan Florea* — s-au întors dintr-o originală expediție cicloturistică efectuată pe urmele eroilor neamului: Bîrlad, Vaslui, Mărășești, Oituz, Șelimbăr, Sibiu, Turnu Roșu, București — Bîrlad, traseu de-a lungul căruia au vizitat cimitire și monumente ale unor eroi ai luptei pentru independența patriei, s-au întîlnit și-au stat de vorbă cu urmași ai acestora. Recent am primit la redacție o nouă veste: a pornit la drum echipajul «Bîrlad 801 B», format din nouă băieți conduși de același profesor, care mergînd tot pe urmele eroilor, vor străbate pe biciclete 2 500 de kilometri.

CONSTANTIN DIACONU

UN MILION DE PRIETENI

● **TEATRU ÎN... TEATRU.** Pe strada din cartierul bucureștean Balta Albă, ba, mai mult, chiar în blocul unde locuiește cititorul nostru **Octavian Stolnic**, 13 ani, s-a mutat o familie din care face parte și Didel, un băiat de aceeași vîrstă cu Octavian. Lui Octavian îi place teatrul; scrie piese, e actor, pictor de decoruri și, mai ales, regizor. Împreună cu copiii din bloc a alcătuit o echipă cu care dă tot felul de spectacole seara, pe o scenă improvizată în umbra tufișurilor, care mărginesc aleea din spatele blocului. Dar — și aici începe ceea ce Octavian numește «ghinionul meu» — surpriză: Didel, noul venit, are aceeași pasiune! Și el scrie piese, și el desenează decoruri, și el imaginează costume, și el e... regizor! **«Are idei bune, e talentat,** recunoaște Octavian. **Băieții și fetele din echipă nu mai știu acum de cine să asculte: de el sau de mine?»** Dragă Octavian, este evident că la tine se manifestă îngrijorarea de a nu mai fi singurul și cel mai bun animator al echipei. Nu cumva e vorba de puțin... egoism? Cred că, judecînd echitabil lucrurile, nu există nici un motiv de conflict între tine și Didel. Ai tendința de a exagera, de a face teatru în... teatru. Cel mai bine ar fi să regizați, rînd pe rînd, o piesă tu, o piesă el! La urma urmelor, e un adevărat privilegiu pentru «teatrul vostru de bloc» să aibă doi regizori atît de entuziasti! ● **ECHIPAMENT.** Mai mulți cititori din **Domnești-Ilfov** mi-au scris vara trecută, și îmi scriu și acum, că ar dori să găsească în magazine un fel de pantaloni cu platcă, sau pantaloni — șorț, sau salopete fără mîneci, nici eu nu știu cum să le mai spun dar **«să fie ceva lejer, trainic, elegant și rezistent, cu care să putem munci la cîmp sau să ne jucăm, pentru a nu strica îmbrăcămintea obișnuită».** Pînă cînd fabricile producătoare se vor decide să vă îndeplinească această dorință cît se poate de îndreptățită, încercați să vă descurcați în felul următor: cumpărați din comerț tercot sau doc «bleus jeans» — prețul e foarte convenabil — și rugați-le pe mamele sau surorile voastre mai mari să tragă la masina de cusut modelul dorit. Ideea nu-mi aparține: cunosc un băiat care și-a realizat singur un astfel de «echipament» pentru muncă, joacă, sport. Îmi spunea chiar că l-a distrat cusutul la mașină. Mai ales că nu înțeapă... ● **JUDO. Stan Tîlvescu** din Timișoara ne roagă să-i dăm cîteva indicații pentru a învăța judo-ul — care-l atrage foarte mult — în compania unui prieten. Singura indicație pe care ți-o pot oferi: adresează-te secției de judo a unui club din localitate. Acest sport nu poate fi învățat decît **sub supravegherea specialiștilor,** altfel tentativa ar fi infructuoasă și mai ales periculoasă. ● **DESIGN. Marica Stănescu** din Pitești este interesată să știe — locuiește doar în «cetatea autoturismului Dacia 1300» — cum ar putea deveni desenatoare sau, mai modern «designer» de caroserii auto. Străduiește-te, în egală măsură, să studiezi desenul artistic, desenul tehnic și, bineînțeles, automobilul. Aștept să-mi trimiți primele tale proiecte de caroserii.

OVIDIU ZOTTA

Ca de obicei, scrisorile adresate acestei rubrici vor purta mențiunea **«Un milion de prieteni».**

Nr 66

COLUMNĂ ÎN MILENII

EPISODUL XI

ADAPTARE DE VASILE MĂNUCEANU DUPĂ TITUS POPOVICI
DESENE: VIORICA ȘI VINTILĂ MIHĂESCU

REZUMATUL EPISOADELOR PRECEDENTE:

Conduși de viteazul Tiberius, romanii rămași în Dacia construiau o puternică cetate, care să stăvilească la nevoie năvala barbarilor dinspre miazănoapte. Nu departe de cetate se afla o tainică așezare unde-și aflaseră adăpost familiile căpeteniilor dace. Aici poruncea neimblînzitul Gerula, care jurase să răzbune moartea regelui Decebal.

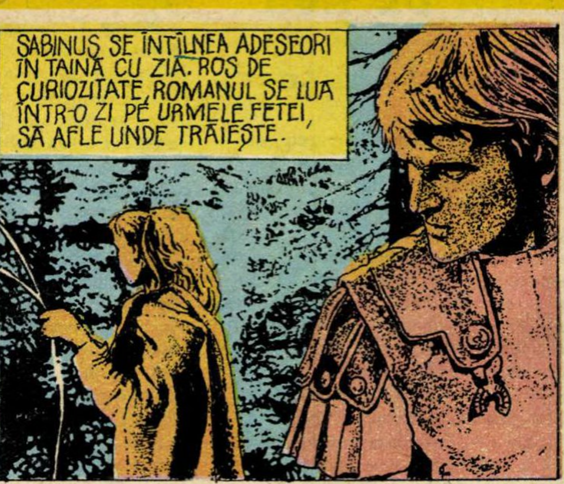
SABINUS SE ÎNTÎLNEA ADESEORI ÎN TAINĂ CU ZIA. ROS DE CURIOZITATE, ROMANUL SE LUĂ ÎNTR-O ZI PE URMELE FETEI, SĂ AFLE UNDE TRĂIEȘTE.

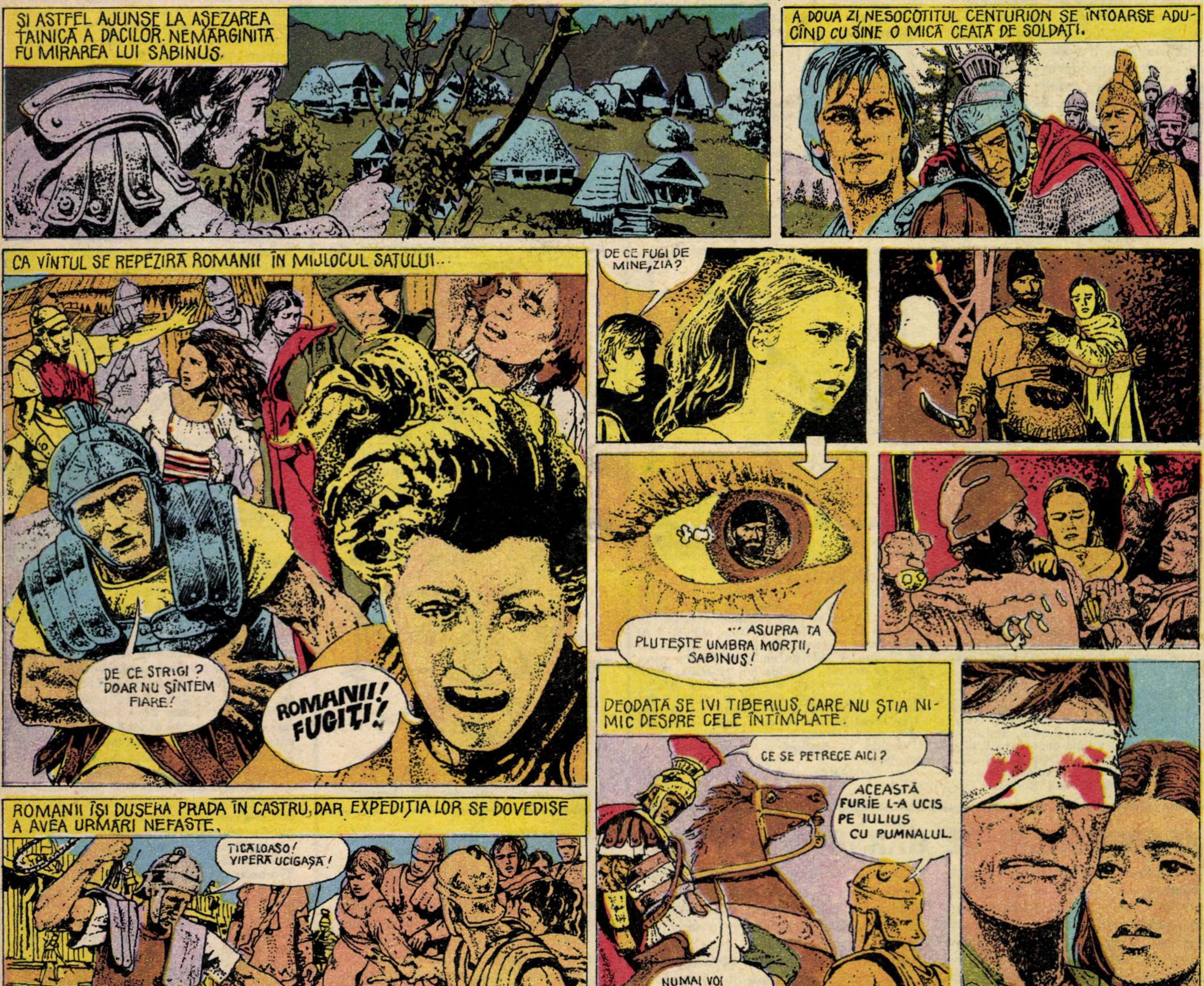
ȘI ASTFEL AJUNSE LA AȘEZAREA TAINICĂ A DACILOR. NEMĂRGINITĂ FU MIRAREA LUI SABINUS.
A DOUA ZI NESOCOTITUL CENTURION SE ÎNTOARSE ADUCÎND CU SINE O MICĂ CEATĂ DE SOLDAȚI.
CA VÎNTUL SE REPEZIRĂ ROMANII ÎN MIJLOCUL SATULUI...
DE CE STRIGI ? DOAR NU SÎNTEM FIARE!
ROMANII! FUGIȚI!
DE CE FUGI DE MINE, ZIA?
... ASUPRA TA PLUTEȘTE UMBRA MORȚII, SABINUS!
ROMANII ÎȘI DUSERĂ PRADA ÎN CASTRU, DAR EXPEDIȚIA LOR SE DOVEDISE A AVEA URMĂRI NEFASTE.
TICĂLOASO! VIPERĂ UCIGAȘĂ!
DEODATĂ SE IVI TIBERIUS, CARE NU ȘTIA NIMIC DESPRE CELE ÎNTÎMPLATE.
CE SE PETRECE AICI?
ACEASTĂ FURIE L-A UCIS PE IULIUS CU PUMNALUL.
NUMAI VOI SÎNTEȚI VINOVAȚI! UNDE-I SABINUS?
SÎNT AICI, TIBERIUS... DAR NU MAI VĂD... M-A ORBIT... DACUL ACELA... CU SABIA...
(Va urma)

ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile **P.T.T.R.** Cititorii din străinătate se pot abona prin **ILEXIM** — serviciul export-import presă — Calea Griviței nr. 64-66, P.O.B. 2001, telex 011226 București

REDACȚIA: **Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10**
ADMINISTRAȚIA: **Editura «Scînteia»** ● *TIPARUL;* **C.P.C.S.**

Prezentarea artistică: **ALBIN STĂNESCU**
Prezentarea tehnică: **NIC NICOLAESCU**

12 PAG
1 LE

● Redactor-șef: MIHAI NEGULESCU ● Redactor-șef adjunct: SILVIU TOTEA ● Secretar responsabil de redacție: IOAN DONCA

Cutezătorii 32

JOI, 5 AUGUST 1976,
ANUL X (NR. 463)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

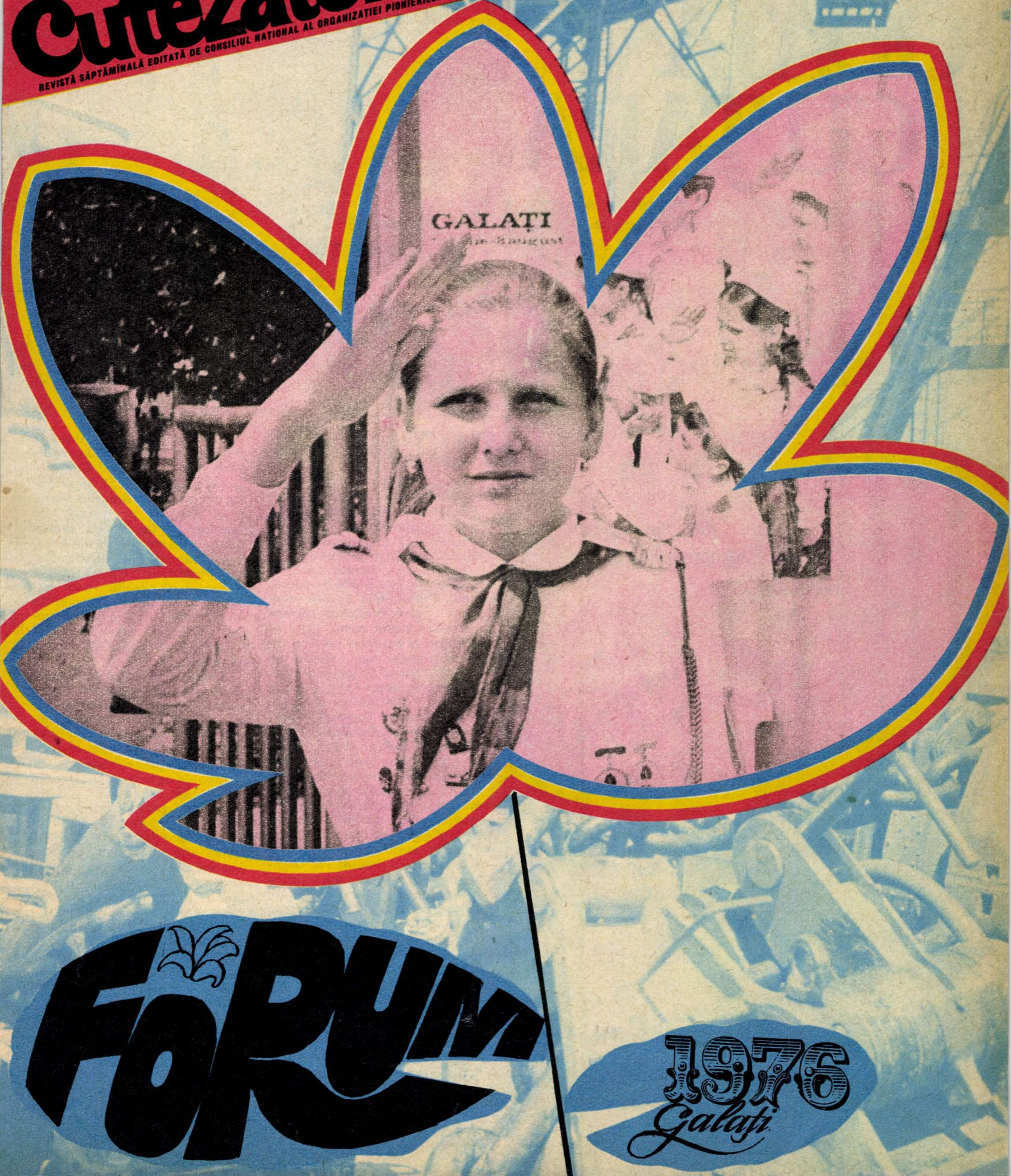

FORUM

1976 Galați

CREŞTEM ODATĂ CU ŢARA

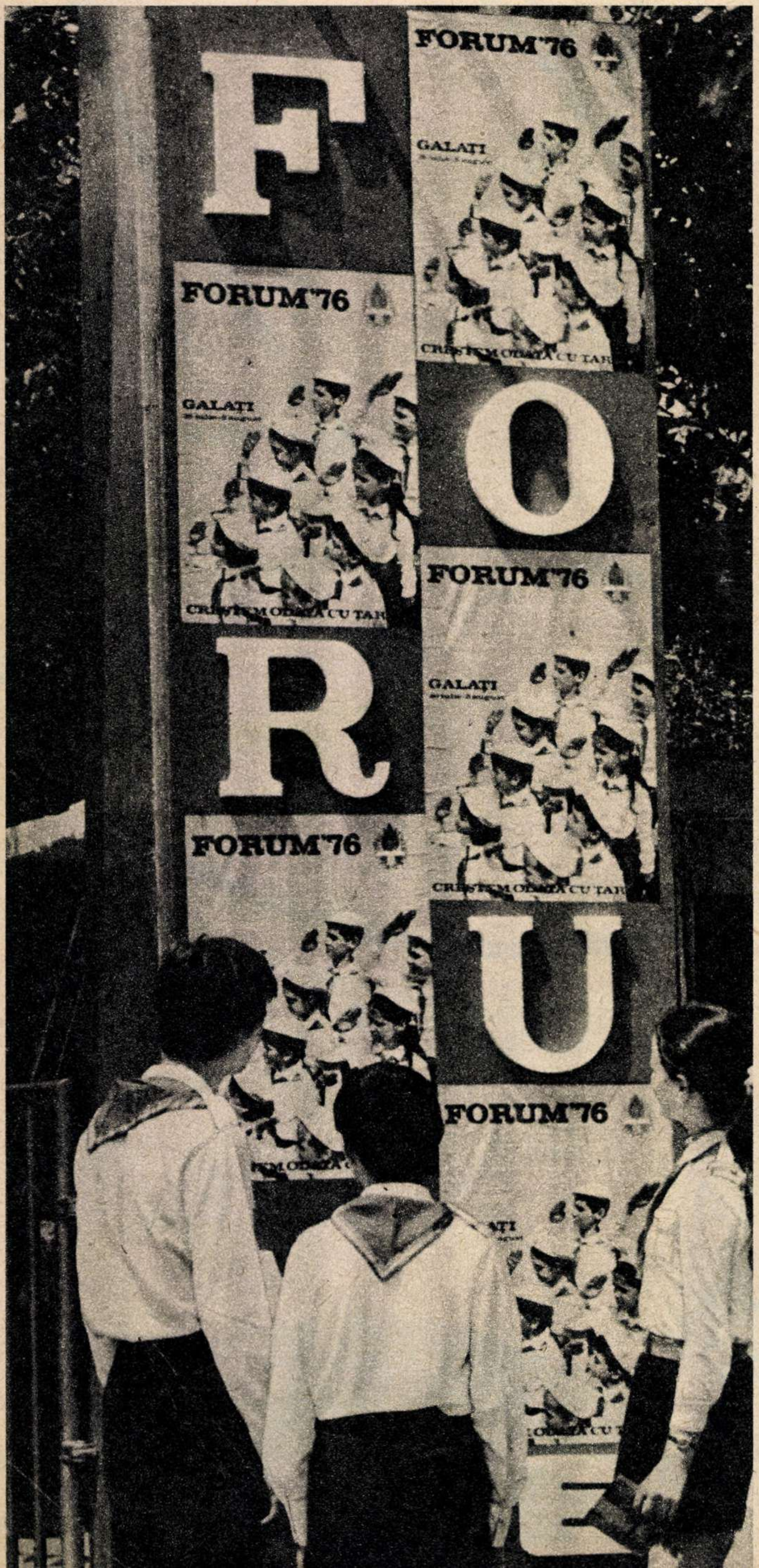

FORUM '76

Galaţi, 26 iulie.

Municipiul dunărean cunoaşte în această zi exuberanţa sărbătorilor pionieriei: Are loc deschiderea festivă a celui de al V-lea Forum Naţional al Pionierilor!

Tabăra din incinta Liceului metalurgic este gătită de sărbătoare. Trompetele anunţă începerea ceremonialului pionieresc. Cei peste patru sute de purtători ai cravatei roşii cu tricolor primesc cu bucurie pe tovarăşii Ioan Bejan, prim-secretar al Comitetului municipal Galaţi al P.C.R., primarul oraşului, Constantin Boştină, preşedintele Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, Catinca Simion, membru al Biroului Comitetului judeţean Galaţi al P.C.R., inspector şcolar general, membri ai Biroului Comitetului municipal de partid, reprezentanţi ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, activişti ai C.N.O.P. şi ai Consiliului judeţean al Organizaţiei pionierilor, cadre didactice, pionieri, utecişti, părinţi.

Pioniera Daniela Drogoreanu, comandanta unităţii din tabăra Forumului, rosteşte: «Unitate, pentru raport, drepţi!...»

În cînt pionieresc, drapelul tricolor se înalţă sus, pe catarg.

Adresîndu-se pionierilor, primarul municipiului gazdă exprimă bucuria gălăţenilor de a-i primi pe solii pionieriei româneşti reuniţi la cel de al V-lea Forum Naţional în bătrînul port dunărean refăcut din temelii, devenit în anii socialismului un oraş modern în plină dezvoltare şi înflorire.

În centrul careului înaintează Genoveva Lupu, pionier-locţiitor al preşedintelui Consiliului judeţean Galaţi al Organizaţiei pionierilor. «Bine aţi venit, dragi prieteni, pe meleagurile noastre, îşi începe ea urarea adresată participanţilor la Forumul Naţional. Dezbaterile pionereşti să devină o largă tribnnă prin care să stabilim cele mai bune metode de muncă pentru traducerea în viaţă a îndemnurilor adresate de tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU tinerei generaţii.»

«Forumul să devină o tribună de popularizare a celor mai interesante iniţiative pionereşti menite să contribuie la formarea noastră ca oameni noi, demni urmaşi ai comuniştilor», spun în salutul lor reprezentanţii unităţii de pionieri de la Şcoala generală nr. 10 din Galaţi.

«În aceste zile, Galaţiul, vechi centru muncitoresc, să fie locul în care pionieria să găsească forme noi, superioare creşterii noastre conform Programului educaţiei prin muncă şi pentru muncă, în spirit revoluţionar», şi-au exprimat gîndurile reprezentanţii pionierilor de la Şcoala generală nr. 8 din Tecuci.

Atît pionierii care au adus salutul lor Forumului Naţional cît şi cei prezenţi în tabără au hotărît ca întreaga lor activitate, pe care o vor desfăşura sub genericul «NOI CREŞTEM ODATĂ CU ŢARA». să constituie un răspuns entuziast al pionieriei la îndemnurile adresate tinerei generaţii de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Congresul educaţiei politice şi al culturii socialiste.

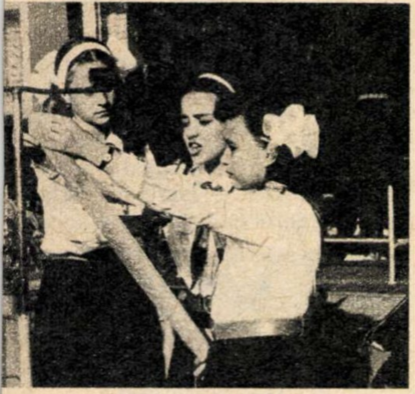

FORUM '76

Asemenea florilor îţi desfaci petalele în zori,
Să primeşti albinele harnice;
Vin la tine ca la un izvor limpede
Purtătorii cravatelor roşii cu tricolor;
Asemenea florilor aşternute pe pămîntul reavăn
Adăpi pomii să crească-nalţi cît brazii;
Ca razele de soare şi albastrul cerului
Înconjori toate mlădiţele ţării.
Eşti, FORUM, tinerescul nostru SFAT
Ce-nscrii în viaţa noastră drumul de urmat.

IRINA ANDRIAN,
Casa Pionierilor din Galaţi

EROII

Aş vrea să opresc timpului mersul,
Să chem din legende eroii,
Să port pe braţe universul,
Să poruncesc soarelui, vîntului, ploii.

Dar timpul aleargă prea iute,
Nu vede, n-aude, nu simte.
Respiră monoton prin secunde,
Nimic nu repetă, nimic nu ascunde.

Eroii sînt ne-ncetat lîngă noi
Columnă şi prag de milenii;
Alături de ei vom străbate decenii,
Noi înşine tineri eroi.

VALENTINA AGULESCU,
elevă, Bucureşti

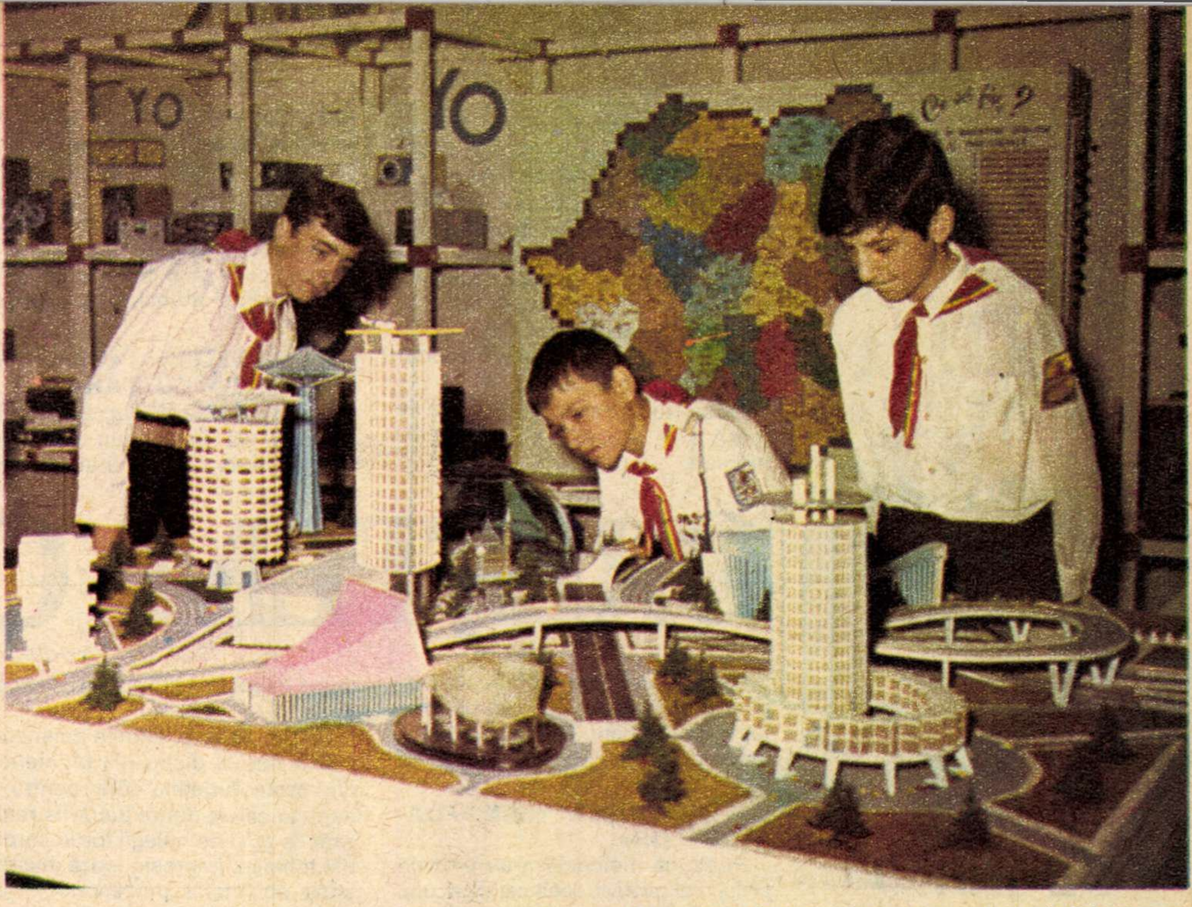

VIS ŞI CREAŢIE LA „MINITEHNICUS“ 1976

O categorie specială formează în expoziţia republicană lucrările avînd ca subiect prospectarea viitorului, domeniu de mare atracţie pentru vîrsta romantică a minitehnicienilor.

Pionierele **Elena Hurlan, Manon Popescu, Gabriela Bucur** şi pionierii **Adrian Ailenei, Laurenţiu Zoicaş, Radu Cosmin** din **Buzău** au realizat, cu prilejul aniversării a 1 600 de ani de atestare documentară a oraşului lor, o reuşită machetă cu titlul «Buzăul erei comuniste». Tinerii urbanişti au prevăzut, în jurul Palatului comunal, conservat în viitor sub un clopot de material transparent, numeroase înzestrări edilitare, de la Centrala electrică atomică pînă la Palatul sporturilor. Un loc de frunte ocupă, în centrul localităţii proiectate de pionieri, Expoziţia permanentă «Minitehnicus». Circulaţia în oraş este asigurată de trotuare rulante şi elicoptere.

Pioniera **Gabriela Angelescu,** pionierii **Sandu Diaconescu, Petre Ganea, Mihai Păunescu, Aurel Petroşanu, Marius Stăncioiu** din **Pucioasa,** judeţul **Dîmboviţa,** şi-au imaginat cum va trebui să se înfăţişeze în anul 2000 casa pionierilor din oraşul lor pentru a corespunde exigenţelor previzibile. Din proiectul prezentat de ei nu lipsesc cartodromul, bazinul rezervat hidroglisoarelor, sălile de spectacole, fermele agricole, cercurile de toate specialităţile. Scări rulante leagă etajele clădirii, a cărei principală trăsătură, funcţionalitatea, se asociază fericit liniei arhitectonice inspirate.

Două lucrări vădind o reală capacitate de a gîndi înainte, ca şi o acurateţe şi un bun gust care fac cinste autorilor.

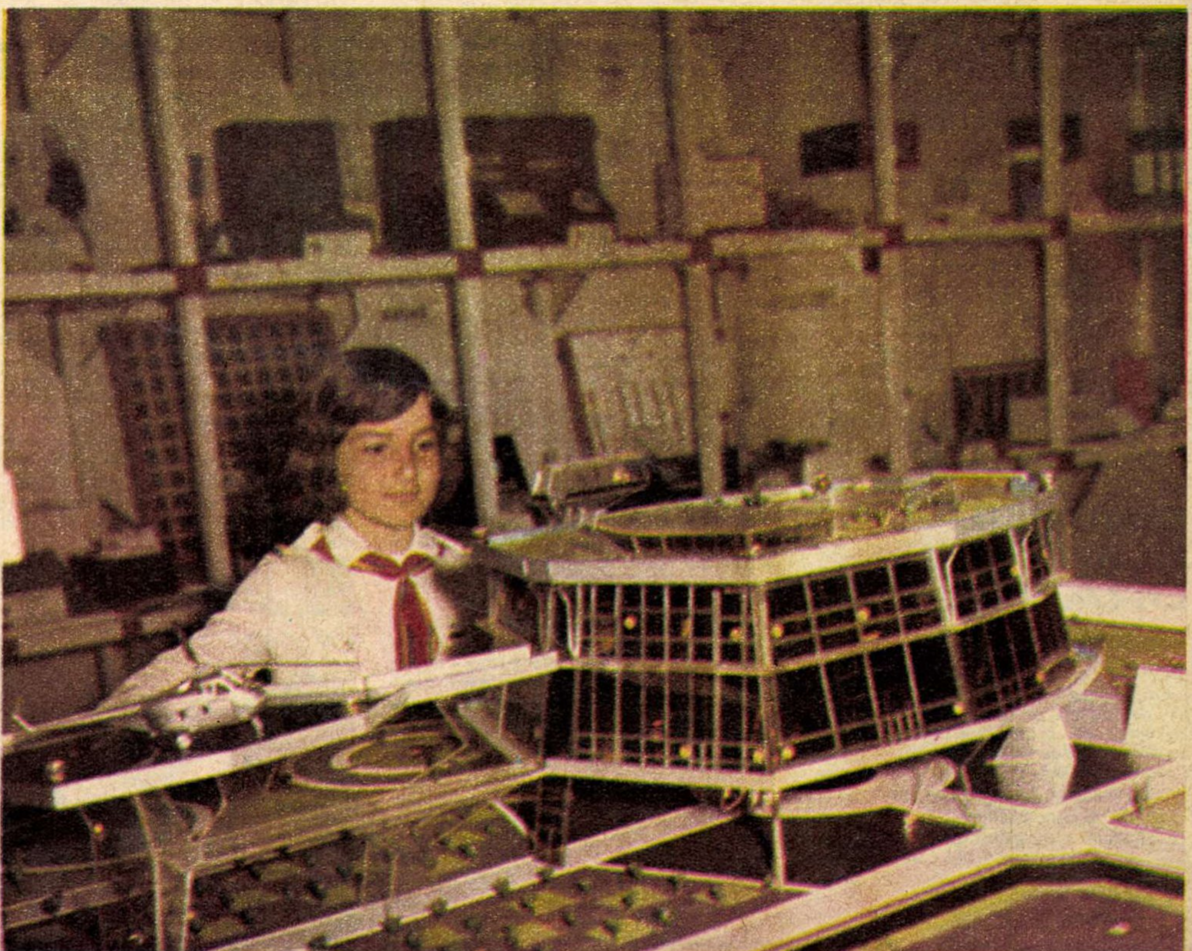

CREȘTEM ODATĂ C

JURNAL DE BORD

● PE ADRESA FORUMULUI...

...sosesc zilnic numeroase mesaje, urări de succes, gînduri prietenești din toate colțurile țării. Mulți pionieri țin să vină în tabăra Forumului pentru a transmite direct salutul lor, pentru a-i cunoaște pe pionierii veniți aici.

Semnalăm astfel prezența delegației de pionieri de la Școlile generale nr. 15, 18, 23, și 25 din Brăila.

Aplaudăm inițiativa pionierilor Radu Scrumeda, Petru Bîclea, Tatiana Oanea, Mariana Chiper, Neculai Lungu și a colegilor lor din echipajele «Egreta» și «Emil Racoviță» — pornite în expediție de pe meleaguri vasluiene către deltă — de a aduce «în direct» salutul lor Forumului.

● OLIMPIADA SPORTIVĂ...

...a taberei i-a antrenat din prima zi pe toți cei peste 400 de pionieri. La atletism, în cadrul probei de 60 m plat, au și fost desemnați cîștigătorii pe detașamente. Printre ei, Lila Sîncean, Viorel Enache, Camelia Ivașcu, Mihai Țîrlea, Hilbert Ladislau, Mihaela Nica, Cristine Holzinber, Carmen Tudose. Lista lor ar continua pînă la 36.

La startul întrecerilor de tenis de masă sînt prezenți peste 240 de pionieri.

La tenis de cîmp au început etapele preliminare. Cei 150 de pionieri participanți desfășoară intense pregătiri.

● ÎNTÎLNIREA «SEMAFOARELOR»

Poate că niciodată n-au avut un prilej mai potrivit decît cel de acum, din cadrul Forumului Național, de a se întîlni. Iată-le, deci, 40 de «Semafoare» din toate județele țării și din municipiul București, frumos orînduite de-a lungul unui întreg culoar. Primul, cel din județul Galați, vrea parcă să dea curaj celorlalte (dacă mai este nevoie de așa ceva în cazul «Semafoarelor»!), urînd, printr-un scurt editorial, bun venit oaspeților, succes deplin lucrărilor Forumului. Se-nțelege însă că «Semaforul» nu-și poate ignora rolul de observator critic și atent, așa că foiletonul și caricatura nu sînt trecute cu vederea!

Pionierii din tabără zăbovesc mult în jurul gazetelor pionierești, fac schimb de păreri, se sfătuiesc, dornici ca și pe viitor acestea să constituie o tribună a democrației pionierești, un ajutor de nădejde al activelor pionierești în promovarea principiilor Codului etic al pionierului.

Finalizînd larga acțiune «Semafor», un juriu exigent va hotărî premierea celor mai bune ediții prezentate. Pînă atunci, urăm succes tuturor!

● EXPOZIȚIA «CREȘTEM ODATĂ CU ȚARA»

Încă din prima zi a lucrărilor celui de al V-lea Forum, un punct de mare interes l-a constituit deschiderea Expoziției «Creștem odată cu țara».

Un spațiu larg, anume amenajat, a fost pus la dispoziția pionierilor din toate județele țării pentru a expune cîteva dintre lucrările realizate de ei și de colegii lor în cercurile tehnice. Impresionează diversitatea obiectelor prezentate — jucării mecanizate, amplificatoare, aparate de radio, interfoane, sirene, calculatoare electronice, nave, rachete.

Desigur, parcurgînd expoziția, descifrăm, la fiecare pas, fantezia, dorința de inedit, dar mai ales se întîlnește spiritul practic, interesul copiilor pentru realizarea de lucrări care să-i ajute în descifrarea tainelor științei și tehnicii, în pregătirea lor viitoare de tineri specialiști, de muncitori cu înaltă calificare.

● ACȚIUNEA «PRIETENIA»

A fost o zi în care mai multe școli din municipiul Galați — nr. 5, 6, 7, 10, 11, 13, 16, 25, 26, 28 — au cunoscut animația și veselia... începutului de an școlar! Copiii îmbrăcați sărbătorește, florile proaspete împărțite cu dărnicie în vaze, sălile claselor strălucind de curățenie, iată tot atîtea dovezi că ceva deosebit urmează să se întîmple.

Vin pionierii participanți la Forum! Vizită de prietenie, de schimb de experiență.

Cu prilejul acestor entuziaste întîlniri, copiii au cîntat împreună, s-au întrecut în scurte programe artistice, au făcut schimb de ilustrate, cadouri (cusături, lucrări executate în cercurile pionierești), adrese, semnînd astfel prima filă a acțiunii «Prietenia — Forum '76».

● COLEGIUL PIONIERESC AL REVISTEI «CUTEZĂTORII»

Într-una din zile, pionierii corespondenți, membri ai colegiului de copii al redacției noastre, s-au întîlnit cu redactorul-șef al revistei «Cutezătorii». Constituind o antrenantă întîlnire de lucru, dezbaterea din cadrul colegiului a prilejuit

---

Cronică de vacanță

OMAGIU LUI BRÂNCUȘI

La Tg. Jiu, o tabără pionierească a oferit găzduire unui grup de 125 de pionieri care s-au distins prin lucrările lor de desen și pictură. Participanții au ținut ca programul să constituie un omagiu adus marelui nostru sculptor, Constantin Brâncuși, de la nașterea căruia s-au împlinit 100 de ani.

Vizita pe care au făcut-o la Hobița, satul în care s-a născut Brâncuși, popasul la casa memorială au prilejuit pionierilor un tulburător contact cu viața aceluia care prin întreaga sa creație a tins spre perfecțiune. Aici, în satul învăluit de umbra deasă a nucilor, copiii au surprins în desen și culoare colțuri de natură, chipuri de oameni. În excursia de la Pociovaliște, copiii au avut prilejul să cunoască un țăran meșter cioplitor în lemn și să-i admire măiestria. L-au văzut lucrînd stîlpi de pridvor și porți ale curților din sat.

Ei au înțeles mai bine că Brâncuși a atins universalitatea rămînînd mereu un fiu al Gorjului. Ceea ce a conferit un farmec deosebit taberei de la Tg. Jiu au fost plimbările prin oraș, cu care prilej pionierii s-au oprit îndelung la «Masa tăcerii», «Poarta sărutului, «Coloana infinitului», umplîndu-și ochii și sufletul de frumusețe.

Paginilor de vacanță realizate în tabăra de la Tg. Jiu li s-au alăturat însemnările despre vizita la moderna termocentrală de la Rogojelu și la minele de la Rovinari. Oameni, locuri, peisaje, toate cele văzute cu prilejul acestor zile de vacanță constituie o bogată sursă de inspirație, care a și început să dea roade. În cursul lunii august ne vom întîlni cu lucrările tinerilor pictori, alături de ale altor colegi din țară, într-o mare expoziție omagială Brâncuși.

B.C.

CINE ȘTIE RADIO...

Un colocviu al măiestriei a constituit, timp de două săptămîni, întîlnirea pionierilor din tabăra de radiotelegrafie de la Poneasca, județul Caraș-Severin. S-au desfășurat aici finalele concursului republican de radiogoniometrie operativă și de radiotelegrafie, concursul de «vînătoare de vulpi» ca și un interesant concurs de verificare a cunoștințelor pe tema «Cine știe radio, cîștigă!»

Nici o clipă timpul nu a fost irosit în zadar. Confruntările practice au fost înlesnite de îndelungi pregătiri teoretice, de zeci de ore de exercițiu «pe viu», la aparate. Deosebita utilitate practică a cunoștințelor dobîndite și îmbogățite aici, perspectivele largi pe care atestarea ca operatori telegrafiști o deschide în fața pionierilor participanți au determinat, din partea acestora, un sporit interes pentru problemele pe care le-au avut de rezolvat. Principalul obiectiv — crearea unor deprinderi de muncă, autoperfecționarea individuală — a fost atins, ierarhia stabilită prin examenul de verificare constituind temei și imbold pentru o pregătire mai bună, pentru autodepășirea propriilor rezultate.

Și acum, performanțele. La echipe-fete, în ordine, s-au calificat reprezentativele județelor Maramureș, Neamț și Prahova. La echipe-băieți s-au situat, într-o ordine similară, echipa municipiului București, a județelor Arad și Mehedinți.

Despre Simona Gherăescu (Gorj), Dan Stăiculescu (Dolj), Luminița Costan (Suceava), Dumitru Anghel (Galați) și despre mulți alții dintre colegii lor vom mai primi cu siguranță relatări interesante din cadrul radiocluburilor județene.

U ȚARA

un interesant schimb de opinii asupra prezenței revistei în viața detașamentelor și a unităților de pionieri.

Apreciind aportul publicației la viața școlară și la activitatea de organizație, pionierii Horia Talfeș (Hunedoara), Mara Maria (Tîrnăveni), Tatiana Hancea (Botoșani), Daniela Chiorescu (Iași), Lucian Gerö (Timișoara), Sorina Șandru (Alba-Iulia), Dan Gherguț (București) și alții și-au exprimat dorința ca în paginile revistei să se permanentizeze rubricile «De la comuniști învățăm cutezanța», «Tribuna activului pionieresc», «Codul etic al pionierului în oglinda faptelor», «Tribuna cititorului», «Club 2000», «Copii în lumea de azi».

Exprimîndu-și aprecierea pentru povestirile istorice în imagini, membrii colegiului au propus apariția unor noi lucrări inspirate din trecutul glorios al patriei, și-au arătat dorința de a cunoaște prin intermediul revistei fapte eroice din viața comuniștilor, a celor care în aceste zile înscriu pagini de înălțătoare epopee în construcția socialistă a patriei.

Dialogul permanent, apropiat cu cititorii, jocurile, paginile vesele au fost de asemenea apreciate și cerute ca prezențe ale fiecărui număr.

Bogăția de idei manifestată în cursul discuției a oferit pionierilor-reporteri noi mijloace de îmbunătățire și sporire a atractivității gazetei «Semafor», în care sînt prezente, număr de număr, spiritul exigent, pionieresc, fantezia și veselia specifice zilelor de tabără.

PIONIERUL ȘI PROFILUL ETIC

ÎNSEMNĂRI DE LA DEPUNEREA MANDATELOR DE CĂTRE PIONIERII-LOCȚIITORI AI PREȘEDINTELUI C.N.O.P.

Ca în fiecare an, la această acțiune participă toți pionierii. După un an de activitate, pionierii-locțiitori ai președintelui C.N.O.P. prezintă raportul în plenul Forumului, înfățișînd cele mai interesante realizări și făcînd propuneri prețioase.

Reținem:

—Organizația pionierilor este o școală de formare a celor mai nobile trăsături de caracter. Acțiunea **«De la comuniști învățăm** cutezanța» să fie prezentă în activitatea fiecărei grupe, a fiecărui detașament (Dan Narița, județul Alba).

—În succesul detașamentului să vedem și reușita acțiunilor din grupele de pionieri. Aceasta este baza activității pionierești (Gelu Balagiu, județul Constanța).

—«Succesul meu—succesul colectivului» este o idee frumoasă, îndrăgită de noi, pionierii maramureșeni. Am evidențiat-o adesea, cînd am analizat situația la învățătură, aportul nostru la munca patriotică (Delia Brînzei, județul Maramureș).

Și alți pionieri-locțiitori care au luat cuvîntul în acea zi—Brigitte Hermann (Sibiu), Marinela Lesenciuc (Vaslui), Otilia Hedeșan (Arad)—au transmis colegilor lor îndemnul de a se înscrie în cerințele eticii pionierești. «În tot ceea ce facem, să nu uităm că pionierul este cinstit, modest și drept».

FORUM '78
GALAȚI

FLACĂRA ISTORIEI

În liniștea înserării răsună trompetele. Deodată, de pretutindeni, ca un șuvoi, încep să vină pionierii. Uriașul careu îi reunește pe cei peste 400 de participanți la Forum și sute de copii gălățeni în jurul impunătoarei statui a domnitorului Al. I. Cuza. Drapelele cu însemnele pionierești flutură în lumina reflectoarelor. Din depărtare se apropie, cu torțe aprinse, ștafeta pionierilor cicliști. Multe zile de-a rîndul ei au străbătut județul adunînd într-un mănunchi prețios cele mai frumoase gînduri și fapte pionierești consemnate într-un album, pe care acum, în acest cadru solemn, îl oferă cu mîndrie celui de al V-lea Forum. În acest moment, peste piața imensă se înalță acordurile impresionante ale marșului «Sîntem nepoți de daci și de romani».

Pe scena largă, în formație de paradă—purtînd impecabile uniforme pionierești sau frumoase costume naționale—își fac intrarea numeroși pionieri gălățeni.

«Noi, copiii de azi,
Luăm bine aminte:
Istoria țării nu-i doar din cuvinte!
Ea-i lupta îndîrjită pentru ființă
Din nestrămutata-n unire credință,
Din visul de aur al bravilor bărbați
De dincolo, de dincoace
de Munții Carpați!»

Sînt cuvintele de început ale emoționantului montaj muzical-literar pregătit cu grijă și minuțiozitate de copiii orașului dunărean. În vers și muzică sînt evocate momente de luptă, de glorie din istoria neamului, sînt conturate chipurile vitejilor și neînfricaților săi eroi. Înălțătoarea manifestare de rememorare a trecutului patriei, de cinstire a mărețelor realizări ale zilelor noastre, s-a încheiat în lumina feerică a torțelor.

Pagini realizate de Lidia NOVAC
și Elena MĂNESCU
Foto: Ioan ȚAU

ARIPI TINERE

S-au întîlnit, nu demult, în curtea Liceului mecanic nr. 2 din Arad, 300 de pionieri constituiți în echipaje reprezentative ale tuturor județelor țării.

În tabăra pionierilor aeromodeliști, rînd pe rînd constructori, mecanici și «piloți de încercare», campionii județeni pe categorii de aparate au demonstrat trăinicia cunoștințelor dobîndite în cercurile caselor de pionieri și în orele de muncă individuală. Au fost purtate numeroase discuții «de profil» împreună cu instructorii uteciști și s-a înregistrat chiar un «record» de curaj în luările de poziții ale fetelor. Iată și numele cîtorva participante: Gabriela Zamfirescu (Botoșani), Elena Rățoi (Dolj), Gabriela Pietraru (Argeș), Coca Crăciun (Bacău).

Cînd te pregătești pentru un concurs sînt atîtea de făcut, iar aici, ambițioșii pionieri au trecut nu mai puțin de șase probe, șase rodnice confruntări. Întrecerile au urmat unei demonstrații aviatice organizată cu ocazia deschiderii aeroclubului din Arad și s-au desfășurat în paralel cu etapele unei manifestări tradiționale pentru județul gazdă: campionatul de machete de avioane «Memorialul Aurel Vlaicu», organizat de Federația română de modelism.

Pe aeroportul utilitar din comuna Horia și pe terenul bazei sportive a clubului sportiv municipal din orașul Arad o multicoloră flotilă aeriană, stăpînită cu măiestrie de copiii din tabără, a evoluat sub ochii participanților și a unui public numeros.

Dintre cîștigători, de pe listele clasamentului final, am reținut numele cîtorva: Sorin Honc din municipiul București; Eugen Diaconu din Pitești, Adrian Popescu din Drăgănești-Olt, Manuela Coseugă din Bacău, Adrian Nagy, de la Casa pionierilor, Arad.

De altfel, enumerarea ar putea continua, inscriindu-i aici pe toți copiii din tabără, pentru că cele două săptămîni de vacanță rodnică, petrecute la Arad, au însemnat pentru toți o școală a prieteniei, întrecerile desfășurîndu-se sub semnul unei depline sportivități.

ȘTEFAN TIȚĂ

PRINOS LUI AUGUST

Senini precum e cerul de august, fără pată,
Cu-obraji ca fructul rumen ce-a dat în pîrgul verii,
Cu sufletul și mintea în sărbătoare, iată,
Venim și noi, copiii izbînzii, pionierii,

Să închinăm prinosul măreței zile-trepte
Și celui care astăzi ni-i vieții noastre ghidul
Și grijii de părinte, și veghei înțelepte —
Iubirii ce ne-o poartă neîncetat partidul.

Partidu-n care-i vie istoria întreagă,
Cu lupte după care «se odihnesc» strămoșii,
C-un brav trecut ce astăzi de viitor se leagă
Prin vîrsta preacurată-a cravatei noastre roșii;

Partidul ce se-nalță din veacuri cu Gorunul
Lui Horia, la Țebea, în vatra suferinții,
Cu inimă română în juru-i pîn' la unul
Copii sîntem și tineri alături cu părinții.

Prinos acestei lupte de jertfe și strădanii,
Întotdeauna nouă îndemnuri și strădanii
Și leagăn fericirii de a ne naște-n anii
Cînd tinerețea țării e fără bătrînețe.

NICULAE STOIAN

ZI DE VARĂ PÎNĂ-N SEARĂ...

SCHIȚĂ DE Mircea SÎNTIMBREANU
ILUSTRAȚIE DE Pompiliu DUMITRESCU

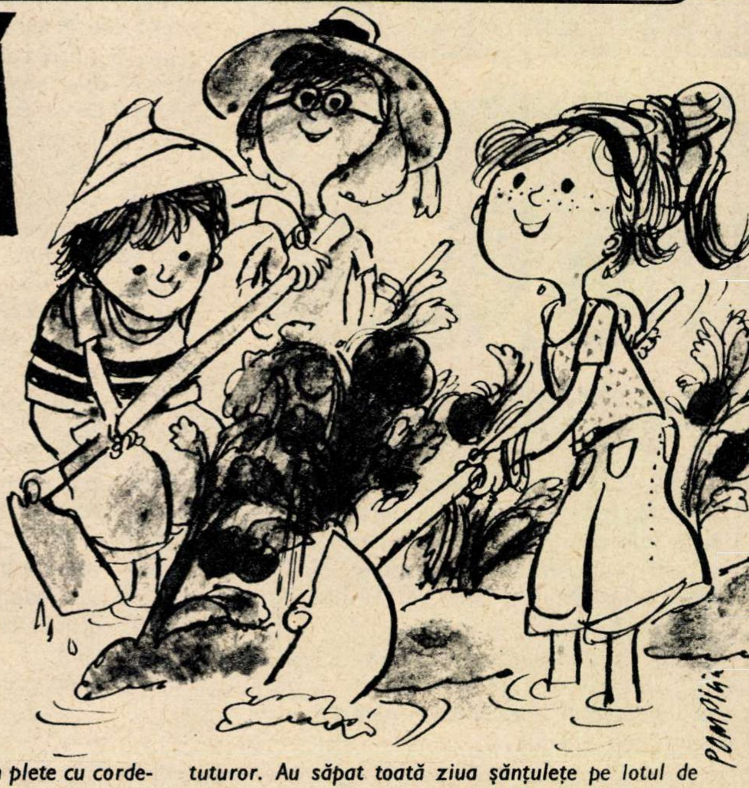

Smulse zorit din garderob, de pe umeraș, zvîrlite apoi care-ncotro, fără drept de apel, rochițele zăceau de jur-împrejur, pedepsite parcă, în timp ce, încurcată de-a binelea, Cristina nu înceta să bombănească.

Ei, da, seara, la teatru, la un concert, ar fi știut ce să îmbrace: rochița cloș, cu mîneci bufante și volănașe; la plimbare n-ar fi fost o problemă — fustița de diftină albă, cu buline și un pulovăraș; într-o excursie — blugii și giaca, cu capișon pentru ploaie; sau, într-o vizită, jupa cu scampolo, ori sarafanul, ori, poftim, taiorașul... Dar acum, la țară, în vacanță, în prima zi de muncă patriotică? Bine, la fermă, la treabă va rămîne în șort și maiou, dar pînă acolo? Doar n-or să cadă din cer, hocus-pocus, direct pe tarla, nici n-or să treacă prin pădure! Va trebui să traverseze, nu-i așa, orașul, apoi să aștepte toți, băieți și fete, autobuzul în fața școlii, apoi să treacă prin comuna unde erau așteptați pînă la IAS... Și tot așa la înapoiere!

Bate din picior și strigă să se audă pînă la bucătărie, unde mama prăjește ochiurile:

— Mămico! Ce rochiță să pun?

— Vezi că ți-am pregătit salopeta. E în cuier.

Mda, e o idee. E cochetică, ușor evazată, cu catarame nichelate, mari. Merge... Și părul? Cum să și-l facă? E lung, pînă la coate, poate fi aranjat în fel și chip, cu cărare la mijloc, ori gen Nefertiti, sau montat, în coadă de cal, cu coade, în plete cu cordeluță... Dar acum, acum cînd merge la muncă patriotică?

— Mama! Cum să mă pieptăn?

— O să fie cald, strînge-l coc, strigă femeia din bucătărie în timp ce Cristina scoate din dulap, pe rînd, toți pantofii. Acum e iarăși în impas. Ce să-și pună? Sandalele cu talpă? Mocasinii? Espadrilele? Poate cizmulițele galbene de cauciuc? Și ce ciorapi? Treisferturi? Șosete? Colorați?

— Mama! Ce să iau în picioare?

— Tenișii.

Așa e, cum de nu i-a dat în gînd? Acum e gata de plecare. Gata? Și oja? Cît de discret, dar tot trebuie nițică. În vacanță toate fetele dau cu ceva pe unghii. O idee de vișiniu? Nu, e prea țipător, parcă sideful e mai potrivit. Sau, mai bine, natur?

Din stradă se aude chemată.

— Vin, răspunde fata și fuge pe scări.

— Termosul, ți-am făcut ceai, strigă după ea mama, dar e prea tîrziu.

……

Acum, că se înserează, că afară cuptorul de peste zi se stinge treptat, înăbușit în cenușa amurgului, Cristina se întoarce spre casă. Pășește fără grabă printre oamenii care au ieșit la plimbare, e obosită, încă mai simte parcă săpăliga în mîini, dar le surîde tuturor. Au săpat toată ziua șănțulețe pe lotul de roșii și apa venea cuminte după fiecare lovitură de sapă, ca un cățeluș, gudurîndu-se la picioarele fiecărei plante — soarele ardea, ce bună ar fi fost pălăriuța de doc! — iar ei toți, băieți și fete, desculți, în apă pînă la glezne, o dirijau ca pe niște portative spre setea fiecărui răsad. Da, fața îi arde, mîinile au ceva bășici, noroiul s-a uscat pe picioare ca o crustă. Dar ce contează? Mîine vor adăpa celălalt lot, după-amiază vor culege caise, iar spre seară se vor scălda în Criș... Și nu se gîndește nici o clipă că trece prin centru, printre oameni, cunoscuți și necunoscuți, desculță, nepieptănată, plină de praf. Ah, cîte o să-i povestească mamei...

Dar mama e la bucătărie. O să-i spună totul mai tîrziu... Trece pe lîngă oglinda cea mare, stropită cu cîteva picături de ojă. Dar nu se oprește decît în pat.

— Numai puțin să stau întinsă, numai puțin.

Din bucătărie se aude vocea mamei.

— Mîine ce rochiță iei? La ce oră să pun ceasul? Ce să-ți pregătesc?

Cristina nu răspunde. Și de-abia cînd mama repetă întrebările, zgîlțîind-o ușor, mormăie aproape adormită:

— Termosul. Să nu uit termosul. Și pălăriuța de doc...

Și adoarme buștean.

Itinerar '76 Forum

TRIUNGHIUL DE AUR AL DELTEI DUNĂRII

Ca să pătrunzi în triunghiul de aur al Deltei Dunării ajung o barcă și două vîsle. Dar ca să te identifici cu farmecul acestui tărîm de vis trebuie să ai o simțire tînără, proaspătă, însetată de frumos. Intră în acest perimetru cu ochi strălucitori de uimire, de curiozitate, și delta îți va dezvălui comorile ei cele mai tainice.

Această lume care poartă numele literei eline «delta» se alcătuiește sub privirile noastre și este opera Dunării, munca ei de titan. Debitul impresionant, de 6 300 mc pe secundă (198 kmc pe an, adică la fiecare două minute apa necesară unei capitale de talia Bucureștiului), cele peste două tone de aluviuni pe secundă (ceea ce se traduce în 67,5 milioane tone anual) explică proporțiile grandioase ale operei constructive pe care fluviul o efectuează de milenii.

Brodate printre cele trei brațe ale Dunării, sute de canale se asociază ca să creeze o geografie de labirint. Deoparte și de alta, înalte cît omul, perdele de stuf ocrotesc o viață ascunsă. Între sălciile trestiei și pădurile cu aspect ecuatorial de pe grindurile maritime Letea și Caraorman, un strai vegetal de o infinită varietate îmbracă locurile. Tuneluri lungi de verdeață se deschid în oglinzi de lacuri mărginite de sălcii, pe care strălucește lumina cîte unui nufăr ținut în palmă de frunza sa.

În fiecare tufiș se pitește un cuib. Păsări rare petrec aici un anotimp sau altul, înainte de a porni pe liniile de forță ale migrațiilor, spre a reveni, măcinate de dor. Pe ochiurile de apă lunecă rațe și gîște sălbatice, uneori lebede, ori dansează siluetele grațioase ale egretei, lopătarului, cătăligei și ciocîntorsului. Undeva, la adăpostul palisadelor verzi ale deltei și ale legilor care îi ocrotesc, freamătă coloniile de pelicani. Vulturi puternici supraveghează terenul. Pentru a surprinde vînatul, se ridică în nori, de unde se reped în picaj cu 250 km pe oră asupra pescărușilor ori a altor păsări. Atacul face bălțile să vuiască de larmă, dar curînd liniștea se instalează din nou.

Vînătorii urmăresc vidra cea roșcată, nurca și bizamul, una dintre cele mai proaspete achiziții ale deltei. Lor li se adaugă iepurele, mistrețul, vulpea, lupul, dihorul, pisica sălbatică.

Sub ape, popoarele de pești se înscriu în 110 specii, de la cei mai familiari — crapul, știuca, șalăul, somnul — la sturioni, moruni și nisetri. Milioane de insecte fac să vibreze aerul, asociind spectacolului deltei o muzică originală.

Mai multe rezervații naturale pun sub scutul legii frumusețile peisajului și viețuitoarele deltei. Cea din depresiunea Matița este paradisul stîrcilor albi și galbeni, al lopătarilor și pelicanilor. Alte colonii, de stîrci, scoicari, pescăruși, cormorani, lebede mute, rațe și gîște sălbatice își au adăpostul în mlaștinile și lacurile dintre Sfîntu Gheorghe, Palade, Perișor și țărmul mării. O a treia rezervație, situată la est de Razelm, cuprinde și lacuri sărate. Aici viețuiesc păsările de litoral și poposesc de preferință păsările migratoare. Pe aceste întinderi, care însumează peste 33 000 ha, pescuitul, vînătoarea, arderea stufului sînt reglementate cu strictețe, dîndu-se toată atenția ocrotirii păsărilor, cuibăritului lor și protejării căilor de migrație.

Dar delta e departe de a fi o rezervație moartă, un muzeu. Tezaurul piscicol furnizează anual milioane de kilograme de pește. Cîmpurile de stuf iau, în lunile de iarnă, drumul fabricilor de celuloză. Fauna specifică formează, în zone anume alese, deliciul vînătorilor. În toate colțurile deltei, popasuri și refugii pitorești, dar și hoteluri ultra-moderne îi îmbie pe turiștii de pretutindeni. Pe magistralele deltei defilează nave de mare tonaj, unele purtînd produsele industriale ale Galaților, Brăilei, Giurgiului ori provenite din alte colțuri de țară, altele venind din celălalt capăt al Europei. Strîns în cherhanale, păstrat în frigorifere moderne, transportat la fabricile de conserve, peștele intră curînd în circuitul industriei specifice, a cărei capitală este Tulcea. Acest oraș de la gura deltei își descoperă sub ochii noștri o majoră vocație industrială, înscriindu-se printre marile producătoare de alumină din această parte a lumii. Oraș în plină dezvoltare modernă, Tulcea de astăzi încîntă ochiul prin linia zveltă a clădirilor, în dialog fericit cu maiestatea Dunării. Popas de înaltă civilizație citadină, orașul oferă cheile necesare înțelegerii tărîmului de legendă dintre cele trei brațe ale fluviului. Una dintre cele mai însemnate este oferită de Muzeul Deltei Dunării, în colecțiile căruia sînt prezente toate raritățile care justifică faima acestor locuri. Oamenii de știință ai prestigioasei instituții studiază atent viața florei și a faunei din zonă, veghind ca nimic să nu tulbure milenarul echilibru biologic care a făcut cu putință formarea marelui biotop al deltei, de o originalitate fără egal.

Înscrierea în programul Forumului Național al Pionierilor a unui periplu în Delta Dunării vine să amintească tineretului, copiilor, îndatoririle lor de a cunoaște, de a respecta și ocroti natura patriei. Înscrisă în Codul etic al pionierului, asumată cu gîndul la viața și viitorul generațiilor de astăzi și de mîine ale României socialiste, obligația lor morală de a păstra comorile de frumusețe, rezervoarele de sănătate din natura patriei pune în termeni de înaltă responsabilitate civică relația dintre copii și natură. Asupra acestei legături cu multiple semnificații vom reveni.

HORIA ARAMĂ

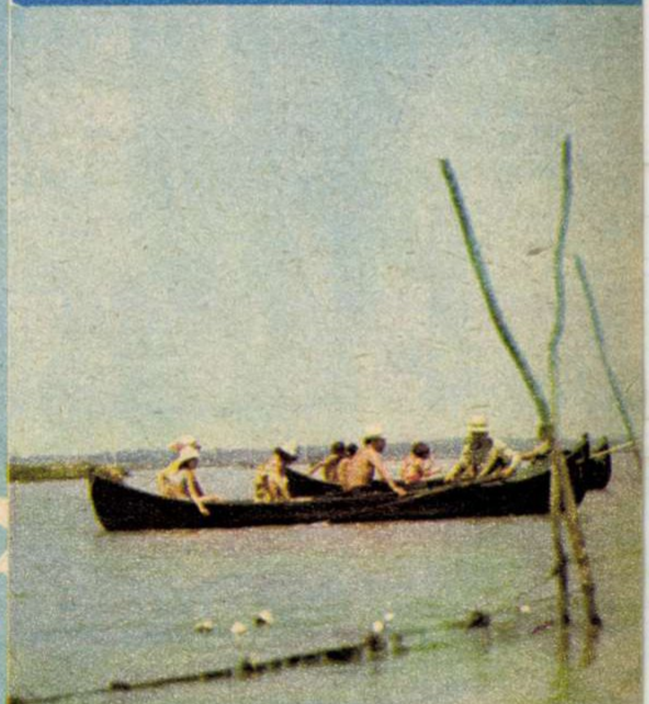

PRINOS LUI AUGUST

Senini precum e cerul de august, fără pată,
Cu-obraji ca fructul rumen ce-a dat în pîrgul verii,
Cu sufletul și mintea în sărbătoare, iată,
Venim și noi, copiii izbînzii, pionierii,

Să închinăm prinosul măreței zile-trepte
Și celui care astăzi ni-i vieții noastre ghidul
Și grijii de părinte, și veghei înțelepte —
Iubirii ce ne-o poartă neîncetat partidul.

Partidu-n care-i vie istoria întreagă,
Cu lupte după care «se odihnesc» strămoșii,
C-un brav trecut ce astăzi de viitor se leagă
Prin vîrsta preacurată-a cravatei noastre roșii;

Partidul ce se-nalță din veacuri cu Gorunul
Lui Horia, la Țebea, în vatra suferinții,
Cu inimă română în juru-i pîn' la unul
Copii sîntem și tineri alături cu părinții.

Prinos acestei lupte de jertfe și strădanii,
Întotdeauna nouă îndemnuri și strădanii
Și leagăn fericirii de a ne naște-n anii
Cînd tinerețea țării e fără bătrînețe.

NICULAE STOIAN

ZI DE VARĂ PÎNĂ-N SEARĂ...

SCHIȚĂ DE Mircea SÎNTIMBREANU
ILUSTRAȚIE DE Pompiliu DUMITRESCU

Smulse zorit din garderob, de pe umeraș, zvîrlite apoi care-ncotro, fără drept de apel, rochițele zăceau de jur-împrejur, pedepsite parcă, în timp ce, încurcată de-a binelea, Cristina nu înceta să bombănească.

Ei, da, seara, la teatru, la un concert, ar fi știut ce să îmbrace: rochița cloș, cu mîneci bufante și volănașe; la plimbare n-ar fi fost o problemă — fustița de diftină albă, cu buline și un pulovăraș; într-o excursie — blugii și giaca, cu capișon pentru ploaie; sau, într-o vizită, jupa cu scampolo, ori sarafanul, ori, poftim, taiorașul... Dar acum, la țară, în vacanță, în prima zi de muncă patriotică? Bine, la fermă, la treabă va rămîne în șort și maiou, dar pînă acolo? Doar n-or să cadă din cer, hocus-pocus, direct pe tarla, nici n-or să treacă prin pădure! Va trebui să traverseze, nu-i așa, orașul, apoi să aștepte toți, băieți și fete, autobuzul în fața școlii, apoi să treacă prin comuna unde erau așteptați pînă la IAS... Și tot așa la înapoiere!

Bate din picior și strigă să se audă pînă la bucătărie, unde mama prăjește ochiurile:

— Mămico! Ce rochiță să pun?

— Vezi că ți-am pregătit salopeta. E în cuier.

Mda, e o idee. E cochetică, ușor evazată, cu catarame nichelate, mari. Merge... Și părul? Cum să și-l facă? E lung, pînă la coate, poate fi aranjat în fel și chip, cu cărare la mijloc, ori gen Nefertiti, sau montat, în coadă de cal, cu coade, în plete cu cordeluță... Dar acum, acum cînd merge la muncă patriotică?

— Mama! Cum să mă pieptăn?

— O să fie cald, strînge-l coc, strigă femeia din bucătărie în timp ce Cristina scoate din dulap, pe rînd, toți pantofii. Acum e iarăși în impas. Ce să-și pună? Sandalele cu talpă? Mocasinii? Espadrilele? Poate cizmulițele galbene de cauciuc? Și ce ciorapi? Treisferturi? Șosete? Colorați?

— Mama! Ce să iau în picioare?

— Tenișii.

Așa e, cum de nu i-a dat în gînd? Acum e gata de plecare. Gata? Și oja? Cît de discret, dar tot trebuie nițică. În vacanță toate fetele dau cu ceva pe unghii. O idee de vișiniu? Nu, e prea țipător, parcă sideful e mai potrivit. Sau, mai bine, natur?

Din stradă se aude chemată.

— Vin, răspunde fata și fuge pe scări.

— Termosul, ți-am făcut ceai, strigă după ea mama, dar e prea tîrziu.

……

Acum, că se înserează, că afară cuptorul de peste zi se stinge treptat, înăbușit în cenușa amurgului, Cristina se întoarce spre casă. Pășește fără grabă printre oamenii care au ieșit la plimbare, e obosită, încă mai simte parcă săpăliga în mîini, dar le surîde tuturor. Au săpat toată ziua șănțulețe pe lotul de roșii și apa venea cuminte după fiecare lovitură de sapă, ca un cățeluș, gudurîndu-se la picioarele fiecărei plante — soarele ardea, ce bună ar fi fost pălăriuța de doc! — iar ei toți, băieți și fete, desculți, în apă pînă la glezne, o dirijau ca pe niște portative spre setea fiecărui răsad. Da, fața îi arde, mîinile au ceva bășici, noroiul s-a uscat pe picioare ca o crustă. Dar ce contează? Mîine vor adăpa celălalt lot, după-amiază vor culege caise, iar spre seară se vor scălda în Criș... Și nu se gîndește nici o clipă că trece prin centru, printre oameni, cunoscuți și necunoscuți, desculță, nepieptănată, plină de praf. Ah, cîte o să-i povestească mamei...

Dar mama e la bucătărie. O să-i spună totul mai tîrziu... Trece pe lîngă oglinda cea mare, stropită cu cîteva picături de ojă. Dar nu se oprește decît în pat.

— Numai puțin să stau întinsă, numai puțin.

Din bucătărie se aude vocea mamei.

— Mîine ce rochiță iei? La ce oră să pun ceasul? Ce să-ți pregătesc?

Cristina nu răspunde. Și de-abia cînd mama repetă întrebările, zgîlțîind-o ușor, mormăie aproape adormită:

— Termosul. Să nu uit termosul. Și pălăriuța de doc...

Și adoarme buștean.

U ȚARA

un interesant schimb de opinii asupra prezenței revistei în viața detașamentelor și a unităților de pionieri.

Apreciind aportul publicației la viața școlară și la activitatea de organizație, pionierii Horia Talfeș (Hunedoara), Mara Maria (Tîrnăveni), Tatiana Hancea (Botoșani), Daniela Chiorescu (Iași), Lucian Gerö (Timișoara), Sorina Șandru (Alba-Iulia), Dan Ghergut (București) și alții și-au exprimat dorința ca în paginile revistei să se permanentizeze rubricile «De la comuniști învățăm cutezanța», «Tribuna activului pionieresc», «Codul etic al pionierului în oglinda faptelor», «Tribuna cititorului», «Club 2000», «Copii în lumea de azi».

Exprimîndu-și aprecierea pentru povestirile istorice în imagini, membrii colegiului au propus apariția unor noi lucrări inspirate din trecutul glorios al patriei, și-au arătat dorința de a cunoaște prin intermediul revistei fapte eroice din viața comuniștilor, a celor care în aceste zile înscriu pagini de înălțătoare epopee în construcția socialistă a patriei.

Dialogul permanent, apropiat cu cititorii, jocurile, paginile vesele au fost de asemenea apreciate și cerute ca prezențe ale fiecărui număr.

Bogăția de idei manifestată în cursul discuției a oferit pionierilor-reporteri noi mijloace de îmbunătățire și sporire a atractivității gazetei «Semafor», în care sînt prezente, număr de număr, spiritul exigent, pionieresc, fantezia și veselia specifice zilelor de tabără.

PIONIERUL ȘI PROFILUL ETIC

ÎNSEMNĂRI DE LA DEPUNEREA MANDATELOR DE CĂTRE PIONIERII-LOCȚIITORI AI PREȘEDINTELUI C.N.O.P.

Ca în fiecare an, la această acțiune participă toți pionierii. După un an de activitate, pionierii-locțiitori ai președintelui C.N.O.P. prezintă raportul în plenul Forumului, înfățișînd cele mai interesante realizări și făcînd propuneri prețioase.

Reținem:

— Organizația pionierilor este o școală de formare a celor mai nobile trăsături de caracter. Acțiunea **«De la comuniști învățăm** cutezanța» să fie prezentă în activitatea fiecărei grupe, a fiecărui detașament (Dan Narița, județul Alba).

— În succesul detașamentului să vedem și reușita acțiunilor din grupele de pionieri. Aceasta este baza activității pionierești (Gelu Balagiu, județul Constanța).

— «Succesul meu — succesul colectivului» este o idee frumoasă, îndrăgită de noi, pionierii maramureșeni. Am evidențiat-o adesea, cînd am analizat situația la învățătură, aportul nostru la munca patriotică (Delia Brînzei, județul Maramureș).

Și alți pionieri-locțiitori care au luat cuvîntul în acea zi — Brigitte Hermann (Sibiu), Marinela Lesenciuc (Vaslui), Otilia Hedeșan (Arad) — au transmis colegilor lor îndemnul de a se înscrie în cerințele eticii pionierești. «În tot ceea ce facem, să nu uităm că pionierul este cinstit, modest și drept».

FLACĂRA ISTORIEI

În liniștea înserării răsună trompetele. Deodată, de pretutindeni, ca un șuvoi, încep să vină pionierii. Uriașul careu îi reunește pe cei peste 400 de participanți la Forum și sute de copii gălățeni în jurul impunătoarei statui a domnitorului Al. I. Cuza. Drapelele cu însemnele pionierești flutură în lumina reflectoarelor. Din depărtare se apropie, cu torțe aprinse, ștafeta pionierilor cicliști. Multe zile de-a rîndul ei au străbătut județul adunînd într-un mănunchi prețios cele mai frumoase gînduri și fapte pionierești consemnate într-un album, pe care acum, în acest cadru solemn, îl oferă cu mîndrie celui de al V-lea Forum. În acest moment, peste piața imensă se înalță acordurile impresionante ale marșului «Sîntem nepoți de daci și de romani».

Pe scena largă, în formație de paradă — purtînd impecabile uniforme pionierești sau frumoase costume naționale — își fac intrarea numeroși pionieri gălățeni.

«Noi, copiii de azi,
Luăm bine aminte:
Istoria țării nu-i doar din cuvinte!
Ea-i lupta îndîrjită pentru ființă
Din nestrămutata-n unire credință,
Din visul de aur al bravilor bărbați
De dincolo, de dincoace
de Munții Carpați!»

Sînt cuvintele de început ale emoționantului montaj muzical-literar pregătit cu grijă și minuțiozitate de copiii orașului dunărean. În vers și muzică sînt evocate momente de luptă, de glorie din istoria neamului, sînt conturate chipurile vitejilor și neînfricaților săi eroi. Înălțătoarea manifestare de rememorare a trecutului patriei, de cinstire a mărețelor realizări ale zilelor noastre, s-a încheiat în lumina feerică a torțelor.

Pagini realizate de Lidia NOVAC
și Elena MĂNESCU
Foto: Ioan ȚAU

ARIPI TINERE

S-au întîlnit, nu demult, în curtea Liceului mecanic nr. 2 din Arad, 300 de pionieri constituiți în echipaje reprezentative ale tuturor județelor țării.

În tabăra pionierilor aeromodeliști, rînd pe rînd constructori, mecanici și «piloți de încercare», campionii județeni pe categorii de aparate au demonstrat trăinicia cunoștințelor dobîndite în cercurile caselor de pionieri și în orele de muncă individuală. Au fost purtate numeroase discuții «de profil» împreună cu instructorii uteciști și s-a înregistrat chiar un «record» de curaj în luările de poziții ale fetelor. Iată și numele cîtorva participante: Gabriela Zamfirescu (Botoșani), Elena Rățoi (Dolj), Gabriela Pietraru (Argeș), Coca Crăciun (Bacău).

Cînd te pregătești pentru un concurs sînt atîtea de făcut, iar aici, ambițioșii pionieri au trecut nu mai puțin de șase probe, șase rodnice confruntări. Întrecerile au urmat unei demonstrații aviatice organizată cu ocazia deschiderii aeroclubului din Arad și s-au desfășurat în paralel cu etapele unei manifestări tradiționale pentru județul gazdă: campionatul de machete de avioane «Memorialul Aurel Vlaicu», organizat de Federația română de modelism.

Pe aeroportul utilitar din comuna Horia și pe terenul bazei sportive a clubului sportiv municipal din orașul Arad o multicoloră flotilă aeriană, stăpînită cu măiestrie de copiii din tabără, a evoluat sub ochii participanților și a unui public numeros.

Dintre cîștigători, de pe listele clasamentului final, am reținut numele cîtorva: Sorin Honc din municipiul București; Eugen Diaconu din Pitești, Adrian Popescu din Drăgănești-Olt, Manuela Coseugă din Bacău, Adrian Nagy, de la Casa pionierilor, Arad.

De altfel, enumerarea ar putea continua, inscriindu-i aici pe toți copiii din tabără, pentru că cele două săptămîni de vacanță rodnică, petrecute la Arad, au însemnat pentru toți o școală a prieteniei, întrecerile desfășurîndu-se sub semnul unei depline sportivități.

ȘTEFAN TIȚĂ

Din »COPILĂRIA UNUI ICAR«

Numeroşi cititori ne-au comunicat impresiile lor deosebit de călduroase despre romanul «Copilăria unui Icar» de Ion Dodu Bălan, apărut în foileton în «Cutezătorii» şi în Editura «Ion Creangă».

Venind în întîmpinarea dorinţei cititorilor, continuăm publicarea unor pagini inedite din această carte.

COPILUL NEAMULUI SĂU

FRAGMENT DE ROMAN de *Ion Dodu* **BĂLAN**

ILUSTRAŢIE DE *Ion Donea*

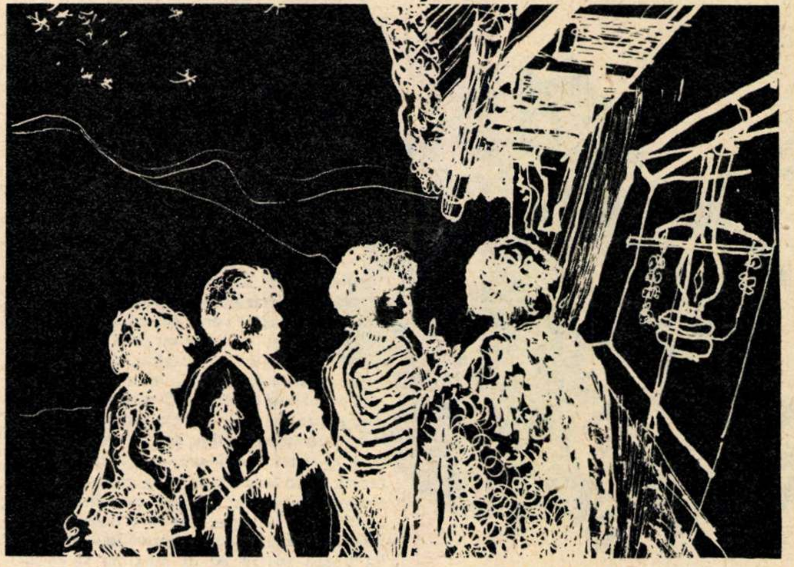

«Cu naşterea se-ncepe numai viaţa trupească; cea sufletească e plămădită încetul cu încetul potrivit cu felul de a fi al acelora cu care ne petrecem zilele copilăriei şi ale tinereţelor» — zicea cîndva cu atîta îndreptăţire marele scriitor ardelean Ioan Slavici. Şi, într-adevăr, mult din ceea ce sîntem la maturitate e rodul educaţiei din copilărie.

Asemenea adevăruri le ştia foarte bine badea Dumitru Vlaicu şi în spiritul lor şi-a crescut copiii, îndemnîndu-i şi pe alţii să-i crească la fel.

— Învaţă-ţi copilul — spunea el cu blîndeţe şi cu înţelegere unuia sau altuia, cu diverse prilejuri — învaţă-l mai întîi la năravuri bune, apoi la celelalte ce-s de ştiut, că năravurile pentru toţi, iar ştiinţa numai pentru el.

— Ei, şi dumneata, bade Dumitre, l-auzeai pe cîte unul, de ştiinţă vorbeşti dumneata, şi pe noi curg izmenele. De asta ne arde nouă?

— Şi de asta, dragul meu, că omul nu trăieşte numai cu pită şi cu izmene noi. Or ieşi oameni mari şi din întunericul satelor. Tu n-ai văzut că şi stelele răsar din întuneric?

— Apăi, cît ne trebuie nouă ca să ne numărăm sărăcia o fi învăţînd el şi lăsat aşa, de capul lui.

— Nu-i aşa, frăţioare, învaţă-l pe copilul tău să cunoască orice lucru, apoi pune-l să-l judece, să-l îndrepteze, c-atunci i se deşteaptă mintea.

— Da pe noi cine ne învaţă, şi uite că trăim şi nu mai murim.

— Trăim, dar trăim prost chiar atunci cînd am putea trăi mai bine.

— Am trăi noi dacă nu ne-ar suge grofu ca o lipitoare — adăuga cîte-o femeie care în prostia ei nu prea ştia de frica jandarmilor.

— Răul care ne vine de la grof — adăuga badea Dumitru — e una, şi ăl care vine de la neştiinţa noastră e altul. Deocamdată de ăsta să scăpăm. Îi vine el rîndul şi la celălalt.

— Mai vine pe dracu, aşa ne-am născut şi-aşa murim!...

— Ce nu putem face noi vor face copiii noştri şi copiii copiilor noştri. Dar trebuie să-i învăţăm ce să facă. Învăţătura ce o dai copilului tău, pe genunchii tăi şi pe braţele tale, nu o uită pînă-n veci, de aceea să băgăm de seamă la ceea ce-l învăţăm.

Astfel de cuvinte schimba cu consătenii şi cu familia lui badea Dumitru ori de cîte ori se ivea prilejul.

Îi erau dragi copiii şi era fericit că-i are la casă, deoarece copiii la casă-s stîlp de viaţă.

Dintre toţi, Aurel îi era cel mai drag şi mai apropiat pentru că «de mic dădea semne de om mare». Îi plăceau şi lui Aurel jocurile, dar nu ştiu cum jocurile lui erau parcă mai aparte. Dacă se jucau împreună cu ceilalţi copii de-a «hoţii şi jandarmii» făcea el ce făcea de semăna totul foarte mult cu viaţa adevărată, de la ei din sat. În jocuri, el introducea şi ceva meşteşuguri, şi asta-i plăcea lui Badea Dumitru, că, zicea el, e bine să se deprindă copilul cu cît mai multe îndeletniciri de acest fel, că nu şti mîine cu ce va putea cîştiga pîinea cea de toate zilele.

De mic de tot, ce vedea că meştereşte tatăl său ca tîmplar ori fierar, Aurel se apuca să facă şi el, în joacă.

— Norocul şi viitorul copilului — îi mai plăcea lui badea Dumitru să spună — spînzură de la purtarea părinţilor, că ce vede la părinţi, aceea şi el urmează.

Badea Dumitru şi lelea Ana le spunea copiilor poveşti, îi învăţau jocuri şi cîntece şi la începutul iernii strîngeau copiii vecinilor acasă la ei şi împreună cu ai lor îi învăţau colinde din bătrîni. Ce bucurie! Ce zile de sărbătoare pentru copii! Învăţau zi de zi colindele, vreme de patru săptămîni, şi-n seara de Moş Ajun plecau cu ceata pe la casele oamenilor. Nimeni nu se culca în seara aceea. Nici o lampă nu se stingea. Nici o poartă nu era închisă. Copiii intrau în curtea gospodarului şi Aurel striga la fereastră:

— Primiţi colindătorii?

— Primim — se auzea din casă răspunsul gospodarului.

— Atunci pe care s-o zicem?

— Ziceţi *A fetii*, c-avem o fată ca o floare.

Aurel rînduia în pripă ceata lui de voinici, le dădea tonul şi începeau o melodie legănată, frumoasă, povestind în grai bătrînesc despre o adevărată minune:

La luncile soarelui
Grele ploi că mi-or plouat
Şi luncile or înecat.
Roşu soare-a răsărit
Şi luncile-or înverzit,
Feciori, fete mi-au venit,
Le prindeau, le slobozeau,
Din gură le ispiteau.
Vine Leana, fată dalbă,
O prindeau, n-o slobozeau
Şi din gur-o ispiteau:
— Spune, Leano, adevărat
Pe tini cini te-o fost băiat
(îmbăiat)
Şi cini te-o botezat?
— Lăsaţi-mă-n voia sorţii
Să vă spui cu direptăţii:
Pe mini cini m-o fost băiat
Şi cini m-o botezat.
Grele ploi că mi-or plouat
Şi faţa mi s-o spălat,
Roşu soare o răsărit,
Faţa mi s-o rumenit.

După o scurtă pauză, ceata de voinici scanda apoi urarea tradiţională:

Şi noi ne-nchinăm:
Dalba-i sănătate
La anul şi la mulţi ani!

Şi aşa treceau din casă-n casă, cîntînd ba *A fetii*, ba *a Junelui*, ba *Danăleo, surdanăleo*, ba alte colinde care ar fi spus cîndva ceva, dar acum se încifraseră ca o ghicitoare. Era una de-o frumuseţe rară, care venea din vremuri imemorabile, şi tocmai de aceea îi şi plăcea nespus de mult lui Aurel. Pe asta o cînta mai mult singur, ortacii săi acompaniindu-l în cor aproape mut:

Jiiu mic mare-o venit,
Dar de mare
Margini n-are
Marginile bat munţii
Şi năstrachii nourii.
Noată, noată bour sur
Şi de noată coarne-şi poartă.
Dar în coarne ce-şi mai poartă?

Aici restul cetei răspundea puternic, cu solemnitatea unui cor din tragediile greceşti:

— Poart-un leagăn de mătase.
— Dar în leagăn cine şede?
— Şede Lina, fată dalbă,
Ea şede şi chindiseşte
La gulere voiniceşti
Şi la cămăşi haiduceşti.

Cu banii primiţi de la colinde copiii-şi cumpărau bomboane şi zahăr de la prăvălia lui Şamu, numai Aurel îşi păstra cîţiva criţari ca să-i cumpere taică-său de ei cărţi cu poveşti de la Orăştie şi *siroafe*, adecă şuruburi, să-şi facă jucării din scîndurile pe care le cioplea ca un mare maestru. Făcea fel şi fel de lădiţe, de păpuşi pentru surioarele lui şi de unelte mici, cu care-i minuna pe consăteni.

— Ăsta nu trăieşte mult — auzeai pe cîte un bătrîn — că-i prea cuminte şi deştept.

Aurel i-auzea şi el şi rîdea pe înfundate, spunîndu-şi: «A, acuma înţeleg eu de ce trăiesc unii aşa de mult!...»

Oamenii se bucurau însă văzîndu-l cît e de mintos şi-l iubeau ca pe propriul lor copil. Aurel nu era numai copilul lui badea Dumitru şi al lelii Ana, ci al satului, aşa cum mai tîrziu nu va fi numai al satului, ci al întregii ţări, al întregului neam românesc.

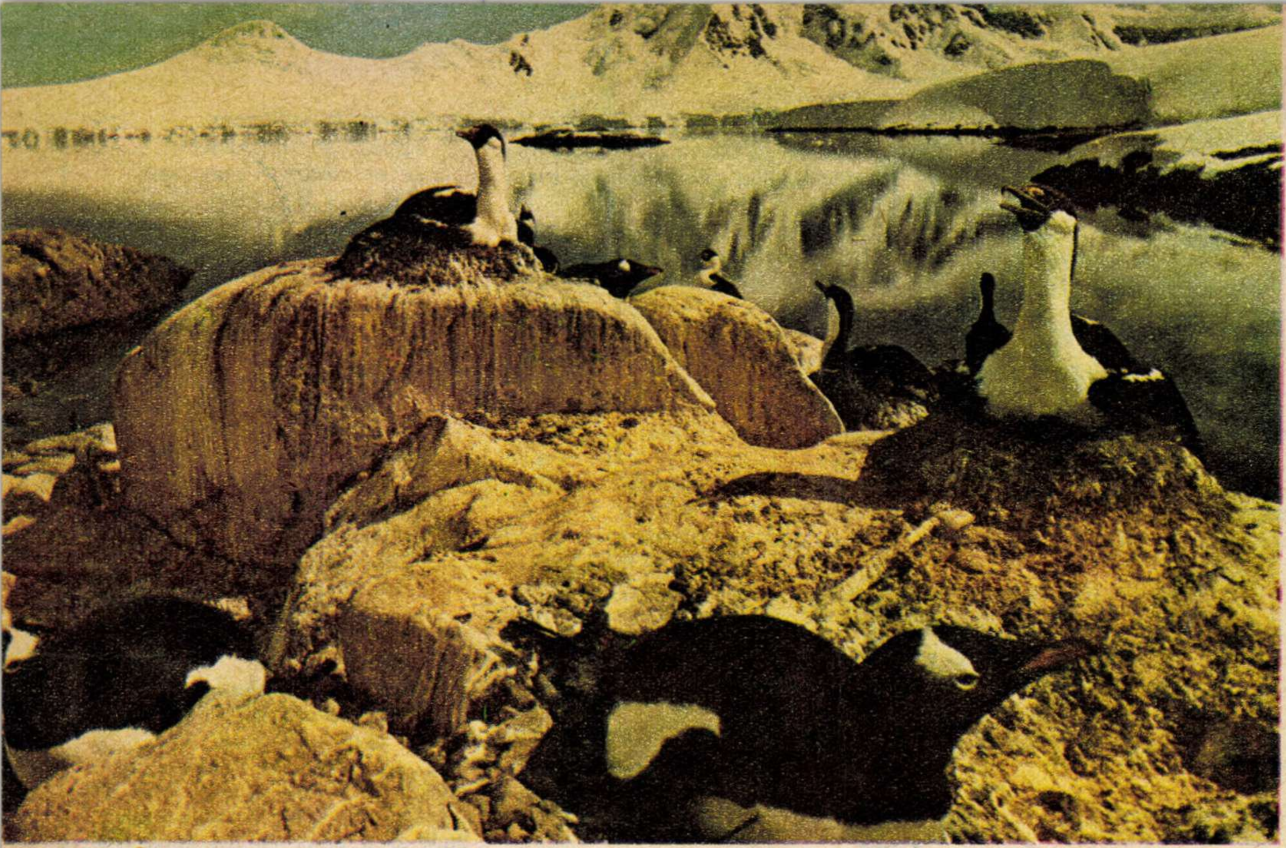

MICROENCICLOPEDIE

ANTARCTIDA — CONTINENTUL DE GHEAŢĂ

Înconjurat de brăţara cercului polar de sud, continentul de gheaţă Antarctida se întinde pe o suprafaţă de aproape 14 milioane kmp. Din această imensă suprafaţă, doar unu la sută este format din pămînturi neîngheţate, restul de 99 procente formîndu-l cel mai mare deşert de gheaţă al lumii. Deşi este înconjurat circa zece luni pe an de banchize, are numeroşi vulcani, dintre care Erebus şi Terror sînt cei mai sudici din lume. Întregul continent este acoperit de o cupolă de gheaţă care se ridică la peste 3 000 m deasupra nivelului mării. Recordul de altitudine îl atinge însă în vecinătatea polului geomagnetic, cu circa 4 100 m. Temperaturile coboară aici pînă la aproape —90°C, iar ţărmurile sînt lovite de vînturi violente a căror viteză ajunge pînă la 200 km/oră. Suprafaţa propriu-zisă a uscatului se ascunde sub gheaţă. Numai pe alocuri ies la iveală vîrfurile masivelor muntoase.

Astăzi descoperirea geografică a Antarctidei este considerată aproape încheiată, deşi mai există lanţuri de munţi necunoscuţi şi diferite puncte de coastă pe care încă omul nu a reuşit să pună piciorul. Locul explorărilor geografice a fost luat de cercetările ştiinţifice, pe care echipaje de oameni de ştiinţă din numeroase ţări ale lumii le efectuează mai ales în timpul verii australe. Dacă la o distanţă de 3 000 km de Polul Nord trăiesc circa un milion de oameni care explorează mine şi păduri, la Polul Sud nu există decît gheaţă. Aici se găsesc 90% din gheţurile lumii şi 90% din rezervele de apă dulce ale planetei. Pentru a le epuiza ar trebui să se distribuie unui număr de 3 milioane de oameni cîte 20 de tone de gheaţă pe minut, timp de un an.

Din acest uriaş de gheaţă se rup adeseori mari bucăţi care pornesc în derivă, devenind aisberguri tabulare. Unele sînt atît de întinse, încît pe suprafaţa lor ar putea să încapă cu uşurinţă Parisul şi împrejurimile sale. Cel mai mare dintre aceste aisberguri a fost întîlnit de un spărgător de gheaţă american în noiembrie 1956. El se întindea pe o suprafaţă de 31 000 kmp, avînd 95 km lungime şi peste 334 m lăţime. Pe mările antarctice asemenea platforme plutitoare pot fi întîlnite în mod frecvent, formînd uneori aşa-numitele bariere.

Două mari scobituri decupează continentul: Marea Ross şi Marea Weddell. Oamenii de ştiinţă s-au întrebat la un moment dat dacă nu cumva aceste două scobituri comunică, pe sub stratul de gheaţă, printr-un culoar. Cercetările au arătat însă că acest culoar nu există. Un astfel de culoar există însă între Marea lui Amundsen şi Marea Ross, la 2000 m sub nivelul mării.

Se cunoaşte astăzi că, din punct de vedere geologic şi paleomagnetic, partea orientală a continentului de gheaţă este de origine foarte veche, identică cu a Africii de Sud. Cealaltă parte a continentului antarctic este de origine mai recentă şi s-a format odată cu Anzii Americii de Sud. Pe aceste baze, teoria derivei continentelor a lui Alfred Wegener este considerată, astăzi, plauzibilă.

În subsolul continentului s-a găsit cărbune şi au fost identificate nu mai puţin 200 de minerale, printre care aur, argint şi cupru. S-au găsit, de asemenea, fosile de ferigi arborescente, fapt care probează că Antarctida nu a fost întotdeauna un deşert de gheaţă.

Ziua cea mai scurtă a anului — 21 iunie (în emisfera sudică anotimpurile sînt inverse în raport cu emisfera nordică) — este marcată de o singură oră de lumină, fără ca soarele să-şi facă apariţia. La Polul Sud, noaptea polară durează mai bine de patru luni. Ea este urmată de o alternanţă de zile şi nopţi, făcînd apoi loc zilei de 24 de ore. Acolo, Soarele nu apune timp de circa 6 luni. În timpul verii, platoul continental primeşte mai multă energie solară decît oricare alt punct de pe glob, dar, prin reflexie, pierde circa 90%. În unele locuri, la o profunzime de circa 30 m sub gheaţă, au fost găsite bacterii vii. De altfel, pe coastă viaţa pulsează din plin, dar nu există mamifere terestre (urşi sau reni), ca la Polul Nord, ci un mare număr de păsări, peşti şi mamifere marine. În apele care înconjoară continentul trăieşte cel mai mare animal din lume şi din toate timpurile — balena. Ea poate atinge 30 m lungime şi cîntări 150 tone. Acolo trăiesc, de asemenea, plante şi mici animale vizibile numai la microscop. Singurii duşmani ai faunei antarctice sînt orca şi foca-leopard. Primele atacă balenele, iar celelalte se hrănesc cu peşti şi cu pinguini. Focile — în special foca Weddell — sînt atît de numeroase încît omul trebuie să-şi croiască uneori drum cu bastonul. Păsări cu milioanele, mai ales pescăruşii, îşi fac cuiburile pe colţurile stîncoase din apropierea coastelor. Ele se hrănesc cu peşti, în afară de skua, singura pasăre de pradă din Antarctica. Pinguinii trăiesc pe solul acoperit de gheţuri şi se hrănesc cu produse ale mării. Cei mai cunoscuţi sînt pinguinii Adelie şi pinguinii imperiali

Pînă în secolul al XX-lea, omul a fost atras spre ţinuturile Antarctice de dorinţa de a cunoaşte locurile. Astăzi cercetătorii caută să lămurească importante probleme ştiinţifice. Printr-o strînsă cooperare, oamenii de ştiinţă din întreaga lume vor putea îmbogăţi cunoaşterea cu noi şi noi elemente privind trecutul şi viitorul celei mai importante «rezervaţii» de pe planetă, al cărei echilibru nu a fost tulburat încă.

ECATERINA ROŞCA

Un MILION de PRIETENI

● DESCOPERIREA!

«Eu nu prea aveam prieteni, aş putea spune că nu aveam deloc. La şcoală, eram oarecum apropiat de doi colegi, cu care mai schimbam o vorbă. În vacanţe, însă, rămîneam singur. N-am nici fraţi, nici surori. Anul acesta am fost pentru prima oară în tabără. Unde era mai multă tăcere, acolo mă găseai! Într-o zi, mi-am luat inima în dinţi şi m-am înscris la concursul de alergări. Tovarăşul profesor m-a trecut la ştafeta de 4×60 m. Încă de la început, ştafetele celorlalte detaşamente ne-au luat-o înainte. Eu eram în penultimul schimb. Nu ştiu ce s-a întîmplat, dar parcă îmi crescuseră aripi; am alergat ca niciodată şi am izbutit să refac aproape toată diferenţa! Colegii mă încurajau ca la Jocurile Olimpice! I-am predat ştafeta lui Moldovan Virgiliu, ultimul schimb, şi am căzut pe iarbă de oboseală. Moldovan, ce credeţi, a refăcut ultimii doi metri care mai despărţeau ştafeta noastră de ştafeta detaşamentului 5, a trecut în frunte şi... am cîştigat! Detaşamentul ne-a purtat pe braţe! Din ziua aceea, nu m-am mai despărţit de Virgiliu. Din vorbă în vorbă, ce credeţi că am aflat? Nu numai că este din Tg. Mureş, ca şi mine, dar locuieşte într-un bloc de pe... strada vecină! Pînă atunci, nu ne văzuserăm. Acum, ne-am întors din tabără. Sîntem mereu împreună. Lui îi place fotbalul, mie literatura; el desenează, eu colecţionez poze din filme. Tocmai asta e interesant, că avem ce afla unul de la altul!»

BORBELY TIBOR, clasa a VI-a,
Tg. Mureş

Iată o scrisoare care ne-a relatat o întîmplare simplă, firească, şi tocmai de aceea demnă de luat în seamă. Tibor al nostru şi-a găsit un prieten. De ce oare pînă acum a fost însingurat? Cum se explică timiditatea lui? Între altele, prin aceea că e singur la părinţi şi un adevărat «copil de bloc», pentru care lumea se mărgineşte la camera lui de la etajul patru sau şase. Îndată ce a coborît din «turnul» său, amestecîndu-se printre copiii de aceeaşi vîrstă, împărtăşindu-le preocupările, luptînd pentru onoarea detaşamentului, a obţinut ceea ce visa: cîştigarea unui prieten, destrămarea singurătăţii.

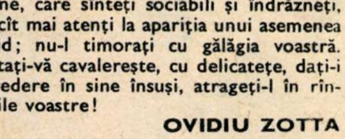

Aş vrea ca rîndurile acestea să fie citite cu luare aminte de copiii care, ca şi Tibor, nu-şi găsesc, din pricina unei timidităţi lesne de îndepărtat, locul printre cei de vîrsta lor.

Voi, cititorii care nu aveţi asemenea probleme, care sînteţi sociabili şi îndrăzneţi, fiţi cît mai atenţi la apariţia unui asemenea timid; nu-l timoraţi cu gălăgia voastră. Purtaţi-vă cavalereşte, cu delicateţe, daţi-i încredere în sine însuşi, atrageţi-l în rîndurile voastre!

OVIDIU ZOTTA

Scrisorile adresate acestei rubrici vor purta menţiunea «Un milion de prieteni».

CLUBUL LOGICIENILOR

Prezintă EDMOND NICOLAU

— La Cupa «Cutezătorii» la fotbal au participat 100 de echipe.

— Foarte interesant. Dar probabil că tu, ca matematician, vrei, ca, plecînd de aici, să pui o problemă.

— Începi să mă cunoşti, tinere. Aşa este. Mă întreb cîte partide se joacă cu totul, pînă în finală.

— Fii atent: sînt şi cazuri în care echipele nu se prezintă!

— Cazurile acestea, sînt, din fericire, foarte rare. Să le neglijăm, adică să considerăm că toate meciurile se joacă şi fiecare meci se termină, obligatoriu, cu victoria unei echipe.

— Aşa şi este, de fapt, dacă ţinem seama de prelungiri şi de loviturile de la 11 metri.

— Deci, cîte meciuri se joacă într-o cupă la care participă 100 de echipe?

Răspuns. Observăm că în fiecare meci se elimină o echipă. În urma meciului final rămîne o singură echipă neînvinsă. Rezultă că au fost eliminate restul de 99 de echipe şi aceasta nu se putea realiza decît în 99 de meciuri. Dacă avem la start **n** echipe, sînt necesare **n-1** meciuri. ●

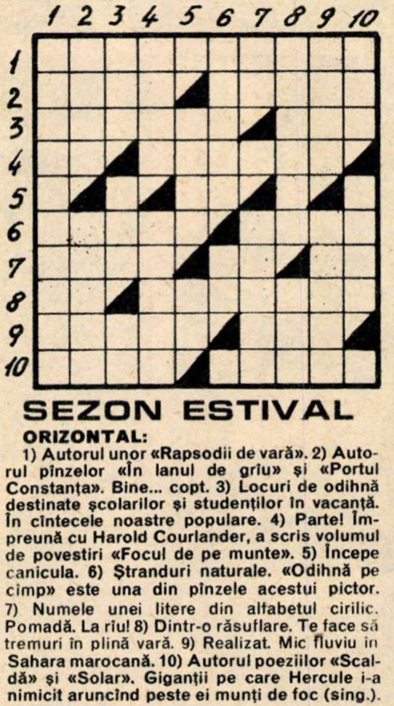

SEZON ESTIVAL

ORIZONTAL:

1) Autorul unor «Rapsodii de vară». 2) Autorul pînzelor «În lanul de grîu» şi «Portul Constanţa». Bine... copt. 3) Locuri de odihnă destinate şcolarilor şi studenţilor în vacanţă. În cîntecele noastre populare. 4) Parte! Împreună cu Harold Courlander, a scris volumul de povestiri «Focul de pe munte». 5) Începe canicula. 6) Ştranduri naturale. «Odihnă pe cîmp» este una din pînzele acestui pictor. 7) Numele unei litere din alfabetul cirilic. Pomadă. La rîu! 8) Dintr-o răsuflare. Te face să tremuri în plină vară. 9) Realizat. Mic fluviu în Sahara marocană. 10) Autorul poeziilor «Scaldă» şi «Solar». Giganţii pe care Hercule i-a nimicit aruncînd peste ei munţi de foc (sing.).

VERTICAL

1) Autorul tabloului «Ţărancă cu snop de grîu». 2) Se topeşte de căldură. Răcoritor pentru unul ars de soare! 3) Acid paraminobenzoic (abr. med.). Răcoritoare de sezon (sing.). Dînsa. 4) Verigă. Autorul melodiei «În tabără pe litoral». 5) De la gheaţă (pl.). Acut! 6) Grădiniţa sugarilor! În vilă. 7) Subsemnatul. Mîndra podoabă a munţilor, căutată şi în sezonul estival (pl.). 8) Cel mai torid moment al zilelor de vară. Obiceiuri (sing.). 9) Diminutiv al lui Ion. Adiere... la mare. 10) Singură. Dorită cu ardoare într-o zi caniculară.

DICŢIONAR: EAC, ZIZ, PAB.

SE-MA-FOR Cutezătorii

S-AU CALIFICAT — DAR ÎN DAUNA CUI?

Animaţie mare pe şoseaua Lugoj-Nădrag: şiruri de vehicule de Arad şi Timiş se îndreptau spre locul marelui eveniment, al marii întreceri: «Laminorul» sau «Şoimii»? Adică, cine o să intre în divizia C după acest năprasnic meci de baraj: «Laminorul»-Nădrag sau «Şoimii»-Lipova?

În oraşul gazdă, ce să mai vorbim: se sufocau oamenii de emoţie.

În fine, a venit şi ora meciului: stadionul — plin ochi. Acum ar urma să scriem: «Venise tot oraşul, cu mic,cu mare». Venise el oraşul, aşa e, dar mai puţin «cu mic» pentru că...

La început (după ce am trecut cu greu peste nedumerirea că la un meci din campionatul judeţean se percep 10 lei intrare, fără a se elibera nici un bilet oficial!) ne-am gîndit că,deh, fiind un asemenea eveniment, tribunele mici, organizatorii au uitat de copii. «Nu,tovarăşe, aşa e mereu! Pe copii nu-i lasă să intre, nici să joace, nici să privească!» Cum? Un orăşel care e aşa de mîndru de a-şi înscrie echipa de seniori în campionatul diviziei C a ţării uită că temeiurile viitoarelor sale bucurii fotbalistice sînt tocmai... piticii? Aduc jucători din altă parte, iar copiii sînt alungaţi de pe stadion... «Bieţii de ei, şi-au făcut singuri un teren, dar ce se poate face acolo?» Sigur că nu: terenul se află pe malul unui rîu, unde au găsit singurul petec de pămînt mai domolit, aici, într-o localitate de munte. Cum dau un şut mai năprasnic, apa le fură mingea.

...După meci, mare bucurie pe străzile oraşului.

Nu ştim însă dacă în seara aceea cineva se va fi gîndit că mult-rîvnita calificare a fost obţinută de fapt nu în dauna «Şoimilor» din Lipova,ci... a propriilor lor copii!

RELAXARE... PE GÎFÎITE!

Să vorbim din nou despre excursie. Şi din nou altfel decît reliefînd mult-ştiutele şi apreciatele ei virtuţi.

...Pe înserate, pe şoseaua Panduri din Bucureşti. Un grup de copii cu geamantane, înşiraţi pe trotuarul de pe partea Institutului Pedagogic. Înşiraţi — pentru că geamantanele sînt grele, ei sînt mici şi obosiţi, iar vînjosul atlet care-i conduce s-a instalat în fruntea coloanei şi, cu o sacoşă de voiaj în mînă, ţine morţiş la pasul lui olimpic. Asuprită de efort, o fetiţă cu un geamantan lung, cît înălţimea ei, îl strigă să se mai oprească — dar cine s-o audă? Printre gîfîieli, unul slăbuţ, rămas în urmă, abia de poate să-mi spună că sînt din comuna Coconi, judeţul Ilfov — şi trage tare apoi de mînerul geamantanului, să prindă coloana.

...Iar noi am rămas să ne gîndim la acest idilic pasaj dintr-un carnet de vacanţă: «Seară senină, frumoasă, vacanţă. Excursiile, cu multiplele ei posibilităţi de relaxare, (n.n.) de...».

P.S. Nici un cuvînt în plus.

ILIE TRAIAN

TRIBUNA SPORTULUI

CUPA „CUTEZĂTORII“ LA FOTBAL

Ediţia a VI-a

Se apropie de sfîrşit populara competiţie Cupa «Cutezătorii» la fotbal, ediţia a VI-a, 1976, susţinută de pionierii şi şcolarii de la sate, în cadrul căreia concurează peste 1 200 de copii, dornici să cîştige cît mai multe puncte pentru a se situa pe primele patru locuri ale clasamentului şi a participa astfel la turneul final, care se va disputa într-o tabără la mare.

Astăzi, 24 iulie 1976, în urma omologării rezultatelor din ultimele foi de arbitraj, clasamentul arată astfel:

1. «VIITORUL», Seaca de Cîmp, Dolj;
2. «LĂSTARUL», Ghioroc, Arad;
3. «C.F. RACHETA», Bezdead, Dîmboviţa;
4. «SPERANŢA», Valea Dragului, Ilfov;
5. «ECOUL», Cristeştii-Ciceului, Bistriţa-Năsăud;
6. «A.S. SĂGEATA», Cojasca, Dîmboviţa;
7. «RĂGĂLIA», N. Bălcescu, Bacău;
8. «A.S. SILITORUL», Bolintin-Deal, Ilfov;
9. «TEMERARII», Săvîrşin, Arad;
10. «BĂIEŢII VESELI», Griviţa, Galaţi.

Din lipsă de spaţiu, ne oprim aici cu clasamentul.

Reamintim tuturor participanţilor că aşteptăm să primim la redacţie, pînă la 16 august a.c., jurnalele echipelor, absolut necesare pentru întocmirea clasamentului general.

NICOLAE DOANĂ

POSTA ROMANA

Dragi copii corespondenţi,

Dacă veţi completa adresa voastră şi a destinatarului conform modelului:

Expeditor:

IONESCU GHEORGHE
Aleea Bradului, nr. 67
Bloc OS, Scara B, etaj III, ap. 26
Oficiul poştal PREDEAL 2,
Judeţul Braşov
2.211 — PREDEAL

Destinatar:

POPESCU MIRCEA
Str. Peneş Curcanul, nr. 21
Bloc G, Scara C, etaj V, ap. 119
Sectorul 4
Oficiul poştal BUCUREŞTI 4
74.298 — BUCUREŞTI

veţi avea asigurată sosirea trimiterilor poştale expediate de voi la destinaţie în cel mai scurt timp.

MINITEHNICUS INTERVINE

Desene de **NIC NICOLAESCU**

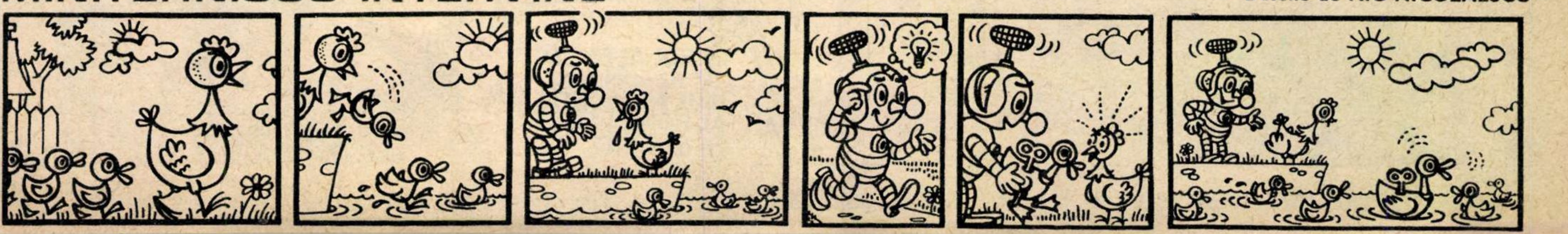

66

COLUMNĂ ÎN MILENII

XII

ADAPTARE DE **VASILE MĂNUCEANU** DUPĂ **TITUS POPOVICI**
DESENE: **VIORICA ȘI VINTILĂ MIHĂESCU**

REZUMATUL EPISOADELOR PRECEDENTE:

Rămas din porunca împăratului în Dacia ocupată, comandantul roman Tiberius construiește, împreună cu soldații săi, o puternică cetate, scut în calea năvălirilor dinspre miazănoapte. Nu departe de cetate își au tainicul sălaș urmașii nobililor daci, conduși de neîmblînzitul Gerula, care a jurat să răzbune moartea regelui Decebal.

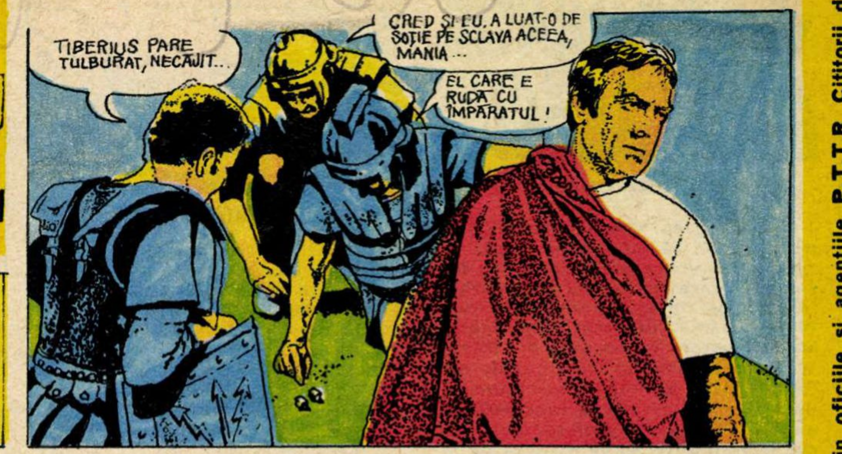
TIBERIUS PARE TULBURAT, NECĂJIT...
CRED ȘI EU. A LUAT-O DE SOȚIE PE SCLAVA ACEEA, MANIA...
EL CARE E RUDĂ CU ÎMPĂRATUL!

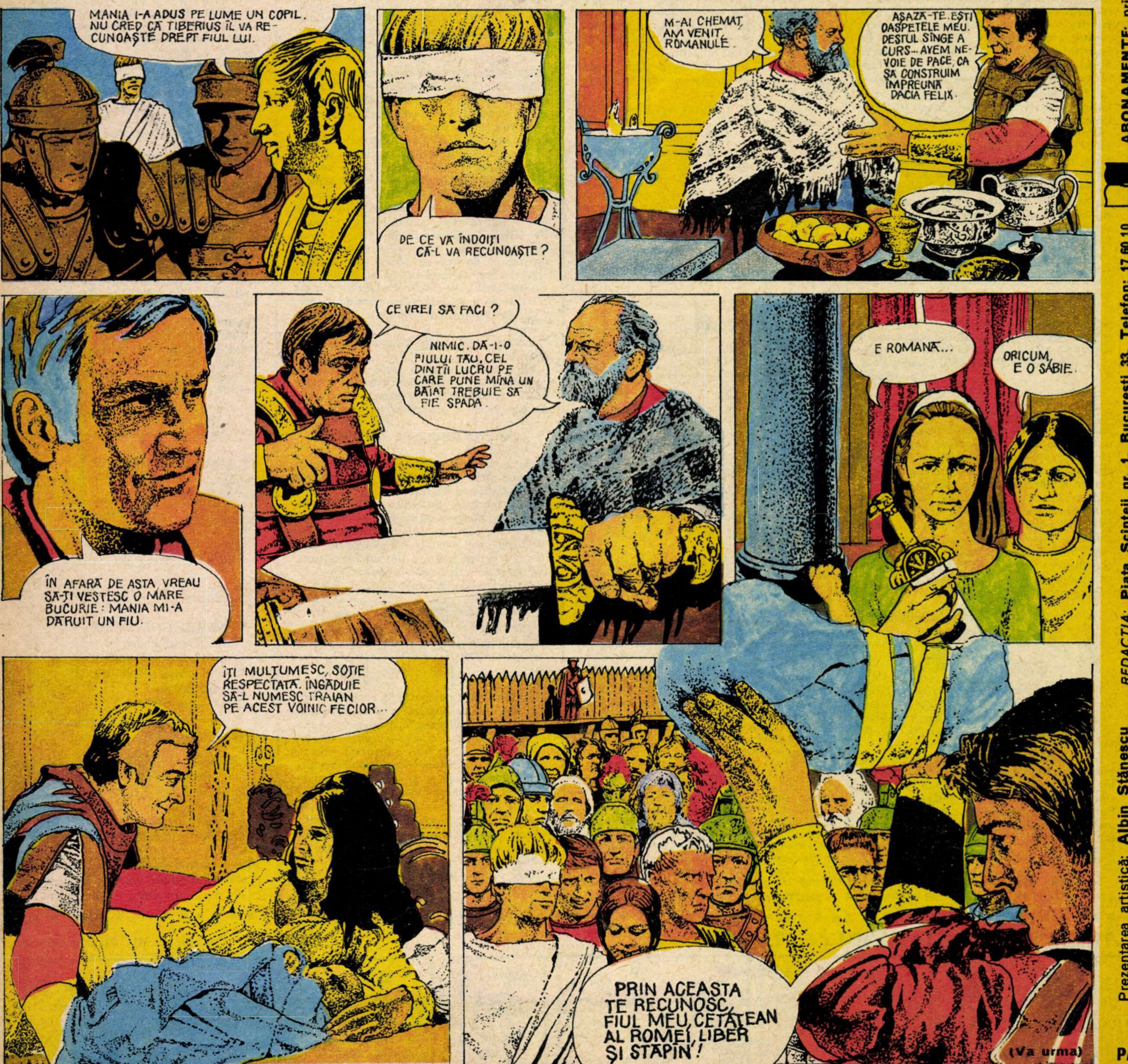
MANIA I-A ADUS PE LUME UN COPIL. NU CRED CĂ TIBERIUS ÎL VA RECUNOAȘTE DREPT FIUL LUI.
DE CE VĂ ÎNDOIȚI CĂ-L VA RECUNOAȘTE?
M-AI CHEMAT, AM VENIT, ROMANULE.
AȘAZĂ-TE. EȘTI OASPETELE MEU. DESTUL SÎNGE A CURS... AVEM NEVOIE DE PACE, CA SĂ CONSTRUIM ÎMPREUNĂ DACIA FELIX.
ÎN AFARĂ DE ASTA VREAU SĂ-ȚI VESTESC O MARE BUCURIE: MANIA MI-A DĂRUIT UN FIU.
CE VREI SĂ FACI?
NIMIC. DĂ-I-O FIULUI TĂU, CEL DINTÎI LUCRU PE CARE PUNE MÎNA UN BĂIAT TREBUIE SĂ FIE SPADA.
E ROMANĂ...
ORICUM, E O SABIE.
ÎȚI MULȚUMESC, SOȚIE RESPECTATĂ. ÎNGĂDUIE SĂ-L NUMESC TRAIAN PE ACEST VOINIC FECIOR...
PRIN ACEASTA TE RECUNOSC, FIUL MEU, CETĂȚEAN AL ROMEI, LIBER ȘI STĂPÎN!

(Va urma)

Prezentarea artistică: **Albin Stănescu**
Prezentarea tehnică: **Nic Nicolaescu**

REDACȚIA: **Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10**
ADMINISTRAȚIA: **Editura «Scînteia»** ● *TIPARUL:* **C.P.C.S.**

ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile **P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin ILEXIM — serviciul export-import presă — Calea Griviței nr. 64-66, P.O.B. 2001, telex 011226, București;**

12
PAGI
1 LE

● Redactor șef: MIHAI NEGULESCU ● Redactor șef adjunct: OVIDIU ZOTTA ● Secretar responsabil de redacție: IOAN DONCA

FORUM '76 GALATI

În direct:

FORUMUL NAȚIONAL AL PIONIERILOR – GALAȚI '76

Cutezătorii 33
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
JOI, 12 AUGUST 1976, ANUL X (NR. 464)

SOARELE PRIETENIEI RĂSARE LA NĂVODARI

CREȘTEM ODATĂ CU ȚARA

JURNAL DE BORD

MUNICIPIUL GALAȚI...

...înfloritor sub raze de soare s-a prezentat pionierilor mai întîi cu numeroasele sale cartiere noi, impresionante prin numărul mare de blocuri și flori, cu principalele întreprinderi economice și instituții de cultură. În drumul lor, copiii au văzut Combinatul siderurgic, Șantierul naval, Întreprinderea Laminorul de tablă, Intreprinderea mecanică navală, Întreprinderea de prefabricate din beton și altele.

Vizitarea municipiului le-a prilejuit, de asemenea, și cunoașterea celor 31 de școli generale, a celor 19 licee, a celor 3 biblioteci, a Universității. Casa de cultură a sindicatelor, Palatul sporturilor, muzeele, Teatrul dramatic, Teatrul muzical «N. Leonard» și Teatrul de păpuși au fost alte puncte de interes din itinerarul care a completat bogata carte de vizită a Galațiului.

ALBASTRUL DUNĂRII, CULORILE VERII...

...s-au adunat toate la o pasionantă întrecere-concurs lansată de cei mai buni desenatori din tabără. Gata să realizeze în imagini temele «Sîntem nepoți de daci și de romani», «Copilărie fericită» și «Impresii din tabăra Forum '76», copiii au dat aripi fanteziei iar din fuga cretelor colorate au alcătuit chipul minunatei lor vacanțe pionierești.

Astfel, în final, juriul, alcătuit din profesori și pionieri, a desemnat următorii premianți pentru locurile întîi: **Camelia Ghioreanu** și **Rodica Dănescu** cu lucrarea «Patria și pionierii»; **Mădălina Vasile** și **Daniela Chiorescu** cu lucrarea «Flori, să facem pămîntul să zîmbească»; **Doina Popa** și **Marin Ene** cu lucrarea intitulată sugestiv «Concurs». Premiul special al juriului a fost acordat pionierului **Liviu Răpițeanu** pentru lucrarea «Columna».

TRIBUNĂ A EXPERIENȚEI PIONIEREȘTI...

...adunarea organizată pentru depunerea mandatelor de către pionierii-locțiitori ai președintelui C.N.O.P. evidențiază, ca de fiecare dată, idei, acțiuni, inițiative prețioase care merită să fie reținute, preluate și realizate de către pionieri. Și de data aceasta vă prezentăm cîteva:

● «Generațiile își dau mîna» este genericul unei îndrăgite acțiuni pionierești în cadrul căreia noi, pionierii, ne întîlnim cu comuniști din întreprinderile orașului. Adesea, sub același titlu, oaspeții noștri sînt tineri muncitori, uteciști din licee cu care discutăm despre pregătirea noastră pentru muncă, pentru viață, despre pregătirea noastră politică în vederea primirii pionierilor în organizația Uniunii Tineretului Comunist **(Ovidiu Cernei, Botoșani)**.

● Comandamentul pionieresc să fie un comandament imbatabil la fapte! Aceasta este ideea care ne-a însuflețit pe noi, pionierii clujeni, în activitățile noastre. Pionierii din comandament să fie printre primii care vin cu propuneri interesante, să fie primii organizatori și realizatori ai ideilor noastre. De aceea sîntem pionieri comandanți, să fim mereu în frunte **(Rodica Vultur, Cluj-Napoca)**.

● Să nu uităm să ne jucăm, să nu uităm că sîntem copii, că ne place să fim veseli. Orice prilej, orice activitate pionierească poate avea un moment de joc și voioșie **(Hilbert Ladislau, județul Harghita)**.

● Pionierul comandant să fie prieten bun, apropiat, al fiecărui coleg. La școală, în timpul activităților pionierești ori în ceasurile libere, la joacă, el nu trebuie să uite că și modestia îl caracterizează pe adevăratul pionier **(Diana Blasius, Reșița)**.

CÎNTECELE, JOCURILE...

...au răsunat vesele în tabăra Forumului. Ceasuri anume dedicate învățării de cîntece pionierești au prilejuit copiilor întîlnirea cu compozitorul Cornel Arion, autorul cunoscutului marș pionieresc «Tot înainte», dedicat Forumului din acest an. În zilele de tabără, pionierii au mai învățat cîntecele «Noi creștem odată cu țara» și «Istoria — izvor de cutezanță», de asemenea îndrăgite compoziții, semnate de același autor.

«Vînătoare în... pătrat», ștafeta «Start la minge», «Cursa pe numere» și «Întîlnire pe bîrnă» sînt doar cîteva jocuri care i-au însoțit pe pionieri în ceasurile dedicate... voioșiei.

LA I.A.S. TULUCEȘTI...

...pionierii au sosit dimineața. De îndată ce li s-a spus ce au de lucru au și pornit pe întinsele suprafețe cultivate cu morcovi, să plivească buruienile. Mulți la număr și harnici, pionierii au oferit și de data aceasta subiect de inspirație la rubrica «Aplauze pentru...» a gazetei pionierești «Semafor». Deci, aplauze pentru seriozitatea și hărnicia lor!

FEERICUL FOC DE TABĂRĂ...

...a încheiat o zi bogată de activități desfășurate în comun cu pionierii din pitorescul sat de vacanță Gîrboavele.

După ce au participat la o interesantă evocare a răscoalei țăranilor din 1907 — în apropierea focului ce se înălța maiestuos — pionierii, în cîntec și versuri au adus partidului prinosul recunoștinței pentru copilăria fericită pe care o trăiesc.

O DUPĂ-AMIAZĂ...

...întreagă a fost dedicată acțiunii de pregătire a pionierilor pentru apărarea patriei, organizată în comun cu ostașii. Oaspeți ai unei unități militare, copiii au aflat multe lucruri despre tehnica de luptă, despre aparatura, materialele din dotarea forțelor armate. Apoi, pe baza sportivă, au asistat la interesante exerciții executate de ostași. De o atracție deosebită în rîndul pionierilor s-a bucurat exercițiul tactic de luptă intitulat «Plutonul în ofensivă», prezentat de soldați pe cîmpul de instrucție.

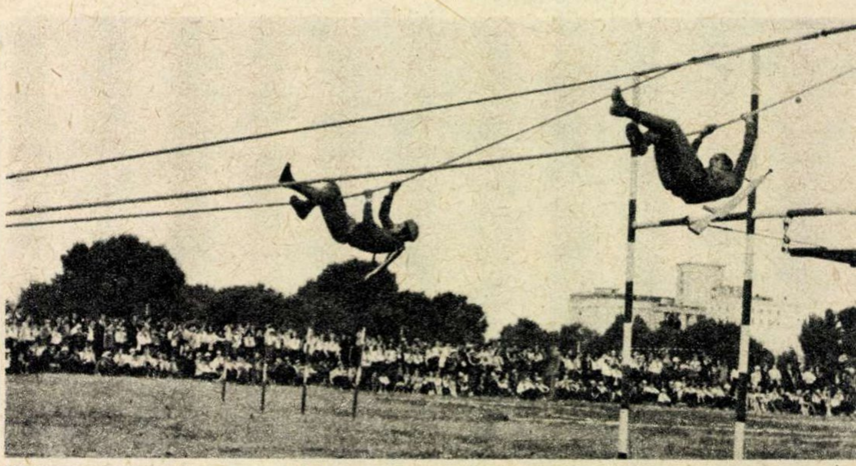

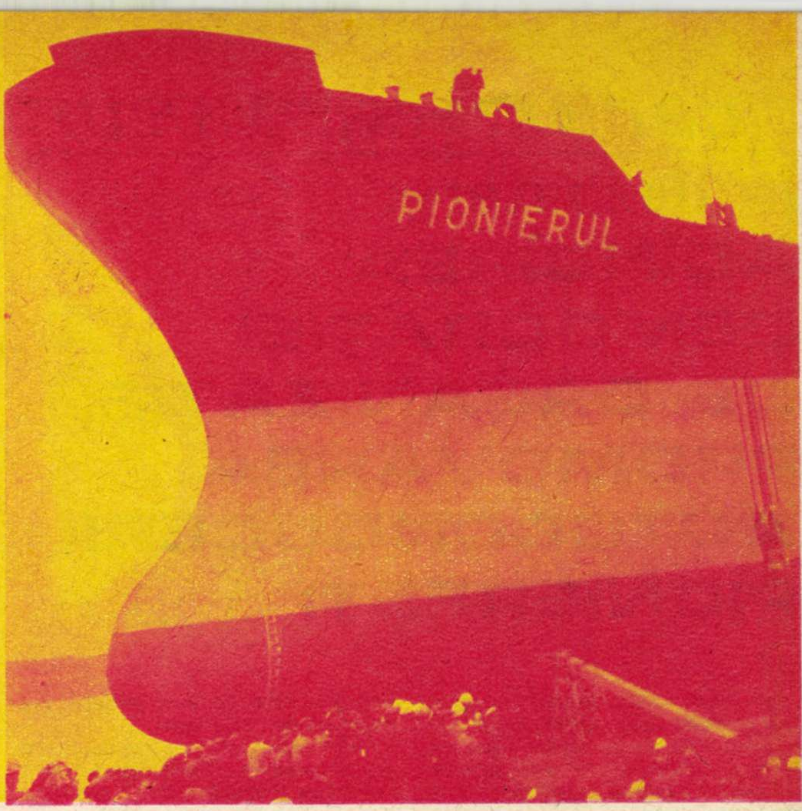

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

La ora cînd revista noastră pleacă la tipar, are loc încheierea lucrărilor Forumului Național al Pionierilor.

Un moment emoționant din zilele Forumului a fost și lansarea la apă a navei «Pionierul».

În numărul viitor vom publica un amplu reportaj care va prezenta filmul ultimelor evenimente din tabăra Forum '76 — Galați.

FORUM 76

Subredacția pionierească „SEMAFOR"-FORUM '76 transmite:

OAMENII DUNĂRII

Pe oamenii de pe plaiurile Dunării îi recunoști ușor după cerul din priviri și razele de soare din zîmbet. Așa i-am recunoscut și noi pe cînd ne așteptau ținînd pe palme ofranda tradițională a ospeției, miezul cald al pîinii dăruite și sarea unui plai primitor.

S-au ocupat săptămîni în șir cu amenajarea complexului de clădiri al Liceului metalurgic. Au ținut în mîini pensula care a inventat culoarea lucrurilor. Au ținut în mîini săpunul, și așternuturile noastre au foșnit în zboruri albe, somnoroase, pînă ce ei au încheiat cuminte pleoapele fețelor de pernă. Au ținut în mîini grînele ca să descheie blînd pîinea de pe umerii lor.

Acestor oameni să nu le cereți rouă. V-au dat în schimb sudoarea palmelor ostenite. Să nu le cereți cerul. Ei l-au rotunjit în ulcioare, pentru ca noi să ne limpezim cu apă curată și sufletul și ochii. Să nu le cereți nici soarele de pe cer! Îl aveți în schimb pe cel din sufletele lor, pe cel purtat sub braț ca pe o pîine bună, iubirea, sau prietenia lor, sau ospitalitatea deplină.

Să le spunem o dată pe zi «**Mulțumesc**» pentru fiecare dimineață aleasă, ca un cais, ca să înflorească la sărbătoarea Forumului.

Să le spunem o dată pe zi «**Mulțumesc**» și toate celelalte cuvinte simple, că poate din glasul nostru se vor naște păsări, cîte una pentru fiecare bătaie de aripă a zborului lăuntric învățat de la oamenii Dunării. Să mulțumim trudei lor cu truda brațelor și minților noastre.

Și mai ales, în fiecare dimineață să strîngem mîinile acestor oameni ca și cum am mîngîia niște flori frumoase, iar la vîrful degetelor să căutăm nu boabele de rouă, ci toate acele lacuri fără margini care sînt broboanele de sudoare din istovirea palmei lor.

Nu, acestor oameni să nu le cereți rouă.

DOINA POLOGEA
Mureș

Căutări...

Pe un pămînt al baladelor m-am născut
Și-am învățat să-l iubesc
Așa cum floarea iubește soarele
Și oamenii — libertatea.

Și-am învățat încă ceva: Să caut,
Să caut vise, împliniri,
Să caut mireasma adevărului
Și să sorb aroma fericirii acestui pămînt.

Căutînd am găsit fericirea, omenia
Fluturînd pe drapele, sus pe schele.
Am găsit constelații de idei și fapte
Aripi de vis care te poartă dincolo de stele.

Și am trecut așa, căutînd,
Dincolo de mine, de oameni,
Dincolo de ieri și de azi
Spre nimbul zilelor de mîine!

CAMELIA NALAȚIU,
Bistrița-Năsăud

O hartă minunată

N-ați simțit niciodată nevoia de a rămîne singuri, fără cuvinte, în fața unei hărți a patriei?

Da, sînt clipe cînd cuvintele devin neputincioase, cînd trec fără rost în timp ce noi curgem înapoi — înăuntrul nostru, cînd punctele de pe hartă, anumite puncte de pe hartă se prind între ele cu o linie roșie care înconjoară țara într-o nesfîrșită horă a cravatelor pionierești. Atunci punctele de pe hartă, anumite puncte de pe hartă se transformă în gînduri frumoase, în amintiri care ne ajung din urmă și trec în noi. Și **Breaza,** și **Livada,** și **Cîmpulung-Moldovenesc,** și **Reșița,** și **Galați** sînt doar niște cerculețe de pe hartă, dar pentru unii din noi reprezintă anumite puncte pe care le simțim intens. Strîngeți toate cuvintele frumoase care în anumite clipe încrustează timpul și dați-mi o hartă a patriei.

Sau nu, nu trebuie să-mi dați nimic, eu am în mine o hartă a patriei, o hartă minunată în care anumite puncte își leagă la gît cravata cu tricolor și murmură cîntecul **Forumului pionieresc.**

GH. TRUȚĂ,
Liceul «Frații Buzești»,
Craiova

Tricolor

Eu mi-am luat roșu
din focul gloriei,
L-am luat din sîngele eroilor
care a curs pentru această țară.

Eu am luat galbenul
spicului de grîu,
al razelor de soare
ce luminează țara.

Și am luat albastrul
primirii libertății,
a cerului de vară...

Eu mi-am luat culorile
din viața României,
Din ea mi-am luat roșu...
și galbenul... și albastru...

VOICHIȚA REVNIC,
Sălaj

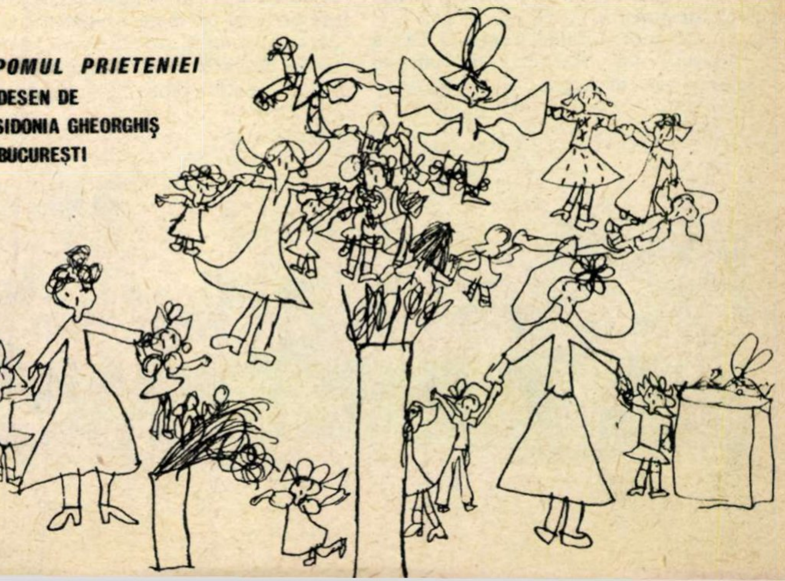

POMUL PRIETENIEI
DESEN DE
SIDONIA GHEORGHIȘ
BUCUREȘTI

TRIBUNA FORUMULUI

În dezbatere:

ADÎNCIREA DEMOCRAȚIEI DE ORGANIZAȚIE, PROMOVAREA AUTOCONDUCERII PIONIEREȘTI

> **«Trebuie să ținem permanent seama că organizațiile de pionieri sînt organizații revoluționare și întreaga lor activitate trebuie să se caracterizeze prin acest spirit. Ele constituie o școală minunată de formare a copiilor, a tinerilor de mîine, nu numai pentru învățămînt și muncă, dar și pentru conducere, dezvoltîndu-le în acest scop personalitatea».**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**
>
> (Din Cuvîntarea rostită la Forumul tineretului)

PENTRU GLORIA POPORULUI ŞI ÎNFLORIREA ROMÂNIEI SOCIALISTE, PENTRU CAUZA PARTIDULUI — ÎNAINTE!
GALAŢI

În zilele de tabără, pe lîngă numeroasele activități politico-educative și cultural-artistice, un loc aparte a fost rezervat dezbaterilor pe detașamente. De data aceasta vă prezentăm cîteva opinii exprimate de pionieri ai detașamentului nr. 3 la tema «Adîncirea democrației de organizație, promovarea autoconducerii și creșterea rolului activelor pionierești, al tuturor pionierilor în programarea, organizarea, desfășurarea și conducerea întregii activități». După ce în discuțiile conduse de pionierul Tiberiu Hermenean, copiii împreună cu comandantul instructor U.T.C. — Alexandru Buzoianu, elev la Liceul pedagogic din Brăila — și-au explicat ce este democrația, autoconducerea pionierească, au trecut la exemplificarea acestora în fapte de viață, în activitatea detașamentelor și unităților lor.

— În spiritul autoconducerii pionierești, spune **Pop Mihai Voicu,** noi, pionierii din **Șintileag,** județul **Bistrița-Năsăud,** înțelegem să ne conducem pe noi înșine, să conducem activitatea organizației noastre. La noi, pe rînd, pionierii propun activități, contribuie apoi alături de ceilalți colegi la pregătirea și desfășurarea acestora.

— Este foarte important ca în unitate să se instaureze egalitatea, continuă **Adrian Gheorghe** din **Pucioasa Dîmbovița.** Toți pionierii să aibă aceleași drepturi și aceleași îndatoriri, nu așa cum se mai întîmplă cîteodată că unii dintre noi apar mai ales «avînd îndatoriri» în montaje artistice, iar alții mai des în acțiunile de muncă, de organizare... Să avem grijă ca toți să participăm frățește și la muncă și la joc. Toți să participăm la conducerea treburilor noastre.

— De acord cu tine, intervine **Tania Nicolau** din **Craiova,** dar uiți de pionierii din clasa a doua? Poate lor le vine greu să-și conducă treburile detașamentului, sînt mici...

— Îmi pare rău, dar nu pot fi de aceeași părere cu Tania, spune hotărît **Zsivanov Svetozar** din **Timișoara.** Autoconducerea este un principiu valabil pentru toți pionierii deopotrivă, și apoi să nu uităm că ei conduc activități care sînt pe măsura puterilor lor. Trebuie să avem încredere în ei. Pentru îndatoririle pe care le au, ei nu sînt mici, tot așa cum nici noi nu sîntem mici în fața tovarășilor comandanți-instructori, față de îndatoririle noastre. Vă spun acestea pentru că eu abia am terminat clasa a V-a și, din prietenie, am fost alături de pionierii din clasa a II-a, îi cunosc bine, știu că sînt îndrăzneți, nu se tem de greutăți.

— Și în unitatea noastră, continuă **Tiberiu Hermenean** din localitatea **Întorsura Buzăului, Covasna,** principiul democrației, autoconducerii pionierești este respectat. Realizăm singuri numeroase activități, totuși sîntem foarte bucuroși cînd îl avem alături pe instructorul U.T.C. Aprecierile, sfaturile lui, ca prieten mai mare, ne întăresc încrederea în posibilitățile noastre, convingerea că fiecare pionier poate fi și un bun conducător al activității grupei, detașamentului său.

— Este foarte important să răspundem de treburile organizației noastre în cadrul unității de pionieri dar, cred eu — își spune părerea **Viorel Boleac, (Salonta, Bihor)** —, este de asemenea foarte important ca îndrăzneala noastră de organizatori, conducători ai activităților pionierești să treacă limitele unității, să se înscrie în viața locurilor noastre natale. Pionierii din unitatea mea așa au procedat... Într-o zi am aflat că un mare eveniment se va petrece la noi: C.A.P. Salonta va primi înalta distincție «Meritul agricol» clasa I. Ne-am pregătit un salut al nostru, al pionierilor, cum am putut mai frumos și în ziua sărbătorii, cu brațele pline de flori, pionierii au fost alături de părinții lor.

— Inițiativa și autoconducerea pionierească, continuă ideea pioniera **Dorina Copceag (Rădăuți, Suceava),** merg mînă în mînă! Știu acest lucru din viața detașamentului meu. Odată, trebuia să primim vizita unor pionieri. Tovarășa comandant-instructor era bolnavă. N-am vrut să cerem sprijin altcuiva, am vrut să ne descurcăm singuri. Am pregătit cadourile (cusături pe care le aveam gata), am făcut un plan al modului în care să se desfășoare discuția, poeziile, cîntecele și... i-am primit pe oaspeți. Cînd s-a terminat întîlnirea, profesoara care îi conducea pe pionierii oaspeți a vrut s-o cunoască pe tovarășa comandant-instructor. I-am spus că lipsește. A rămas mirată de felul în care ne-am descurcat, ne-a felicitat. Cu toții eram mîndri de ceea ce izbutisem, chiar dacă pentru această acțiune am avut multe griji, multe emoții. Atunci trecuseră toate, rămăsese doar bucuria că am reușit.

Pionierii detașamentului nr. 3 subliniau, de fapt, ideea că organizațiile de pionieri sînt organizații revoluționare și în întreaga lor activitate ei se străduiesc să acționeze în acest spirit. Să fie tineri revoluționari în viața de școlari, în viața de organizație, în viața socială.

ÎNTÎLNIRE CU GALAȚIUL în VIITOR

În după amiaza aceea, în Sala sporturilor din oraș se adunaseră mii de pionieri gălățeni. Alături de ei, cei peste patru sute de purtători ai cravatei roșii cu tricolor sosiți la Forumul Național erau prezenți, sub imensa cupolă însorită, la întîlnirea cu tovarășul Dumitru Bejan, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Galați al P.C.R., cu alți tovarăși, membri ai Comitetului județean de partid.

Ascultîndu-l pe tovarășul Dumitru Bejan — pionierii și-au întregit cunoștințele despre orașul-gazdă al Forumului, despre județul Galați. Au aflat astfel că județul se întinde pe o suprafață de peste 4 000 km.p. avînd 56 de comune, dintre care multe vor deveni în curînd orașe, 180 de sate... Au aflat, de asemenea, că la Șantierul naval Galați, unde în trecut se făceau reparații de nave mici, fluviale, se construiau șlepuri și lucrau doar șapte sute de angajați, astăzi sînt șapte mii de muncitori, ingineri, tehnicieni, că aici se construiesc acum nave maritime de la 8 000 pînă la 55 000 t deplasament.

Combinatul siderurgic din Galați, cea mai mare întreprindere economică de acest fel din țară, știu că se întinde pe o suprafață de 1 252 ha. Cu ani în urmă, pe aceste locuri era... cîmp. Acum, aici lucrează 21 500 de oameni care produc zilnic milioane de tone de fontă, milioane de tone de oțel, laminate finite, tablă. Închipuiți-vă combinatul ca pe o uriașă mașină în care zilnic intră 37 000 t de materii prime (minereu de fier, calcar, cărbune ș.a.) care trec prin furnale, apoi, în oțelării, în laminoare, în secții de ajustaj. Imaginați-l peste ani, cînd se va dezvolta și va produce zece milioane opt sute de mii tone oțel.

Completînd profilul economic al orașului, copiii rețin în însemnările lor date despre Laminorul de tablă subțire, despre Fabrica de mecanisme și echipament pentru vapoare, se entuziasmează la vestea că în oraș se construiește o fabrică în care se vor produce uriașe elice pentru vapoare, la vestea că, în următorii ani, școlarii gălățeni vor primi în dar noi școli moderne, noi baze sportive.

Bucuria este unanimă cînd copiii află că multe din punctele economice despre care au luat cunoștință în acea zi vor deveni peste puțin timp puncte precise de drumeție pionierească, de întîlnire cu muncitorii orașului. Toți așteaptă cu nerăbdare întîlnirea cu... Șantierul naval, cu uriașul Combinat siderurgic, întîlnirea cu oamenii lor, furnaliști, laminatori, oțelari, alături de care mulți pionieri vor face primul lor legămînt cu munca.

Grandiosul program artistic prezentat cu acest prilej de mii de pionieri gălățeni s-a constituit într-un cald omagiu adus partidului, într-un vibrant legămînt pionieresc în care purtătorii cravatei roșii cu tricolor se angajează să crească demni, odată cu țara, să învețe, să muncească, să o ducă mai departe, peste ani, spre culmi ale civilizației și progresului.

Pagini realizate de
LIDIA NOVAC

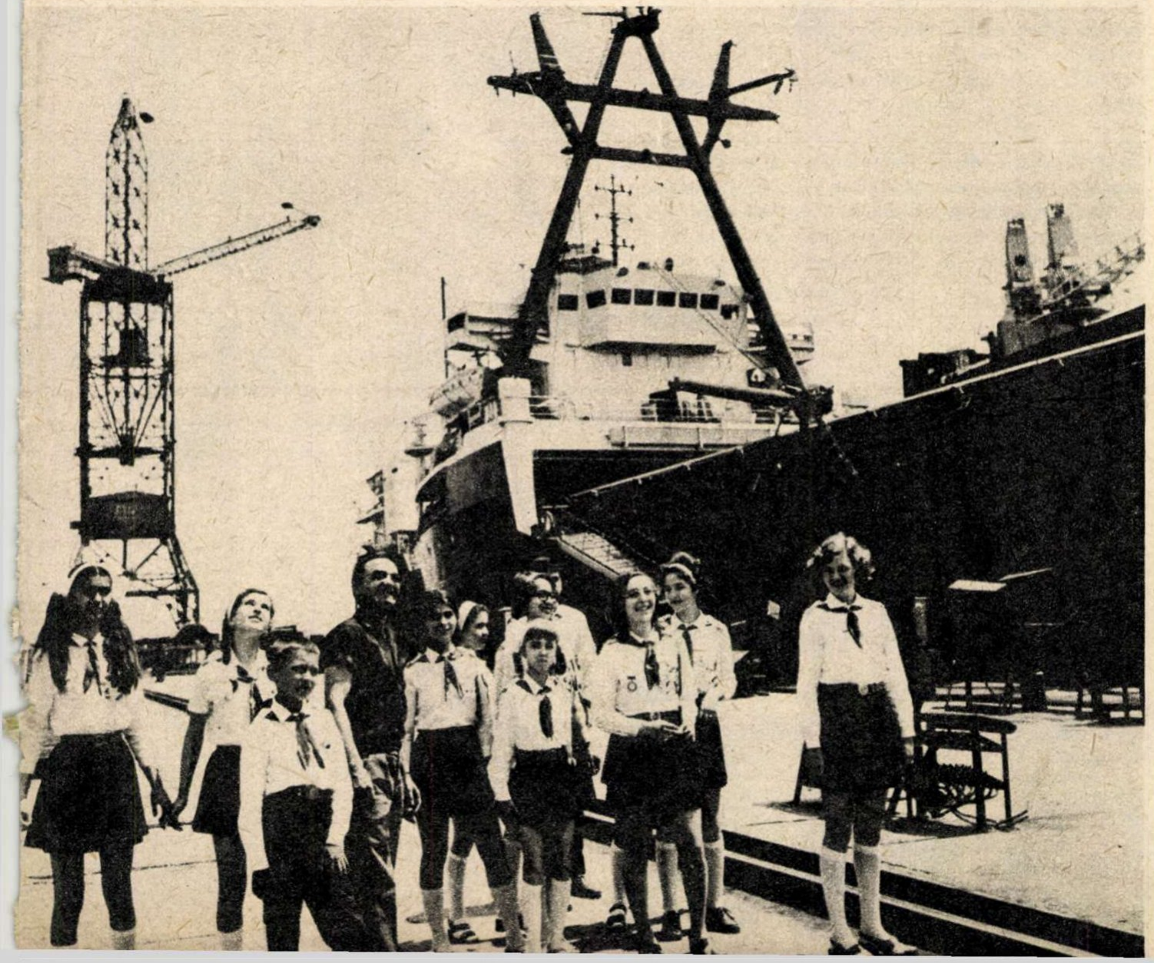

Copiii și natura

de acad. **EUGEN A. PORA**

Dragi pionieri,

Unii dintre voi au avut ocazia să cunoască delta în cursul excursiei organizate pentru participanții la Forumul de la Galați. Excursia a fost o minunăție, cu toate pișcăturile țînțarilor pe care le-am îndurat. Dar ele fac parte din natura locului și fără acești țînțari neplăcuți nu am fi avut imaginea reală a deltei.

Apele au creat delta prin aportul de suspensii aduse de Dunăre și depuse la contactul ei cu marea. Procesul formării de noi pămînturi continuă și azi, delta crescînd în unele locuri cu cîteva zeci de metri în fiecare an.

Pe acest pămînt recent al țării noastre se împletesc într-un ansamblu perfect culturile de stuf, de pește, agricultura, transportul și turismul. Stuful este o mare bogăție, care ne furnizează celuloză și hîrtie, lacurile și heleșteiele ne dau pește, grindurile sînt cultivate cu cereale, pomi fructiferi, zarzavaturi. Și toate aceste produse sînt transportate în lungul deltei cu vapoarele, șlepurile, bărcile. Împletitura atîtor ocupații omenești și frumusețea unică a deltei, cu cărările ei de ape, cu abundența de păsări acvatice, cu liniștea apelor și cu ciorba de pește a pescarilor atrag mulți vizitatori.

Ceea ce impresionează însă mai ales aici este omul, pescarul, stăpînul deltei. Și-a clădit casă pe grindul fluvial — o fîșie de cîțiva zeci de metri lărgime în lungul canalelor de apă. Are un «trotuar» îngust în afara gardului care îi separă casa de cea de alături și în loc de mașină folosește barca mică și neagră, pe care o utilizează și copiii, și femeile pentru a merge la vecinul de peste ape, la prăvălia de mai sus, la tîrgul de la Mila 23 etc. Toată lumea știe să înoate ca un pește, să facă foc cu stuf uscat, să prindă pește cu undița, să se bucure de viața grea, dar plăcută.

Pionierii care au participat la această excursie în deltă și-au dat seama de toate acestea și au trăit trei zile într-o natură unică, în care toți și toate își au rolul lor, natură pentru care ne invidiază multe popoare ale lumii.

Să fim vrednici să păstrăm această deltă așa cum este ea și să nu căutăm să-i stricăm echilibrul, căci atunci, probabil, marea, care ne-a ajutat s-o clădim, o va mătura.

SOARELE PRIETENIEI RĂSARE LA NĂVODARI

Ca de obicei, dornici de noi cunoștințe și prietenii, pionierii români au lansat și-n acest an spre cele patru zări, către semeni de-ai lor de pe meridianele și paralelele globului, invitația de a fi oaspeții taberei noastre internaționale de la Năvodari: «Veniți, veniți din depărtări/ Pe țărmul însoritei mări/ Aici, la Pontul Euxin/ Cu val de-argint și cer senin/ Veniți cu dragoste și-avînt/ Să ne-nfrățim în joc și cînt/ Și să legăm prietenii/ Izvor nestins de bucurii...»

Și au venit. Din Vietnam și din Japonia, din Cuba și din Finlanda, din Uniunea Sovietică și din Anglia, din Cehoslovacia și din S.U.A... Sute de copii din douăzeci și trei de țări ale lumii au răspuns cu nemărginită bucurie invitației, reunindu-se aici, pe țărmul Mării Negre, pentru cincisprezece zile. Zile care vor rămîne de neuitat pentru toți participanții, fiecare dintre acestea fiind plină de noutăți și bucurii. Mai întîi, plaja. Cu nisipul și apa mării, limpede și caldă («De trei ori mai caldă decît la noi», după cum ne-au declarat pionierii finlandezi). Și cu zilnicele concursuri, fie de construcții din nisip, fie de înot, fie de jocuri distractive (între care «trasul cu frînghia» i-a cucerit pe toți). Apoi celelalte numeroase și diverse activități menite nu să «umple timpul», ci să-i destindă și să-i reconforteze și, nu în ultimă instanță, să le permită să se cunoască mai bine, să lege trainice prietenii: întîlniri între delegații, seri naționale (cu cîntece, cu dansuri, cu schimb de insigne, de ecusoane, de vederi și, îndeosebi, de adrese), concursuri de desene (și pe carton dar și pe asfalt), întreceri sportive (în paralel cu marea Olimpiadă de la Montreal, vizionată la televizor de participanți, în tabără s-a desfășurat, pe tot parcursul, o... mică olimpiadă — la fotbal, handbal, volei, tenis și șah), vizite pe litoral (printre care și la Acvariul din Constanța și la cetatea Histriei) și multe, multe altele de felul acesta.

Că s-au simțit bine aici, la Năvodari, că litoralul nostru va rămîne pentru totdeauna în memoria lor ca un colț de lume însorit, ne-o dovedesc și impresiile pe care numeroși participanți au ținut să și le consemneze în cartea de onoare a taberei. Iată cîteva dintre ele:

Trau Van Phu, R.S. Vietnam: «Totul aici a fost minunat: și nisipul, și apa mării, și mîncarea, dar mai ales pionierii români, care s-au dovedit deosebit de prietenoși și atenți cu noi».

Sarah Warden, Anglia: «Litoralul românesc e mai frumos decît multe altele pe care le-am văzut eu pînă acum, iar taberei internaționale de la Năvodari, unde am petrecut frumoase zile de vacanță, îi voi păstra o neștearsă amintire.»

Falk Stricker, R.D. Germană: «De obicei, dacă stau prea mult într-un loc, mă plictisesc. Aici însă, la Năvodari, deși am stat cincisprezece zile, nu m-am plictisit deloc. Cel mai mult mi-au plăcut plaja și întrecerile sportive la care am participat zi de zi.»

După două săptămîni petrecute sub soarele Năvodarilor, participanții la tabăra internațională au părăsit litoralul pornind spre munți. Spre Sinaia, unde, în decorul și atmosfera Bucegilor, vor petrece alte două săptămîni care vor fi, fără îndoială, la fel de interesante pentru ei, întregindu-și frumoasa imagine pe care și-au făcut-o atît despre țara noastră, cît și despre pionierii ei.

CONSTANTIN DIACONU
Foto: C. POPESCU

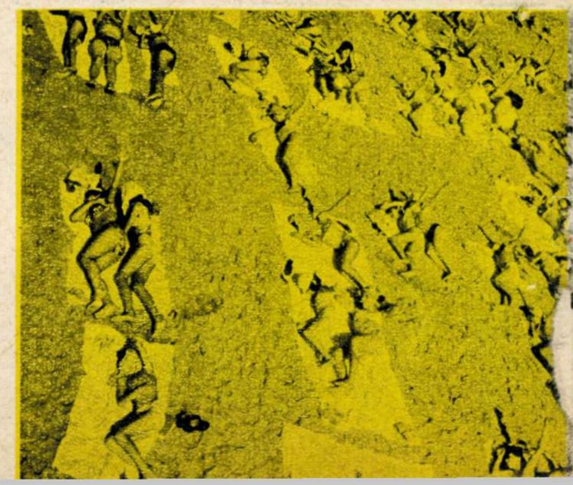

Zilele acestea s-a desfășurat în țara noastră întîlnirea prietenească a reprezentanților tineretului român și ai tineretului sovietic, expresie de caldă manifestare a sentimentelor reciproce de stimă și prietenie.

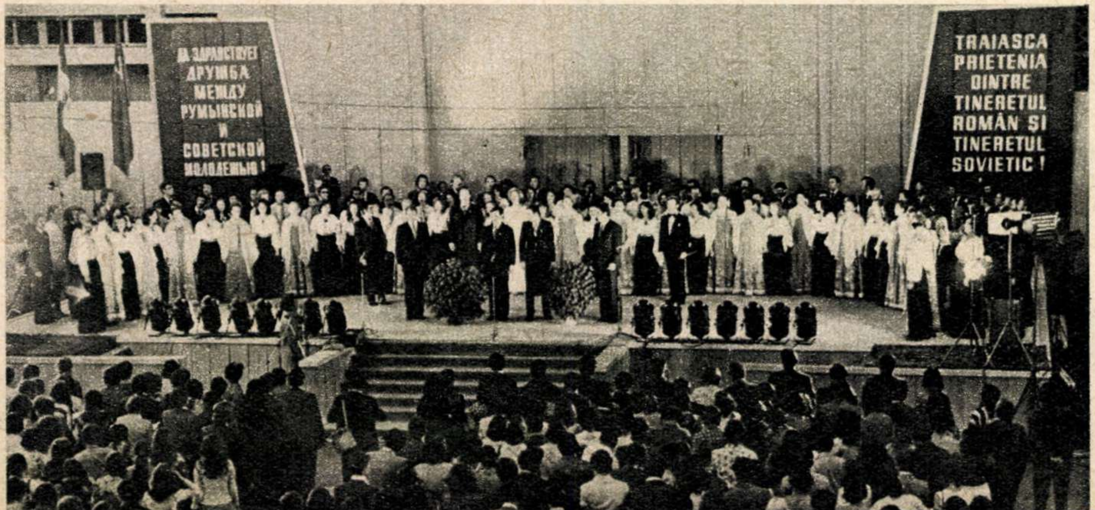
ДА ЗДРАВСТВУЕТ ДРУЖБА МЕЖДУ РУМЫНСКОЙ И СОВЕТСКОЙ МОЛОДЕЖЬЮ!
TRAIASCA PRIETENIA DINTRE TINERETUL ROMÂN ȘI TINERETUL SOVIETIC !